

കുടമത്ത് കനിയുരു സാഹിത്യസംഘയം
പ്രിതിയ വംഗ്രമന്മു—3.

വാലാന്നോപാലക

(അമ്പക്കമ)

കുടമത്ത്.

ed at the Sri Narayana Press Tellicherry, and
shed by K. K. Narayana Kurup, Tellicherry.

வினாப்பங்.

கடும் தீர் களியூஸ் ஸாஃதூங் மது'யும் பிரிவை
வந்தவிலே ஒன்றாகவும் “ஸாலாகாபாலங்” அடுக்கமே
இதை பூசில்கிடி ஆக்ஷிடதை. வரிசுவே மற்றுமாயை
ஸாலாவந்தை ஸஹாயஸஹகரணங்கள் செய்துகொள்கிட
கிட்டு சில் மாறு ஸஹாயமாக்க நிஜூக்க ஸ்தோ
யார்த்தை என்கிட்டு ஸந்திரங்கஷ்டப்பிள்ளை கூடு
கொள்கிடிக்கொவை துதாக்குவின்றை மாற்றுவக்கா
ன் விசுரிக்கனிலு கூடு ஸபாநாடுபிள்ளைய அறி
ஒகுபாவிக்குடை அங்கு மத்தாக் கூநியும் அங்குத்தாக்கு
வல்லிழுவதுமென்று தெஜங்கை விஶ்ராஸம் உள்ளது. கூநியு
தைத்தை நாலாங்காகும் முடம் படித்தொய கடுமது
களியூஸ் கடுத்துப் பூசுவதுக்கிட்டு தெட்டு “அரங்குறுத்து
யம்முறை” ஸஂயித்தாடக்கும் என்னாலோமாகிரிக்கங்
ரளைங்வந்துவிலே வர்ஷை நாககைக்கிட்டுத்த மாறு வர
க்காக்கை அவசுந்திக்கொவயி ஸமீபிழைக்கவாறுது
அந்தும்நாவுலைஞ்சுநா சுமுதல ஹுத யீல்தொப்பந்தைய
ஸாயிழுப்பிழுக்கொழுத்து நா

பூசாயகங்களையும் மரூகவி கடுமன்றின்கீர்த்த
க்கூறுப்புக்குத்தும் ஸாஃதூங்மது'யும் ஸிற்பதின்தை
அது அந்துக்கூறிதியில்லாத வரிசுவே கொட்டுத்துக்கூ:
க்குத்தையும் நாறு வரிக்கார அரியிக்கை.

ஏன்,

பூநுதாக நாற்.

കൂട്ടമത്തു് കനിയ്യരു് സാമ്പിത്രു സ്ഥാപ്യം. പ്രിതിചവഷം
നവബൻ 3.

ബാലഗ്രോഹാലക്ഷണം:

അതുക്കമി

പ്രസിംഗാവ്:

കൂട്ടമത്തു് കനിയ്യരു് കണ്ണതിള്ളിക്കരിപ്പ്.

പ്രസാധകൾ:-

കെ. കെ. നാരായണകുമരപ്പ്.

പ്രാല്പ്രാതാ:-

കൂട്ടമത്തു് കനിയ്യരു്, ചെറിയ നാരായണകുമരപ്പ്

1940 മെര്കി 15-ഓം

കേഡ്യ് 500

എം. നാരായണപ്പൻ, തലച്ചേരി.

[തിഥി 8-0

സാമ്പിത്രു സ്ഥാപ്യം വക ഭദ്രയില്ലാത്ത പ്രസ്തുതം പ്രാജ്ഞത്വത്തിനാക്കന്ന.

ആരു റി വാ

മഹാകവി കുട്ടമത്ത് കന്നിയുർ കണ്ണത്തിൽപ്പിടിക്കു
പ്പിംഗൾ “ബാലഗ്രാഹാലൻ” അതെ ഇതരമത്തിലെന്നു
രേപ്പോളും ഭക്തിസ്ഥിരിൽ ആരാട്ടിക്കൊ ആ നാടകക്കമ
തന്നൊച്ചാണ് കുട്ടമത്ത് കന്നിയുർ സാഹിത്യസമാച്ചയം
രണ്ടാംവാസ്തവിലെ മുന്നാംനന്നും പ്രസിദ്ധീകരിക്കൊ
ഈ “ബാലഗ്രാഹാലൻ” ആര്യക്കമ.

ആ ചാര സാധനങ്ങളിൽ മുവുമായ അന്നാടകക്കണ്ണ
തത്താളിയും അരികെകാണ്ടി അഭിരച്ചാക്കണ്ണസരിയും പാല
പലഹാരങ്ങൾ, പായസങ്ങൾ മുതലായവ ഉണ്ടാക്കൊ
ഡ്പാല പാവനക്കമകളും വിവിധകാല്യങ്ങളാക്കി പ്രസി
ദ്ധീകരിക്കൊത്തു ചുറ്റിതചർച്ചാമന്നോ അന്നാസ്പദാ കര
ഞ്ഞെല്ലാനോ വരുന്നതല്ല.

എൻ്റെ അച്ചുപ്പ് തുണ്ണും ഏന്ന ഫേരായ ആത്മാളി
വലിയനാശരവർക്കും കമകളിയിൽ മാത്രമല്ല സകല
കലാവല്ലക്കാശന്നും അച്ചുപ്പാമാഖി പരിചയിച്ചു എവ്വർക്കും
അന്നാടവാഴുള്ളതും താനാം” എത്രാവകാശസ്വരതനാപോലെ
ആവക വാസനാശകലങ്ങൾ, വിശ്രഷ്ടിയും കമകളിയി
ലാക്കു ആസക്തി എന്നിലും കടന്നച്ചാട്ടിക്ക്ലേസ്സും പറവാൻ
നൊന്ന് തെങ്ങിനാലും. കുട്ടമത്തിന്റെ ബാലഗ്രാഹാലൻ
നാടകം ഒരുത്തവും എന്നുക്കു കാണുന്നിടവനു അവസരം
ആ കമ ഒരു കമകളിരീതിയിൽ ഉണ്ടാക്കി കളിയുക
ശാംതി കൊള്ളാമെന്നു ആരുഹംജനീക്കകയും കമകളി

യുടെ രചനയും ശിഴത ഗ്രന്ഥകത്താവുതന്നെ വേണമെന്നു വിചാരണയിനാരാസരിച്ച് തോൻ ആ മഹാകവി കട്ടമ തതിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു പദ്മാവിഭ്രാം. ഈ സ്വാല്പഗോപാലൻ ആട്ടക്കമ്പയുടെ ആവിഭാവം. ഒരു നേര പ്രേരണയിൽ കേരളഗാന്ധിയായ ശ്രീ: കേളപ്പും നേര പ്രചോദനയുടുടർന്ന് ഉണ്ണായിട്ടുണ്ടെന്നു ഇവിടെ വിസ്തി കിടത്തുക്കൊണ്ടു.

ആ പ്രേരണപോലെ ഈ ആട്ടക്കമ്പാരചനയു ദ്രോഗം മാത്രമല്ല ഉണ്ണായും. “രാധാകൃഷ്ണകലാലയം” എന്ന ദ്രോഗം ക്രമകളിയോഗം തിൽ ഈ കമ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന കാലം മേപ്പുജുരും എന്നേരു വസതിയിൽവന്നു സന്നിശ്ചാവിതം മനോധനയും ആട്ടക്കമ്പിക്കുന്നക്കു ഉപയോഗം ഉണ്ടായിൽ നടന്നുത്താട നടന്നങ്ങൾ വിശദീകരിപ്പിച്ചു ദിംഗിയിൽ അരങ്ങേററംകഴിപ്പിച്ചുചുത്തും ഗ്രന്ഥകത്താവായ മഹാകവി കട്ടമത്തുതന്നെയായുണ്ട്. ക്രമകളിയിൽ മുഖ്യം നടന്നേന്നുനിലയിലും ആശാനുനിലയിലും സുപ്രസിദ്ധി നേടിയ കയ്യനാകരഞ്ഞെനവന്നുണ്ട് ഈ കമ അഭ്യസിപ്പിച്ചുതും. ഭാഗവതൻ എം. കമ്മാരൻനായക്കും ആണ്. “വൈക്കപ്പാരപോയി”ലിന്നടത്ത വരലിൽ വലുതായ മാറ്റകെട്ടിച്ചും പരിപ്പുതരിതിയിൽ നാടകരത്തിരുള്ളീലകൾക്കോണും ലങ്കരിച്ചും രമണീയമായ രംഗത്തിൽവെച്ചു കളിച്ചു ഈ സ്വാല്പഗോപാലൻ ആട്ടക്കമ്പയുടെ ശാരങ്ങേററം ഉണ്ണായതു 1104 മീനം 10-ാംശ-യായിരുന്നു. അന്നു ബാലഭഗവാ

ലാൻറ വേഷം അബാ'ന്തകിന്തിച്ചിത്രതാ ഇന്ന റാത്രകലാ പിഡശമനായ അരീ: മാധവരാ വാദ്യാങ്കട വേഷം കിഞ്ചി ക്കുട്ടം ആനാ.

കടകളിയുടെ മാരുലിനാനസരിച്ച് ആദ്യത്തെ ചുട്ടുടാടാ വേഷത്തിനു ദയാജിക്കന ക്കമാപാത്രം ബാല ഗോപാലൻ നാടകക്കമെയിൽ ഇല്ലായ്ക്കാലുാ ആ ഭാവത്തു കൂടി ദേവന്മാച്ചിം ഇഞ്ചിപ്പട്ടതാണെന്നു വരുത്താനും ദേവേ ദ്രും, ഇന്ത്രാണി, നാരഭൻ ഇന്ത പാതുക്കാഞ്ചേയും ക്കുഞ്ഞാ, ഭക്തി ഇന്ത സ്ഥായികരക്കു ചുട്ടിക്കുട്ടവാൻ രൈത്രവാതസ പ്രാസാദങ്ങളും ആന്ത്രയാച്ചു വേരു മുന്ന് പാതുക്കാഞ്ചേയും ക്കമാഗതി തടക്കാതെ ഗ്രന്ഥകത്താവും സപകര്പ്പിതങ്ങളും കൂടി ചെത്തിട്ടുണ്ട്. (മുന്നാക്കി, (കരിതേച്ചുവേഷം) സുഭർജ്ജനചക്രം, (ചുകനാതാടി) ജാംബവാൻ (വെള്ളി താടി) കവാക്കല്ലിത്തങ്ങളും ഇന്തവക ടാന്ത്രങ്ങൾം ആനന്ദ പിത്രാമാ അനാവശ്യമാ എന്ന് തോന്നാപ്പിക്കാതെ റംഗ വാസിക്കാശ ആക്കംഡിച്ചു വിനോദിപ്പിക്കകയും ഒരു രാത്രി മുഴുവനാം കളിക്കരാക്കവെന്നും, ക്കമായ വിഹ്നിലമാക്കകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഇന്ത ആട്ടക്കമെയിലെ സംശീതപദ്ധതി, മുഖ്യിര വയം, നൃചരിതം, കീചകവയം, രാജസ്തും, ഉത്തരാ സപ്തയംബരം, നരകാസൂരയവയം, അംബരിഷചരിതം, ബക വയം, കല്യാണസൈഗ്രഹന്യികം, ലവണ്യാസൂരയം, സന്താ നഭനാപാല, ശീതജഗാവിനം ഇന്ത ആട്ടക്കമെകളിലെ

പാട്ടകളെ അംഗീകരിച്ചുണ്ടാക്കിയവയാണ്. അവന്നുകരണ ഷാളാൽ മാതൃകാപദ്ധതിക്കുടെ സൗഖ്യത്തിൽനിന്നും അല്ലാം വും വ്യതിചലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന മനോനിശ്ചയിൽ സഹായമാരിക്കുന്ന ഉണ്ടാവാൻ അവകാശം ഇല്ല. ഉദാഹരണത്തിനു ചീല പദ്ധതികളും ഇവിടെ ഉല്ലരിക്കാം:—

പദം 7. (വിജയനേബ്യതമഹതി എന്നമട്ട്.)

കരണാകാർ! കദമ്പവര്ണാലയത്രിലാങ്ങൾ

ശ്രാംകരിക്കിനിതാൻമായാവരണ! (കരണാ)

സുരണാശീലന്തിരത്തിൽ ചരണാബ്ദിരേണ്ടവാലെ
താഴുഭാലുശിരുട്ടിവിഹരതി

പാഴിത്തനാട്ടവാഴിയാടിയവകിഹ. (കരണാ)

നാരകാനതകാനിന്നടത്തിങ്കാരഞ്ഞാമുതത്രിൻ

തയരിക്കതാനെന്നംമാറിതരിക!

കരകാണാനെതാരുഗ്രാ

കരകാന്തികലംനിന്ന—

രികിലേഞ്ഞിവരികിലാത്തിനഹിജ്ഞാ

മരണഭിത്തിനിരതകത്തിവിട്ടമത.

(കരണാ)

പദം 18. (ഇരുപ്പാമകന്മുര എന്നമട്ട്)

നരകശാസനംതാൻതനെ

നാമനിനൊനെ

തരസാവിട്ടെന്നവേനാൻ

മുഖമാദ്രിതിരമനമുരക്കശാഖാരരിലക്ക—

ഞെതാരുക്കാരാഡിക്കരാത്തിക്കരത്തിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന

ജാരിക്കണ്ടതിനെരക്കിപ്പാൻ സ്വന്നികിയോഗാ,
 മുരനിരാവര്യാ, രതിവഴ്ചീട
 ദ്രോഗരൈന്താങ്ങസാമുഖിയനിഹ
 ഷോരഷിലായവിഹാര, നിതു
 തീരുപ്പാരണാശ്വപോരാ

(രാരക)

പദം 23. എങ്കിനീജ്ഞേപ്പാ ആങ്കനീ!
 എങ്കംതാജലവായിനിനൊനാ
 മങ്കബനാനൊഹാ മറനോ
 ഉഴറിടന്നവഴിയിലിത്തൊൻ മമ
 നിഴിചിലോനാണവത്നോന്തന
 അമുയുംനിനൊകാഖോനായ
 നനൊഴിക്കിരുത്തുകിനിഞ്ഞ
 നന കളംര പാസ്പിച്ചേണ്ട
 കു പിരപിഞ്ഞേകടവുമുള്ളിത്-
 കു ചിവഴന്നവദനവുംവിലാസവും

(എങ്ക)

കാലിമേയുള്ളനകോലുജാങ്ങ
 ചേലഴംനിന്നുംഡാറിൽക്കുത്ത
 മാലയും വനമാലയും
 കനകങ്ങലകനകകക്കണാദിയും
 എനകളായ എനകളായതവികളം

(എങ്ക)

പദം 26. (അര ഒരുത്താങ്കാമിനീ എനാമട്ട്.)
 അതികൈന്തത്തുകമെൻകളിക്കേതോനിഹ
 അത്തും താവകംമുരളീ

മധുരമിച്ചരിതം മമജീവിതം

നിൽപ്പുതെതവനവ

(മതികെര)

നീലക്കാരേജ്ഞിവൻ്നോട്, പണ്ണ

ബാലകരാട്ടം വന്നംതെടി.

സുമംചുടിസമംകുടി, യമന്നാടി-

അതിനൊള്ളുമ്പുചോടിനാമിനാരസയാടി-

ക്കാരേനോ ശ്രദ്ധില,

ഉധുജാലനട്ടവിലപ്പിവിബാല

ശരിലിലത്രലുമവർ:

ഹതുനമിക്കമൊരതിനൈതിനു!

(മതികെര)

പാദപ്പുരഗാഞ്ചിനാവേണ്ടി അനന്തച്ചിത്രവും ആ
 നാവന്ത്രവും അനുഭാവാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള കുത്തിച്ചെല്ലുള്ളതു ഫലി
 തങ്ങളായ വാക്കുകളെക്കാണ്ടിള്ളെ സംഗീതപ്രദാനങ്ങളെ
 ശ്രദ്ധമായുള്ളൊള്ളാട്ടകുടി രചിപ്പാണു ദാതുമല്ല വിസ്താ
 രമോറയ കമക്കുള്ള അച്ചാദമണ്ഡലം കമ്മാവിവരണം
 സാമ്പ്രദായം ഉള്ളപിക്കമാറ്റ ചുതകിഞ്ഞം ചെറുകമക്കുള്ള
 വിസ്താരമാക്കിഞ്ഞം ഫലിതനിൽ നാടകാദികൾ രചിച്ച
 ഫലിപ്പിപ്പാണം മഹാകവി കടമന്തനിനു ഒരു പ്രത്യേകചൗ
 ചവം അലങ്കരിച്ചിട്ടിനാണന്ന പറഞ്ഞെത കഴിയു

എൻ്റെ “രാധാകൃഷ്ണകലാലഭം” കമകളിനോഗ
 ന്തിനു ഒരു അലങ്കാരമായി പരിവാസിച്ച ഇന്ന ബാലഗ്രാ
 പാലൻ ആട്ടക്കമ്പയെ ഒക്സിജോത്തരംഗരാജാളിൽ ഇ
 ചുപ്പാം സുഭിക്ഷണാഖി പ്രചരിച്ചുവരുന്ന കമകളിനോഗ

ജോർ സാമ്രം സപീകരിച്ച ഇനിയും പ്രചാരം വല്ലിപ്പി
പ്രാണം ഇതു കുടക്കൽ കാനിയും സാഹിത്യസമാഹിത്തി
നേര നടന്ന നിർവ്വിവള്ളം നീണ്ടപോകാനം ഉജ്ജീ പ്രാത്മന
യോച്ചകുടി ഒരുനേര ഇതു ആവശ്യരിപ്പിനെ വിരമി
പ്പിച്ചുകൊള്ളിനു.

മെച്ചപ്പെട്ട്,
12—5—'40. }

സി. അപ്പകട്ടിന്നപ്പാർ.

മംഗളം പരണങ്ങൾ.

1. ത്രീ“ലോകാരുചി”ഹാസിനിം ത്രൈക്കലാ-
ഭീലോസബേദ്ധാസിനിം
ക്രൂപ്പീയശരദ്‌വല്ലാധകലസൽ-
സൗരാഞ്ജുസൗരാമിനീം
സിന്ധരിതുതപാദപ്രകാശരജഃ—
ആത്മാസീമന്തിനിം
വന്ദേശ്രൂഷഹാസിനിം ഭഗവതീം
വിശാഖപ്രകസമോഹിനിം.
2. കല്യാശവന്നാസുദർശൻ, ശദാ,—
 ശംഖാ, വാംശരാജിയകരം
 മേഘശ്രൂമദ്ദിപ്പീതവസനം
 സൗരവംശ്രൂദ്ധേഷാജപ്ലം!
 വദ്യരൂപിത്രേകദിംജ്വരനമകടം
 മദസ്തിതാംഗാനഞ്ച
 എന്നമിത്രീ“ഗ്രാവാതാഗഹ”ലാസിതാ
 കവ്യിക്കുപാസവും!!

“രാധാകൃഷ്ണകാലംപാലയം”

കമകളി യോഗകാരാൽ 1104 മിനം 10-ാം പേരാളുവയ്ക്ക് ഈ “ബാലഗ്രാഹംപാലൻ” ആട്ടക്കമയും ഒരു അരങ്ങേറാം നിവർത്തിപ്പെട്ടു.

പാലംഗ്രോഹംപാലൻ

അഞ്ചുക്കമയിലെ റംഗങ്ങളിൽ, പാതുങ്ങളിൽ

രംഗങ്ങൾ:—

പാതുങ്ങൾ:—

1	പുറപ്പം	1	ഓവേറ്റർ
2	കലികാല്പം	2	ഇന്ത്യാണി
3	തൽപരിശാനി	3	ശ്രീനാരാണൻ
4	അഭ്യര്ത്താത്മന	4	ബുദ്ധില
5	ഭയരോദനം	5	ബാലഗ്രാഹംപാലൻ
6	അഭ്യർദ്ദനം	6	ധൂമ്രാക്ഷി (കരി)
7	പയ്യാത്താപം	7	മോഹിനി
8	ഭഗവത്പ്രത്യക്ഷം	8	സൗഖ്യം (ചക്രന്താടി)
9	ഭാരിപ്രകിംഘം	9	ശ്രീകൃഷ്ണൻ
10	എത്രപാനം	10	പാലപ്പരാജയ പത്നി
11	ഹിസ്യയണ്ണമിത്രം	11	വാല്ലും
12	അശരിരിവാക്കും	12	ജാംബവം (വൈക്കിന്താടി)
13	ആരംഭം		

ബാലഗ്രാമം

അട്ടക്കമെ.

(സർജാവും)

കന്നാം റിംഗം.

(ചുപ്പാട്)

തോടി-ചെവട.

ദ്വോകം 1 അതനുമഖനുരുദ്ധരകിരീടലും-
 നാനാമൺഡിപ്പിള്ളിത പ്രഭാദപീം;
 അതിനും മഹാരാജ്യ പരിരക്ഷയും വിശ്വാസം-
 രാവണാലുമും വിവരണാസ.

പദം-1

ചുപ്പാടി., ചുങ്ഗുവേനരമിച്ചുചുരുരൻ
 സുരചുരിതനില്ലാരൻ

അനന്തചുപ്പാടി., പരമനകുലചുലോമജയാസയ
 പാവനഭാവഗ്രഭിരൻ

ചരണജാരം: 1; നിജത്രക്കും വനിശ്ചൈചരായണൻ
 വൃജിനംവിട്ടതിവേലം,
 ഭജബലദഹനനില്ലൽബന്ധിപുരണ-
 അജനവിധിക്കതിലോലൻ. (ചുര)

2; ഭീമമഹാസുരമേലു സൾിരൻ,
 വാമനസഹജനാട്ടംയുതസാരൻ,

സോമാനന്ന, നതിപുണ്യശരീരൻ,

സോമപസാരന്നുരൻ, (ചട്ട)

3; കലിയുഗക്ലുഷിതയരണീകരണം

വലരിപുകണ്ഠതിണിനം

കലാംങ്ങാറിയിശയനം ശ്രാന്തം

കലനംചെയ്യുമെന്തനം. (ചട്ട)

—:o:—

രണ്ടാം റംഗം:

(കലികാലഘ്രം)

(കാമോദരി-ചെവട)

ദ്രോകം 2. മനിൽപ്പത്രധമിഞ്ചയൻകലുഷം

വിള്ളിൽപ്പരത്തുംവിയം

ചിന്നിച്ചുനിവാരണനാവിചിനിരയാൽ

കേഴുവിയൽഗംഗയേ;

മനിൽക്കണ്ണാരാളതിനേരതടിയിൽ

വേദിച്ചുമെണ്ണത്താടം-

നിന്നിട്ടംശചിയോട്ടമനമരികിൽ-

ചെന്തുവിവാൻവാസവൻ.

(ബാലേ! കേരം നീ! മാമകവാണി ഏനമട്)

പദം 2. ഇന്ത്രൻ.

പല്ലവി. പൈജന്തൻവാണി! പറക്കുന്താണി-

പുംശമാലിന്റാണി!

അം-പല്ലുവി. ശാന്തേ! ശാരദാഗ്രഹിസമവദനേ!

കാന്തേ! നിജരക്ഷയോനിയാനേ! (ഹൈ)

ചരണങ്ങൾ. 1.

മരതുപൊഴിന്തഴിലുറതിവേലം

മഞ്ഞളകമലംപോലിതുകാലം

കഞ്ചരഹാമിനി! നിന്തുവെള്ളുലം

കണ്ണതയേല്ലാനെനെന്തായുലും? (ഹൈ)

2. മദാകിനിയുടെ ശീതളതോയം

സുന്ദരി! നിന്റുള്ളഭീലമമായം.

വൃദ്ധാരകവരമാലിനപായം

വനീടാനിവരണ്ടമിപായം. (ഹൈ)

(ഭഗവികാവസന്നം-അടം.)

(കാന്തകുചാലോ എന്നാമട്.)

പദം 3 ഇന്ത്യാണി:-

പല്ലുവി. നാകലോക്കേരു! നാടു! കേരംനീ

നാകലോക്കേരു!

ചരണങ്ങൾ 1.

രോകകിരണാമങ്ങേക്കരിവുണ്ട്

പാകശാസന! തൊനെന്തുചാലേണ്ട!

ആകെയർംക്കുയിള്ളിക്കലികേരണണ്ട്

മാഴുകന്തുപാരംമെഡിനിമായപുണ്ട്. (നാക)

2. ധമ്മസക്തിയും, ഇംഗ്രേജക്കർഥ്ഥം,

കമ്മുടിക്കതിയും, കിട്ടാത്തയുക്കതിയും;

കയശോകതിയും, കഴുപ്പുതതിയും,
മമ്മംക്കത്തിയുംവിഴാരായ്യാത്രിയും. (നാക)

3. വാസുദേവൻറിവ്യുലിലാരേഷം
വാസനവിട്ടപ്പത്മംഹോർനിഡ്രോഷം
വാസവ! കേരംക്കാളുതലു നിശ്ചിയം
വാസംചെയ്യുന്ന;രല്ലിച്ചു,ഹാദോഷം. (നാക)
-

മുന്നാം റംഗം.

(ഉഖാനി — അടങ്ക)

ദ്രോകം 3. മുന്നാമമെമ്പാമനംഗശാചമാനേ
മീനേസുരേനേപ്പുവനേകമായാം;
അനീനാരദിശുരീഹരിനാമഗാനേ-
രാനദയനിപ്പുരിം ജഗാദേഹ.

(ഇത്രസന്നിധിയിൽ നാരദപ്രവേശം.)

(ചന്ദ്രക്കലാധര! പാലയമാം എന്ന മത്.)

പദം 4. നാരദൻ.

ക്ലീകരിം:- 1,

ദേവദേവ! വേദപ്പു വിന്ദതേനേ!
ദേവകീഭാഗ്രാഞ്ചിടന്വാദ്യാനേ!
കേവലാനദസപ്തത്ര ച! ഗ്രവാനേ!
ഭാവയേനിന്ന് പാദം ലക്ഷ്മീജാനേ! (ദേവ)

2. പ്രാപരാന്തനാിൽ മുത്തീളുണ്ട്! ചിത്രം!
ചീപരല്ലിക്കൊത്ത നിന്ന് വരിതു.
പാപം കലിയിലെ ഭക്തഷ്ഠപ്രാത്യം-
ബ്രഹ്മചരയ്ക്കും അയൈകാട്ടാൻ പാത്രം. (ദേവ)
3. പക്ഷാജനേതു! നീ ബുദ്ധിവേഷം
പക്ഷാശവേഗമാം ദൃഢിശ്രൂഷം
ശകരായ് മുഹമ്മദന്താനതോഷം
വൻകലിയിങ്കർപ്പമത്തിപ്പോഷം. (ദേവ)
4. താനായവസ്തുവിന്റെതാനമാണീ-
നാനാജഗ്രാനിസിന്യുദ്രാണീ.
ആനായപ്പെട്ടലേ! നിന്തുപാദ്യാരാണി-
താനാണാഞ്ചുലവാത്രഞ്ചാണി. (ദേവ)
5. ദേവതം മത്രുതം കേട്ടുകാഡിവിന്
ഗോവിന്ദനാമം ജപിച്ചുകൊടുവിന്
ദ്രോവായം ദ്രോവായമെത്രം ജഗത്തായം
കേവലന്തീജ്ഞനെന്നാന്ത്രകാരംവിന് (ദേവ)
ക്ലൂണി-അടഞ്ഞ

ഇടക്കുറകം. 4.

മധുദേശിഞ്ഞാതെത്രപിഡിവളിഗാമ -
ശ്രവിഭാര-
ഛിഡുപ്രാഥിംബം പിവിയഭിനാകം
വിദയം

മുനിം വീണാപാണിംപ്രസമേഖിന്ത്യ-

പ്രമദിത്സ

അണമുല്ലാവോചയ്ക്കുരിതപുളകാംഗങ്ങൾ

ശതമബി

(അംഗനമാർമ്മൈലേ! മാലേ എന്നമട്ട്.)

പാദം 5. ഇത്രെൻ്റെ:-

പല്ലുവി. അരത്തുതാമ! വീണാപാണി!

അത്രമമമിംഗാഹി! എത്ര.

(അരത്തു)

അ. പ. ചിൽപ്പുത്താക്കത്താം ഏത്

ചരണതാരിണിവേദ!

(അരത്തു)

ചരണാശ്വാഡഃ:- 1.

സക്കടവന്തിലിക്കംസമയമീവിശ്വാലാക്ഷം

സദയംനിൻസനിധാനംസകലവേദിൻ!

വലവഴിക്കം വരലമേംഴിക്കം,

അണമണംകണ്ണുവമകക്കാവിൽ (അരത്തു)

2. മനിച്ചതിനിന്നിനണായവിനാതയോത്തയ്യോ!

ഗ്രൂപ്പീലാശചീഡേവിക്കശനമില്ലാതെ [ഹാ!

അഴയപിനാഞ്ഞു, സുവമൊഴിഞ്ഞു,

തന്മെലിഞ്ഞു മന്ത്രലിഞ്ഞതററം. (അരത്തു)

ശങ്കരാഭംണം-മഹാവട.

(എല്ലോ! ഇനാഞ്ഞ! എന്നമട്ട്)

പാദം 6. നാരദനു:-

പല്ലുവി. ധർമ്മപരായണ! ദേവാദ്രു! കേരംക്കനീ

നിമ്മല! മേരിനീപ്പത്താന്തമിന്നിനി:-

- അ. പ. ഉണ്മയം, യന്മധും ഉഴും ചിലവജ്ഞനം
നന്മ ചിൽദിശാന്താന്തഹോന്നതാണിങ്ങിനു
- ഒ 1. കന്നഷക്രൂരിങ്കട്ടക്കിലും മനിനു (യന്മ)
യർന്നപീചാക്കരംസത്യമായ് കാണുന്നു.
അംബുജ ദിവാചനനാമമരെന്നപോലെ
പൈതൃക്കാനിരുത്തിനുത്തിനു (ധന്മ)
2. നാമന്ത്രിയുടെനാത്യം ചെയ്തുയായ
സിമന്തിനിക്കുന്നും തുള്ളുന്നകത്തുനുത്തുയായ
വാമലാമുള്ളിവയാന്നാഭാസഭ്ല്ലാതിനുത്തുയായ
പ്രൂഢലക്ഷ്മി വാംഡക്കിതാൻവേഴ്തുകായ്
(ധന്മ)
3. ബാലരഗം പാലനാം ബാലൻവള്ളുങ്ങനു
കാലമനക്കുപം ചൊവയറ്റും ചെന്ന്;
ആചംബു-തുള്ളുന്നല്ലാതിലെപ്പുനംവനു
ശീലംസുശീലയ്ക്കും കൂതിതാനായുതിന് (ധന്മ)
4. ധന്മസുശീലതന്ത്തുജന ഞാത്തുമേദിനി
വാനതകേക്കവിട്ടുമോടിക്കംരുമചിനി
മനതിൽ ശ്രീരാമതുള്ളനായ് താങ്കുമനി-
വന്നുന്നുകുന്നവന്നിറലീലയുമാണിനി. (ധന്മ;
5. ടീരാനയാദപ്രാസ്യസ്സരാധിനായകം
തിരോഹിതേസത്തുമുഹിതേമനാരഭേ
ശച്ചിസ്സുശീലാക്കമയാപവിത്രങ്ങാ
സസ്യാന്തപ്രയാമാസവരിപ്പു സിലുങ്ങാ.

നാല്പാട് റംഗരാജ്

(അങ്ങമുത്തമന.)

തോടി—ചെവട.

ഒഴുകം 6 കഷ്ണിച്ചുഞ്ചുവക്കുംപചനാമകനേ

ആശിഖാലഗാഹാലവനൈ—

അഞ്ചിപ്പുട്ടുശിലയണാക്കലിനം

വിച്ചേരിപ്പാലയേ.

അഷ്ടിപ്പള്ളപ്പരഞ്ഞദോത്തര! മ! തൻ—

ചെവയവുംനാത്തുംനം—

ചൊട്ടിക്കാണ്ടുകരണതലിഞ്ഞുഭാവ—

ലുപ്പിനംതുടന്നിടിനാൽ.

പാലം. 7. (വിജണവൈ മഹതി എന്നമട്ട്,)

പല്ലവി. കരണാകര! കമനവയണാലുകയിലാങ്ങേൻ

ശരണാത്മിനിതോൻ മാഹാവരണ! (കരണാ)

അ. ഏലി. ഗൃഹണശ്രിലൻഭക്താൺനിൻചരണാബ്ജരേ

[ശവാലേ

താഴമാടലുച്ചിന്ധിവിഹരതിപാഴിൽ നാട്വാഴി-
ധാടിചവനിഹര. (കരണാകര)

ചുരം സംശ്ലിഷ്ടം:— 1.

നരകാന്തക! നിന്മംഞ്ഞതിരകരഞ്ഞുംതത്തിൻ-
റ്റഡികതാനെനന്നംമയിതരാക!

കിരകാണാംതാരംതരാകരകാനി കലന്നി-

നാരികിലെത്തിവരികിലാത്രിനഹിജ്ഞി-
മരണഭ്രതിനിരതകത്തിവിച്ചമതു (കയ്യാ)

2. സൂര്യമാപിക്ഷവേദംനിന്ന് വരമാധാത്യുമേ
[ഗതി]

പരമാര്ഥമേപ്പുമസ്തൂപരമ!

പരമാനന്ദാംഭോദ ! നിന്തിരമാലങ്കളി

[യിൽമേ

സദ്വിലബ്ബിദ്ധ്വനിലയത്താനു മുരഹര!

വയവതിനുകയ്യാനുതരിക്കജ ! (കയ്യാ)

മല്ലാണി-ചെമ്പട.

- ശ്രൂകം 7. മുഖവണ്ണംതാൻകരണത്തും ധൂതവും കമലിന്തും
സുശീല യുദ്ധ പിതതം

കാർപ്പണ്ട്രകയപതിന്തണ്ണമതമഴവില-

മുംബലഗ്രഹപാലന്റി.

പോയ്യുനിശ്ചമ യയ്യുംവിരിയൈക്കപ്പുണ-
ന്നിടവേഗാഘവാഃ-

ല്യാഹേക്കോളിൽ മുണ്ടിട്ടിനജനനിശയാടാ-
ദ്യാതിനാന്തജാതമോം.

(കണ്ണിനകായകന്നിനി എന്നാമട്ട്)

- പദം 8. ബാലഗ്രഹപാലന്ത്:-

- ചാലുവി. അനവൈഴ്മെനനാമമ! അക്ഷരമല്ലാമേ
സഹ്യതിപറിച്ചണ്ണാന്താന്തവേമേ! (അനവി)

- അ. പ. അനവൈത്താനാക്ഷരംനീ അന്തിയിൽചൊല്ലി
[പുത്രം

അന്തരംവിട്ട മുക്കാമെന്തുതിച്ചല്ലോ

(അംഗവ്)

ചരണം 1. ഓരോക്കളുംപറക്കി വീട്‌ഞാൻ്റീക്കംപോലെ
പേരോഹരാനോഴതിടാം ഒച്ചമക്ഷരത്താലെ
നേരോതാമമെമ! നിംസ്സിപ്പോരിതാന്താരെ
[ഴതാം

ക്രൂരാട്ടനോക്കിയെന്നു മാരാട്ടചേരേക്കിണാമെ

(അംഗവ്)

കാപ്പി—ചെമ്പട.

(പുമാതിനോമ്പായത്തേനു എന്നുണ്ട്)

പദം 9. സുശീല.

പല്ലവവി. എന്നോരാന്നംപൊന്നുക്കേ!

എൻമുഖിയനുന്നായ്

എഴുതേണാമെൻ്റേപുരുഷേനകവനേ.

അ. പ. പുന്നേനുലിക്കംവാക്കം

പുഞ്ചിരിയോല്യംനിന്നുനോക്കം (എന്നോ)

ചരണം. ചൊരുചുരികമിതിയക്രൂട്ടിയെന്തിനോക്കമി—

ക്കുന്നിരക്കുട്ടംയുതിക്കുട്ടി

സരസമിച്ചൈത്താണാൽത്തപരിത്തുട്ടിയും

[കൊണ്ണാ—

ഞരനിമിഷത്താലെൻപേരഴുതി, താൻ

നോക്കംമുഖേ (എന്നോ)

മോഹനം മറിയടര

(ശ്രദ്ധമലമതി സാഹസം എന്നമട്ട്)

പദം 10. ബാലഗ്രാവാലൻ:—

പല്ലവി. ഈ നിയോനം ചാല്പാരാഞ്ചുമേ, പാംശാലയ്യും
തനിയേപോക്കവാൻ ദയമേ

ചരണം. അന്നചരംരാത്രേതനിത്യം

ജനകീബാലരണ്ണപത്ര

എനിക്കെന്താരാളേന്തക്കാൻ

മനക്കാവിൽനിയോക്കാത്ര
(ഈനിയോ)

പുനാദവാരാളി-മറിയടര.

(അരലസതാവിലസിതം എന്നമട്ട്)

പദം 11. സുഖില:— (ആത്മഗതം)

ക്ലീകർ:— അഴിലാവിങ്കുഴിലുനാതകദേമകാണാതെന്നാൽക്ലീ
അഴികെഴും മൊഴിയെന്താനാറിഭേദതാത്രനായ്യോ
പിഴയില്ലാബാവനേത്രംപീഡാഫേതാനേ
പഴമെന്നാ, സുനമെന്നാമൊഴിബാപരോതി

പ്ലീനോ (അഴിലാ)

പരപ്രേമാപേക്ഷയാലേചരിപ്പുജീവനംകാലെ

ഈപ്പുജിജനംപോലിങ്ങിരിപ്പുംമമ

വരപ്പളനിലതാനേന്യരിപ്പാരിപ്പുംതുവിനേ

സുരിപ്പുംപത്രമീനിരിപ്പുംലരിയുവേനേ

ബാലഗ്രാവാലൻ:—

(അഴിലാ)

ജനസവാരംകരത്വനമിപ്പേവഴിതനിക്ക

തനിയേഹോക്കനോളിത്തുജ നനി! ഭിത്തിതരന.

സുശീല:-

(ശ്രീ)

അനധികനൻമകനോടിപ്പജനമെന്നൊത്തെണ്ടക്രമ്മാ!

എനക്കാൽന്നുരാശേ! നീത്തിന്നുക്കേണ്ണുമെ

തനയ! നിന്നജ്ഞുജ്ഞനണ്ണാവന്നേന്നുവിശ്വി

[ക്കനി]

വനബാലഗ്രാഹാലനവനവന്നുചെരും (അഞ്ചിപ)

ദ്രോകം, 8. പ്രസ്ത്രാദിന്നുവബാലകരും! ധരേ!

മർപ്പത്തുംപര്യാപ്തം

പാമീതുത്രുഥവീസമർപ്പവരദേ

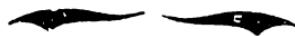
വത്സംജഗത്സപാമിനി

ചേരാംനെക്കുപരിത്തണ്ണുലക്കുതാം

സാപായയിത്പാസ്തം

സാമാലിംഗനചുംബവനൈപ്പുദിതം

വിച്ചാലയംപ്രാഹിനോത്ത്

അരത്തും റേഡം.

(ഭയരോദഗം)

കമോദരി.

ദ്രോകം 9. അന്തിക്കന്നമടങ്ങിട്ടനാസമയം

പേടിക്കയോൽ, ജ്ഞുജ്ഞനേ

ചിന്തിച്ചുംനാവിളിച്ചുബാല,

നഭയംചൊന്തുമക്കയൻതദാ

പണ്ടിക്കാവിളിക്കേരംകലങ്ങ് പതിവായു—
 വന്നാക്കിലുംസങ്കടം—
 പൊന്തിക്കംപട്ടിച്ചേർട്ടംഡിയമവ
 നംഞായിരണ്ടാമത്രം.
 മല്ലുമാപതി. ചെന്വട.

- ചോകം 10. സന്ധ്യാസദ്യം വരന്നു ശ്രദ്ധിക്കാവരിയ്ക്കും
 തംവനാന്തേക്കലാച്ചിൽ
 ഗജ്ജന്തിവാദ്രൈച്ചുട്ടിരുത്തിക്കുറടിശ്രീ—
 സ്ഥാപിച്ചുന്തിജഗന്തി—
 വീക്ഷന്തി; വകുദന്തിപ്രസൂതമുഹവസാ—
 മക്തതാമുാ, യുതാമുാ
 ‘യുമ്രാക്ഷി’നാമദ്യാഹൃതനത്തരസാ
 രാക്ഷസിന്തുക്ഷ ചിന്താം.

- ചുദം 12. (അഹോ! സഹാലം! ഏനമട്ട്.)
 പല്ലുവി. അരുദ്യ! സുഭിന്നം നന്നിത്രശകനം
 ച: 1. പകലിരവെത്തിരഞ്ഞുസദാമേ
 സുകരംനരശിയ്ക്കാംസമി, താഴെ
 അകലുഷനെക്കിലുമിവന്നനമുക്കൊര —
 വകയായ് തനന്നതുവിധി, ദേനോവദ്രു! (അയേ)
 ച. 2. അരുത്തത്തിവന്നടവയമത്ര, എന്നു!
 കരണവയ്ക്കാൻ! നമുക്കുമന്ത്രനം
 കരഗതനാക്കാമിപ്പോൾതനന്ന
 ഉത്തബലനായാൽത്തിനാംപിനന്ന (അയേ)

- പ്ര. 3. അപ്പുങ്ഗിൽ ബുദ്ധിസൂഡരനിവന
വല്ലിക്കാക്കാവയെറുന്നതനെ
മല്ലുക്കിണ്ടതിമാധുസൂത്രന
മൊപ്പുവള്ളുത്തിരതിസുവമതിനോ! (അദ്ദേ)
- പ്ര. 4. വീണ്ടും വരുത്താനിവന
വേജിടയും തുപ്പമിത്ര; ചേന —
ഒവണ്ടതുമോഹിനിവേഷം; മീന-
ചുണ്ണവിശേരംമും സുതാനെ (അദ്ദേ)
- ഫല്ലോ. 13. സാനിധ റചനാനില്ല തംനുള്ളാക്കി
നിർച്ചവരിനിസ്ത്രുവപാടവായരീ
സാധാരണസുഖിലാതനങ്ങാംസമാഗതം
ബഭാണമഞ്ചും തന്മുഡംനന്നാ.
- പദം 13. ഏരിക്കില — ശാരി.
ഉരുമാശപ്പാൻ ചാഞ്ചംകൊണ്ട-
സ്സാ യംന്ത്രാലത്തുന്നട്ടി
സ്ത്രീക്കരാക്കരാക്കാനിൽ
ഗ്രീയുണ്ടാക്കി,
താർക്കളും പ്രാർമ്മലത്രു -
കൂട്ടാവണ്ണം മണ്ണം
കാർമ്മകിൽനേരം വാർമ്മടിയും ചീകി, ചീകി;
ചാമുചനേരാഞ്ചവരും, പുഞ്ചിരിഞ്ഞതു കി
അംജുംകൊഞ്ചി സ്സാഞ്ചിച്ചു, കെഞ്ചിച്ചും;
ബാഹൻ ശ്രദ്ധിചനായബാലഗോപാലന്നർ
ചേലബാംഗാചാലവേക, നിംബാലുചിച്ചാം (മ)

(സുന്ദ! ശ്രൂണകാന്താ! എന്നമട്ടാ)

പദം 14. മോഹിനി:-

പല്ലവി. എന്തിനെൻ്പെങ്ങനാമനേ!

പോന്നാതിങ്ങിനേ

അന്തിക്കിലിക്കാനനേ-

ച. ചെന്തളിരോത്രംപാഡ കനാന്താലിങ്കിങ്കോട്ടം
ഹന്ത! ഭയമരുതോ, റേഖമില്ലതവ
ബന്ധംതാനറിക! നിൽച്ചിന്തമരുത്തം

(എന്തി)

കല്യാണി—ചെന്ദ.

പദം 15. ബാഥഗ്രാഹാലൻ.-

പല്ലവി. പാംഗാലവിട്ടുപോന്നു, ന്-

വിട്ടേനാകിഞ്ഞൊന്ന്പോകുന്നു,

ചരണഃ. കാടകമിതിലെന്തിനു

കാമിനി! നീവന്ന?

പേടിനിക്കാണണ്ടിക്കാട്ടിൽ—

കുടിനിനേന്നജ്ഞാജ്ഞന്നപാട്ടിൽ;

ചാട്ടിംഷിനി! നീ നിന്നെന്ന

പാട്ടുനാക്കിപോക!

(പാംഗാലം)

മോഹിനി:-

ചരണം 2. പിത്രമേ! നിന്നനാക്രൂക്കാത്തഞ്ചാമചായ-

രൂത! എന്നുഗമിച്ചിട്ടാ-

ചുത്രനാരാധനാരകാപ്പം

എത്തെസൗഖ്യമായ് വാഴാം?

ശത്രുവിന്റെ പരിപ്രേക്ഷയാണ്.

നേതൃത്വം കൈകിട്ടിയാൽ അതാൾ വിച്ഛേഡം?

സാഹംഗം-ചെന്ത.

(എത്തി;

(എത്തുകളും കണ്ണം എന്നമും)

പദം 16. ബാലഗാഹാലൻ:-

അമ്മ മുണ്ടാക്കി കരിക്കിയുള്ള തൊന്ത്രിനാക്കാ
ഭയ്യും തോന്ത്രിയും വൈകാതെങ്ങാണും പാക!

ഒമാഹിനി:-

യുത്തിബാല! പ്രേരകേട്ടിയുറ്റാക്കി തൊന്ത്രി

[നാിയിപ്പട്ടാൽ

യാർക്കുപ്പം വേണാക്കി പ്രോജും വീട്ടിലെ കൈത്തോ

(മുരാ)

പദം 14. ഇരും പ്രകടിതഭീഷണാക്തിപത്രം

യുമാക്കിം വിവൃതചുവപ്പിം മാറ്റാസാം.

ശാസ്ത്രിം ശരംപൂട്ടിക്കായമാവനാണു

ദ്രോപാനന്നാം ചക്രതോഭാരം.

ഗോച്ചികാവസന്തം - അടഞ്ഞ.

(വച്ചുവെത്തം ഫ്രോ ദൈവം എന്നമും)

പദം 17 ബാലഗാഹാലൻ:-

പലുഭി. ചെറുവെത്തളും തൊന്ത്രാം സാദര!

ചെറുവെത്തളും തൊന്ത്രാം?

ചരണം. കേവലമന്നമുകാട്ടിയിലെവാച്ചുനന്ന

ക്രിയറകാരിവാനായ് സോദര! നിന്നന്ന

കാവലാക്കീടിനാൽ, വൈദിക്കുമോ! രാക്ഷസി
ഹാ! ഹാ! ചങ്ങനിതാ!! (ചെയ്യേര്ത)

ആരം റംഡാ

നാട്ടക്കറിഞ്ഞി — അടന.

ഡ്രോ. 15. ക്രൂരതംബാലകംതംഗശാരിത്രിമിവയാ-
വന്തേമവാഭിയാന്ത്രാം
ഡാവം ധാവം നമന്ത്രാമനപദമഭിതോ-
രന്ത! രക്ഷിച്ചുരന്ത്രും
അവിത്രിതാനക്കബാലഹരിച്ചമഹരി-
ചൂതനാപ്രാണഹാനി
ശില്പംകുവ്യാദചക്രപ്രഹരനചത്രം
പ്രേഷയാമാസമക്രി.

പദം 18. (ഇതുംപുാമകന്മുരേ എന്നമട്)
പല്ലവി. നാട്ടക്കാർ നരകശാസ്ത്രാന്തരനോ, നാമനിനോ നന
തരസാവിചൂതാൻവരോന്ത.
പരം. മുഖമാമിതിതമനമുതക്കമൊരരിമക്ക-
ണ്ണതാനുക്കത്തിയരക്കത്തികരത്തിൽപ്പെട്ടിരി
[ക്കന്ന.

അരീമക്കത്തിനേരക്കിപ്പാണ്സപാമിനിയോഗം,
ക്രൂരനിശിചരിയാ, രതിവള്ളടക്കേചോരയെന്നൊ
[അസാരമിവനിധ

ഭേദാരവിലയവിഹാര, നിത്യരീഖര-

പാരണക്കപ്പോരാ.

(നരക)

ദ്രോ 16. കണ്ണിക്കത്തുകമൊരുണ്ണിയേക്കുണ്ടെമെച്ച,-

തെതാനുജപ്പല് ചുഞ്ജസാ

വെള്ളിരാക്കിനിഗ്രാടിമേനിശലഭ

ചുംബകവായയം

തണ്ണിക്കപ്പോലെതണ്ണത്തുതൻമടിയിൽവാ-

ചുത്രുത്തംതയ്ക്കുന്നം-

നണ്ണിക്കുണ്ടുംഡാന്നംരാച്ചാനുശിശ്രൂവോ

ടേവംദിഷാവാരിയി.

ചുപാളി.

ദ്രോ 17. അപര്യാപ്തനിണ്ണക്കുരിക്കലുമിനി-

ത്രീപത്രനാഭന്തുവാ-

ഡീപത്രാലുഴിയന്നനിനൊരുഹാ! നി-

നാണ്ണന്നർച്ചങ്ങാതിനൊൻ;

താപന്തീപ്പുതിനിങ്ങവന്നമക്കുന!

കേരംകുന്നസസ്പ്രാജപാ-

ലാഹം, ഡീപമതാ! ഭദ്രാധമിതാ!

മാതാവതാ! ദുഷ്കന്നി!

— : : —

ചുംബക മംഗലം

പാശ്വാത്താഹം.

(ബലച്ചരി—ചെന്നട.)

ദ്രോ 18. മാഞ്ഞുചങ്കും ശ്രൂപം തെറ്റിതല്ലാം

പറത്തുമാതാവാട്ടനാളിനേക്കണ്ണ്
കഴിഞ്ഞെപ്പാത്, ജൈദ്ധത്വാനനാരികൾ
കിഴിന്തെത്തന്നണ്ണിയൊടമമച്ചാനാം:-

(“കീംഫോഡിക്കിയു”എന്നമട്ട്)

- പദം 19. ഉണ്ണണംകൊപ്പാൻമുള്ളുണ്ണി! നിശ്ചയാനിനി,
കണ്ണിരുതാനിനാണ്ണിനേനിയിനാലയും (ഉണ്ണാ)
കണ്ണിലിവണ്ണമാക്കികയന്നനിനാപത്തിരു,
കണ്ണിച്ചീലഭയാ! ശ്രേഷ്ഠന്നിന്നിജ്ഞേഷ്ഠനന്നേ.
ശ്രീരാമരണം— മരിചടന. (ഉണ്ണാ)

(“അവിശ്ലേഷിക,” എന്നമട്ട്)

പദം 20 ബാലഗ്രാചാലൻഃ:-

കണ്ണികർഡഃ:- 1.

കണ്ണിസ്ഥിതവരേ കംഖ്യാ! ജ്ഞേഷ്ഠനേതീരേ;
കാലംഒച്ചായാവുംതേരേ കമ്പിപ്പിത്തേരു!
പാശങ്ങതാൻവിളിപ്പിപ്പിത്തുപതിവനേനേരേ—
മണിക്കേൻമരവിൽഹാത്തമാഴിത്തുകംചാര.

സുശിലഃ:-

(അംഗേമ!)

ചേണാൻനിതിങ്ങേനികാണാജത്താന്തുഹാ! നീ
പ്രാണാപാശവുംനീകി, പ്രാണിപാലിച്ചിതാനാമൻ.

ബാലഗ്രാചാലൻഃ:-

- കണ്ണി 2. പ്രേടിച്ചായ്വിളിക്കേന്നപറത്തതുമനഃ;
പരിചിൽകാണണമനനാനാരിക്കാടിയോനീ?
ചാടിച്ചുനാനേന്നതുംപോദിച്ചാലതിനം,

ചതുരമായും മരവാക്കും പറയുമൻ സഹജൻ, (അനുമതി)
സാഹേരി—മറിയടക്ക

(“ഖൗണ്ടപര! നിഷയേരുപര!” എന്നമട്ട്)

ചടം 21. സുശീല:-

പബ്ലിക്. ഗോവിന്ദ! ഹരിഗോവിന്ദ!

അ. പ. പാവമെൻമകൻ, തൊഴനപ്പിഴചചയ്യും ഗവാനെ!
(ഗോവിന്ദ)

ചരണം 1. പത്രപക്ഷങ്ങളിൽനിന്നിപരമാത്മൻ!

[തെളിഞ്ഞ.

പരമാനന്ദമേച്ചാഞ്ഞ, പ്രലന്നാളിംപാഞ്ഞ.

അംഗരണൻമമക്കണ്ണാഡിവതിവനിന്മാണ്ണ,

അപരാധം മാർക്കുപ്പകാണ്ടം പോരുക്കാണ്ണ

ബാലഗോപാലൻ:- (ഗോവിന്ദ)

ചരണം 2. ചാഞ്ചലമില്ലത്തല്ലം ചട്ടനികാമം

വാഞ്ഛിതമരളമിഞ്ഞാവിയം പ്രേമം

തൊൻചാടിപ്പിടിക്കരെ! തൊടിയംതലാഡം

ചാഞ്ചലിയട്ടത്താപ്പും കളിക്കംസുക്കേൾ

സുശീല:-

(അനുമതി!)

ചരണം. 2. അതുവള്ളുമനിശ്ചന്നിയണ്ണഭിത്തിരിപ്പാൻ

അംഗിമേഡ; മിവരംക്കിനി യയികമില്ലരൂപാൻ.

അമലനാംഗ്രൂവനേപ്പാലിവനേനീസൃഷ്ടിപ്പാൻ

കമലംവാചന! വന്നേക്കവാനേക്കണ്ണിരിപ്പാൻ

(ഗോവിന്ദ)

എട്ടും റംഗം

(ഭരവത്ത് പ്രത്യക്ഷം)

കല്യാണി-ചെന്ദ.

രുദ്രാ 19. അതുപരാബന്നും സൗഖ്യിലാമമസഹിതയാ-
പുംഗമേവോപഗ്രിതാം
യൃായൻ, യൃായൻമരാരെന്നുനമതിസുഭാം
പ്രസ്ഥിതിപാരശാലാം;
ശാന്താരണ്ണംവരെന്ന്യംപരിലസദത്തസീ..
ഒപ്പരംഗംഗാരരണ്ണം
പ്രാതി“പ്രത്മാകരാ”ദ്രോഷണസുരഭിതമം
ദ്വാരുണ്ണംവചചാര.

(“ഘോരവിപിനം” എന്നമട്ട്)

ജ്വാലഗ്രാഹാലൻ:- പദം 22.

ചല്ലവി. ഓസാദനിരിക്ഷനാകാനനമിതാഞ്ചുരും

അ. പ. ഫോറ്റേമകംതുചുരവങ്ങളിൽ -

മിയലുംകയിലും,മനിലും,മുയലും,

മാടകളിംസുവരമൊട്ടരമിപ്പിത്ര.

(ഓസാദ;

വരണം 1. മധുരങ്ങൾ,മാന്യഴിങ്ങൾ,മണ്ണമേരുക്കുമ

[അപർ,
മുളവങ്ങൾപ്പലവങ്ങൾ;

അധികംകരുകംചോരിവു, തിരവു-

തൊനെന്തേരുവേട്ടുനെ യിങ്ങൻ-

മാനാരക്കുലികൾ കാലികൾ (ഒസാദ)

ചരണം 2. മണിമെഴുലിമയിൽപ്പീലിമാണ്ടപുമഞ്ചണ്ട

കാറ്റ—

മറവിലീമതിശാലി

ഉടങ്ങന്നുനേരു തിരയാ, മറിയാം;

അരയോ! മമസാദരന്മ്പിതു

പൊഡ്യോ! തൊൻകണ്ണതുമയിലിഹ (ഒസാദ)

പ. 3. അളിവണ്ണംനീഴുംവണ്ണംഭജിഭണ്ണംകാട്ടിതിണ്ണം
വിളിപ്പു മുംഖാണ്ണംനാംവണ്ണം,

അനായാംനു നായാം അക്കഭഗവകലെ,

ആരുവാഞ്ചേരംന്മ്പിതുകായാന്നുപല്ലിച്ചവി

[പ്ലിത് (ഒസാദ)]

ആനുവാദിരവി—ചെന്ദ.

ഒഴ്വാ 20. അമ്പരുത്തു, ഭാവംസകലമാളിവണ്ണൻക—
ലെഴുമാ—

ലുവാജത്രും, കാജത്രും, വന്മാവിതിരംത്രു,

ചാവാഡി;

വലഞ്ഞത, ആളും കാണാഞ്ഞത പന്ത്രകരഞ്ഞതഞ്ഞാ—
ടവിൽ നി—

സ്ത്രുലം തേങ്ങിവച്ചുംനാം സ്വംമരഞ്ഞവിളിത്ത്
സ്വംമരജനേ.

{“പാഹിമാംവിര!” എന്ന മട്ട്}

പ. 23. പശ്ച. എങ്കുറി ആഘേയു! എങ്കുറി?

പ. 1 എങ്കുറംതാഞ്ഞലായിനിരുന്നാ—

രണ്ട് എന്നാണൊഹാമറണോ?

ഉഴിഞ്ഞ, വഴിയിലിത്തൊന്മു
മിഴിക്കിലേണൊണവതിന്നനിന്തു (എജഡ്)

പ. 2 കാഞ്ഞണംനിനൊകാഞ്ഞണം
 കാഞ്ഞണംതൊനെന്നാണ്ണുചന
 പ്രാണാപ്രായംതീര്ത്തുള്ളിച്ചാനെ,
 പ്രായമാന്ത്രണയിൽനിന്നാനിന്തു
 പ്രായവാൻനിന്നാരജിനണ്ണബുള്ളുച്ചവി (എജഡ്)

പ. 3 അമ്മയുംനിനൊകാഞ്ഞായി,
 നനൊഴികരംതുകി, നിന്റു
 നനകളിച്ചേവാല്ലിപ്പുണ്ടോ:-
 തച്ചിരപ്പിത്തുകടവും, മുഖ്യിത-
 തച്ചിവള്ളന്നവദനവും, വിലാസവും (എജഡ്)

പ. 4. കാലിമേയുള്ളാകോലുംഭായാ,
 ചേലപ്പുംനിന്നഭാറിതുമുത്തു-
 മാലയും, വനമാലയും
 കനകചേലകനകക്കണാലിയും
 ആനകളായ മലനകളായതച്ചികളും; (എജഡ്)

ഒണ്ണുകൾ.

1. കണ്ണീരിൽമുങ്ങിയമന്നീരുകളും
 വൺിച്ചുമണ്ണിയഴലാന്ന്, പരവശത്രേചന്ന്
 മുടിരാഗളാൻ, നിജസഹജമല്ലപോഴുതു

പലവഴിതിരഞ്ഞുമവന്താഹാ! ലഭിയാണ്ടു-
ടനിക്കന്തു.

2. തന്നക്കണ്ണുമണ്ണി, ബുദ്ധപാഠകന്തടങ്ഗി, യദി
ശംഖംമുഴങ്ങിമുള്ളേംഡാശം, വിഹതമുനിജോശം
വിഹിതപരിത്രാശം, സുരഹടവധരജനിര,
ദ്യടയടച്ചുംജിബിവിസുരത്രാതിത്രടങ്ഗിമലർഹഷം
3. തെക്കിബ്രേമിച്ചുവെചുകക്കുക്കുഹാ! സപദിതക്കീ
നടംപ്പുളകസംഗം. കളംന്റുത്രുമെംഗം, വിടൻ

[തന്പാംഗം]

ഈളസിയുടെപരിമല്ലവും, അതസിയുടെയോളിനിരവും
വിലസികളിതരഹിതംഗം!

4. പ്രേംതിളച്ചുഹരിനാമംജപിച്ചുപരയാമംജപലി_
ചുളവിൽമോഹംവാളന്, വന്ദനേഹംകഴാനതമനീകി
സകലമതിഗതിയടയുമമലമുനിനില്ലതവൻ [ഹാ
സുത്രനിധിനോടിളിത്തമാധം

5. അരീപിഞ്ഞുമുല്ലഹരി, താപിഞ്ഞേനീലമന്നിത്രുപ

[നജ്പലി]

ചുമതെളിത്തുചകവിത്യരിവഴിവാം'ന്തു, സ്ഥിതിയചി

[ചേരാരിന്തു]

അതികയണമരികിലു, റഹവരജനേമടിയിലു-
അതശക്കാടുകൾമൊഴിപൊഴിന്തു.

ശങ്കരാഭരണം—മുറിയടന്ത.

(കത്തുനാവന്നശൈലി എന്ന മട്ട്)

പദം 24. ദിഗ്ബാനം:-

പണ്ഡിതൻ! എഴുന്നാമലവരജ!
 വന്നനിനാരികേതാൻനന്നീചചരിത!
 അ. പ ഇന്തീവരമീഴിജോന്ന് നീതുരാക്കരോ!
 നിഃനാക്കേണ്ടൻ, സുവമാഞ്ചേൻ, ചുംബനം
 കോണേ! (എന്നാമ)

എ. 1. വിരിത്തെ താമരയ്യും യുവനാവള്ളും
 ചൊരിഞ്ഞിഴ്ചക്കണ്ണനിന്നെവദനംനെന്നാഴി
 [വള്ളം;
 കരഞ്ഞെ തന്ത്രാന്തിക്ഷുഖിജേദ്ധതദണ്ഡം!
 നിറവത്രുകാണ്ണേതാൻകള്ളീരായനിനാളം
 [സണ്യം. (എന്നാമ)

പദം 25. പുംബകല്യാണി—ചെന്ദ.

ബാല. (സാമുദകവനാരുദ്ധാനു എന്നമട്ട്.)

പണ്ഡിതൻ! എന്തിക്കെവണ്ണാരാനും! എന്നാള്ളുന്നുനാ
 ചുംബിയ്യുകനിന്ത്തുഹരം!

അ. പ. അമുക്കെഴുമലിവു, മക്കന്നഷമിപ്പേമവും
 തമ്മിൽ സാമുമിപ്പോക്കീലബന്നുനിയും, ഫേരവും
 (എന്തിഴി)

എ. 1. പഞ്ചമക്കണ്ടാച്ചാഞ്ചാരിയ്യും മേരി, കാനി—
 കണ്ടകള്ലിതെന്തിഴി;

ഉണ്ണാനാതിൽ വാല്പാന, മഞ്ചു തുമൊരുവിയം
ഡിണ്ടുന്നെമനാമയ്ക്കു നണ്ണായില്ലപാടഭം.

(എന്ത്)

ഭഗവാൻ:- ഇളംചുവല്ലിനെയാത്തനിന്നെങ്ങാശെട്ടും

പ. 2. തുള്ളുഡാരിനോനിക്കുവായഭാഗ്യാ;

കളുകൾനീനമാമംബാകാരജ്ഞാ, ലതേദ്രോഹ്യം

പഴുക്കം തിങ്കള്ളംചേരാൻംശേ പതാക്കിഞ്ചേ

യോഹ്യം! (എന്നോട്)

ബാലഃ:- പ. 2.

എത്രതിരഞ്ഞെന്താൻനിരന്നെങ്ങല്ലാംവിളി-
ചെത്തുതപാണുവിപിണ്ടുനൊന!

ഇതുവരയ്ക്കാട്ടില്ലതു പച്ചക്കിൽ നീ

പിതുമൊളിച്ചുകിണക്കതുവരാമോശാഹ്യം?

ഭഗവാൻ:-

(എന്തി)

പ. 3. എങ്കിമേകളിപ്പു തൊനെങ്ങുണ്ടെന്താൻമരഞ്ഞു?

തിങ്കുംകുറിഞ്ഞുവവളിയുമന്തരിംത്തു!

അങ്ങെത്തുള്ളഹിതമെന്നതിരഞ്ഞു,

ഈംഗിതമതുനൽകാൻഈംങ്ങെന്താൻപാണത

ഞഞ്ഞ. (എന്നോട്)

പര്മ്മവരാടി—മറിയടന

ദ്രോ. 21. പിരിച്ചിവണ്ണം മകിൽവണ്ണനോരോ-

നരയ്ക്കേ, തൽക്കുഞ്ഞേണനാളം;

തരംനിന്നെത്താന പിടിച്ചുപറി—

പറഞ്ഞുബാധൻ മഹനിശ്ശീലൻ.

പദം 26 (ഈവളേതാങ്ക കാമിനി എന്നമട്.)

പ്ലിഡി. അതികൈരളകും നിന്റുകളി-കോതാനിഹ? അതുകാണ്ടകിതാമുരളി!

ഭഗവാൻ:- മധുംമിച്ചരിതം-മമജീവിതം-

അ. പ. നില്ലുത-തവ നവമതികൈരളക
മെന്റുകളിശ്ശേതാനിഹ അത്രം താബകംമുരളി.

ബാലഃ:- ശ്രീഃയരംതവ മുഖ്യിയേക്കണ്ണഃ, മാദ്യതര

ചരണം 1. [രസമായേ!]

മുട്ടവേണ്ണവിതിൽന്നണം, പരമാണ്ണ തവഗാന
[ഗതിയാണം

കാടിതിലതേവിയശമനണ്ണാമേ!

രൗഢിച്ചാനേ ജപലിപ്പുാനേ! വിളിച്ചേന

[കളിപ്പുാനെ
കളിന്നുന്നുന്നനാണം കളിക്കിത്രവിളിച്ചുനി
പാമരസമാട്- (മതികൈരളക)

ഭഗവാൻ:- നീചക്കാരോദിവണ്ണനോടി, പ്ലിഡി

മ: 2. ബാലകരോടോ വനംതേടി,

സുമംചൂടി, സമംകൂടി, യമന്ംടി-

യതിനാന്തവള്ളുമോടി; നാഥിനാരസധാടി-

കാമേനോ ശ്രദ്ധിലി! ഉദ്യജാല നടവില-

ഭിവിബാല ശ്രദ്ധിലിലി തുല്യമവർ;

ഈരു നമ്മക്കാമാരതിരസത്തിന്! (അതി)

ക്രമതാംരംഗം

(ശ്രീകൃഷ്ണവിജയം)
ഉഖാനി, ചെമ്പട.

എഴു: 22. ഉർക്കാനേവവമലിനതുകാണ്ഡ ദിഗവാൻ
നന്നായ് സസിപ്പിച്ചടൻ

നില്ലാത്തങ്ങളുടാനയത്രുന്നുനെ-
താൻം മറന്തീടിനാൻ.

അക്കാലത്തൊപ്പം സുലഹ്യം പിത്ര-
ആദിത്യിനായ് വല്ലതും

സത്കാരത്തിനന്തരക്കവാൻ ഇന്നിരോ-
ടത്മിച്ചിതിരുമം സുതൻ

പദം 27. (ചല്ലഭ! ഗ്രൗണവചനം എന്നമു്)

ബാല: ചോദ്യംനമാനം ജനനി, ചോദിച്ചതാനോ
വല്ലതും നൽകാനിനാലേ

അം. ഐ. ചോദ്യം ത്രഞ്ചവരനില്ലതെന്തും ആലം
നല്ലാരിദ്വിവശമാണാല്ലോ നീ മരന്നേഡാ!

(ചോദ്യ)

ഈ: 1. മരിക്കിംബാലരാമോട്ടം വല്ലതും നൽകാൻ
മരിക്കമൻമുത്രു ചോദിനാൻ;
ചെരോരാതിയിപ്പേനോടായ്
തെരോരാന്നാണാമെന്നിൽ.
തെരെനേനാതാനം നൽകി

ക്കറംതൊൻ തീക്കേണമേ! (ചോഴ)

പദം 28. ആനദൈഖരവി ചെവട.

സുശീല: (കിരുകരവെ എന്നമട്.)

എ. സ്ഥാവി. എന്നെന്നോമനേ! മന്ത്രചൂർജ്ജവനേ! (എ.)

അ. പ. അന്തിരേഖക്ഷിഭാസമേ! വസ്തും

ജന്മത്തേക്കേ മമ ശ്രൂഢാണബുന്നാ. (എന്നാ)

ച. 2. അച്ഛുതന്ന പോതുമോതിരം വിറരഞ്ഞ നിന്റെ
കൊച്ചുമണിയു തരസാ ദേടിച്ചതും
മച്ചരിതം തുച്ഛമാപ്പേണ്ടിയിരും. (എന്നാ)

ബാല: എന്നാലാരമേ! നമ്മെഷ വേണിതുനൽകി

ച. 2. നന്നായ്‌വളർത്തിപ്പേണ്ടിനും!
എന്നമു പലതുമേ, തിന്നാനായ്‌തരങ്ങമേ!
അന്നാനാതിംഡക്കാ നാർഭവാനാലും

[പരമാത്മം (ചോഴ)]

സുശീല:- ചരണം 2.

കാനനതരിയകാലിമേക്കനാകാരശ്രാത്മാ

കാർബ്ബനാമണ്ണന്താൻനമെകാത്രുകാളളി

[നകാലാസങ്കുലം (എന്നാ)]

പാപയക്കേവലാപാലക! ഭക്തവത്സല!

പാലയപാണ്യാലീവരദായക!

ബാലനേഹമനീലകന്തള!

(എന്നാ)

—————

പത്രാം റാറ്റം

(മുത്രപ്പാനം)

രൂപാധനസാരംഗംചന്ദ.

ദ്രോ 23. “എന്ന് വേൾഡേയുമ്പന്നേക്കണ്ണം തിജന്തി! ഇവാൽ
വല്ലും വാങ്ങി ഉണ്ടി—
ചെന്നാരും തനിന്നായ് നൽക വനിംബകരയാ
തിങ്ങിരിക്കുന്നു” എണ്ണി;
പൊൻ. നാളികെത്തവണ്ണം വടിവിലവന്ന—
ഞത്തണ്ണം നാടുപാട്ടിളിച്ചാൻ,
വന്നാനുവാസു ഒവൻ തിരുവടിതരസാ
ച്ചട്ടിക്കാമുറയാസൻ.

പദം 29. (കളക! കളക! കലുഷതഹ്നിഭിഞ്ചു പ! എന്നമ്മ്)

ശ്രവാൻ:- പല്ലവി

വരിക! വരിക! വിംബവാട്ടമമബാല!

വിചുലചുഞ്ഞകര ശീല!

അ. ട. പരിസരത്താൽ വിലസുാനായവികസിത-

സരസിസരസലിലക്കിരുന്നും. (വരിക)

ബാഖ:- പല്ലവി.

അത രിതയതിതിഹവ് വിധചിന്നോഡ്!

അഴിവലാഴി ചുത്രം കുഴുണ്ണം.

അ. ട. സരസിലീചവരിവണ്ണകരം തെള്ളിത്ത;

സരസവിള്ളതിരെ ലൂം മമനിങ്കൽ. (അത്തി)

ഭരവാൻ:- അസ്ത്രയൈക്കിയുംപാത്രത്വാളിയും,പാദപം-
ചരണം? തോരംചുറാ,മിസ്റ്റാതപം;

എല്ലിയുംപാജതാലോ പാദ,പ-
ഷാഖവുമിടരക്കില്ലേഹ (വരിക)

ബാധ:- പാതെതാളിക്കൈസ്താനിയണ്ണ!; തെല്ലുമെ
ച. 2. നിഃനാക്കാണുംതെവല്ലുത്തുമെ;
നിന്മപാദമല്ലാതില്ലുമെ,ലി-
വന്നശംഖമിങ്ങാഹ (അരയതിൽക്കു)

ഭരവാൻ:- എന്തിനൊകരയുന്ന നീയോമിന!

ച. 2. എൻകണ്ണിനനീസോംഗോ!
വേശാംതരത്തുന്നതുകാരി,നേ-
കാധിയെന്തിനാധിഹ! (വരിക)
മാന്യശ്ശൈജലത്തുത്തന്ത്രേനികിൽ,
ഞാൻപറിയുകാംപാനികിൽ,
പുജ്ജമാടില്ലേംവാനികിൽ
പരകവേണ്ടെതന്തിഹ! (വരിക)

ഇട്ടുറ്റോ. മിണ്ടാതൊന്ന്-എല്ലപികരണത്തീച്ച-2-

24. ഷൈതലെപ്പും “
തണ്ണാർന്നേന്തുന്തിരമടിയതിൽ
ഉത്തമപുൽക്കി,സൂരിയും,
കണ്ണാനപ്പോൾതുംഡിമതമും,
കണ്ണിനാലമമതാനം

കൊണ്ടാടിരുന്നതുമല്ല; കമേറി-

ചുടിനാൻകൈകട്ടാരി.

കല്യാണി—മഹാ.

(താഴീതെന്നോഴിയാർമ്മണേ! ചുനമട്)

പദം 30. ശ്രഹാൻ:-

പണ്ഡിവി. ഉത്തരേഒന്നുംനിന്നുംതാംസത്യമരിഞ്ഞതാൻ
മുഖ്യാരാധിപരിഃലാഹന! (ഉത്തരേ)

അ. വ. ശ്രൂഢംനിന്തള്ളുച്ചപിതുരുംഗാഖമാനിന്നതിനു
അജ്ഞാവല്ലതുംനൽകാൻആരുഖയണ്ണപ്പീരഹി? (ഉത്തര)

കു. 1. കാൾക്കരിക്കേണ്ടിപ്പോകാലുംകിങ്ങന്നും
ചാലേന്നതുകാംവല്ലതെന്നുംതുന്നിപ്പോരം
[തന്നെ (ഉത്തരേ)

കി. സ്റ്റേറ്റ്‌റക! ബാല! നിംഗന്നുംടാമാനിതുനി
ഡുപാർ റ്റു! പുകമംഗളംതേവായ്ക്കുമാളും
നാളിക്ക (ഉത്തരേ),

ഹാവന്നുണ്ടശാഭന! തിനന്നുംകാരത്ര.
പാർക്കന്നുണ്ടാണിക്കുതനെന്നതാൻ (ഉത്തരേ)

ശ്രൂ. 25. അസ്ത്രരത്നപരാചുണ്ണി തുണ്ണംമനോ, എപ്പുതണ്ണം
പെച്ചമിതിവരിച്ചുത്രയുംശ്വാക്കതിലിഃപരിഖാലു
[യൻ;

നിജമവരജംപിംഡാസ, ഗ്രൂഷ്മാശൻ, സപവിലോ
[കനം

ചമിസഹചരംതന്നും, നദാതമജ്ഞാനതി
[രോദിവർ.

—

പരിഗണനാം രംഗം

(പിസ്തുക്കശ്ശമിൽഞ്ഞാം)

വേക്ക=മെമ്പട.

ഒഴ്വാ. 26 അന്നോരംഇയപതിയഗ്രഹമതിൽ
 ശ്രാലുത്തിനായാംവാലരോ—
 രോന്നാംസാധനമേകിട്ടനാവയെട്ട്
 തെപ്പാരെയുംവിട്ടു;
 “തങ്ങന്താന്തികേമി”യെന്നവള്ളരെ
 ഗ്രംഖിച്ചിരിക്കു,നുഹം—
 ചെങ്ങൻറീഭരിതാന്യത്രയ്ക്കാരുകൾ
 വാലൻസുരീലാസുതന്.

- പദം 31. (സാദരം നീ ചൊന്നോയ എന്നമട്ടാം)
 പല്ലവി. അതാരടാ! റിവനാഡതാസ്ത്രുഹമിതിൽ
 അതു തെണ്ണിച്ചീമകനോ? (അതാരടാ)
 അ: പ. മുഖനിനാൽമതി!മതി!!ഭരിതമിങ്ങയിത്തമാം,
 ദോഷമേ! തൊട്ടാൽ,ഹീനമേ!ജാതി. (അതര)
 പരംബരം ഉണ്ടക്കുളിലെന്താതെണ്ണി—
 ക്ഷാണ്ടിവനാമോരോ: നീരോ?
 രജ്ഞപക്ഷമില്ല,രീജിംഗാതിട്ടാതുവെക്ക!, മിട്
 [ക്കിതക്കാ!,
 ദാനംകരക്ക!,ശംതവാജാക്കസഹജംക്കിൽ
 [നടക്കു! (അതര)

പ്രിജാവന്തി—ചേമട,
(സവിമാരെന്നമുകളജനകപാർപ്പത്രനമ്പ്)

പദം 32. ബാലഃ:-

പണ്ഡി. അപരാധംപിണ്ടത്തിവനന്തമേ!
അല്ലെങ്കിലേവമേ!

അ. പ. അപരാഖാലകരാച്ചതരസാപ്ലവകയും
അധുനാകനിത്രതവകരതാരാലയൈവാങ്ങി.

ചരണം. പരഞ്ചമയിക്കൊപ്പം, പരവതെന്തിത്രപാപം;
പാവമിക്കിടാവേനേ! പിഴചേയ്യുന്നന്
[പാഠം.
ഗ്രന്ഥപാത്രത്വാജ്ഞാൻകോതിയെഴുമിപ്രാ
[ത്രം
അതിത്ര ത്രം! വാഞ്ഞണ, മിഞ്ഞാറിസ്സുനീതരണം
(അപരാ)
കേരാരഗ്രഹം=ചേമട.

ദ്രോ. 27. കണ്ണാതഗ്രഭദ്ദേശവന്മായുഗ്രഹിണി—
വക്രതാംഗത്വത്വ, ദ്രോഗദ—
വ്യാകീശണ്ണളിത്രരോദനനെ റവിഹത—
ബ്ലംഗാവധാനസ്സം;
രോദഷണാപിച ശിശ്യവത്സലതയാ
സന്ധുർത്തിസ്സുത്പരം
ധാവനോവമുവാച കേരുവ പദം—
ബേദജാപാസകാദരിക്ഷ

പദം 33. (ഇമിത്തങ്കരയു തവ എനാമട്.)

കണ്ണികൾ! കരഞ്ഞതു! കരയതു! കോമലകമാര!

കരളിക്കീടൻ മമ കയണയേം മധുനാ.

(കരയ)

ക: 2. മുദിസമ ഫഴവകൻ, മുദിത സുത്താബ്ദിയിൽ
മുഴതിക്കുളേ! തവ മുഖമോക്ക് മമ സുത! (ക)

3. നോക്കെടീ!: ശേം! കറിനേ!, അക്കംതൊന്നം

[ചുവിൽ

തീക്കനലെട്ടത്തറിവാൻ മുപ്പതയിനേന്തെടീ!

4. ചോദിച്ചുതന്നു പരൻ, ചോദിക്കാതെയേകീ-
[യിവൻ;

മോദിക്കണമയികം; സ്വാദിതിന്നകുട്ടമേ! (ക)

5. തരികതവ കരുംലെച്ചറിയൈരരിയഭാജനം
പരമുതമോക്കിലിഡു പരമാത്മമിഞ്ഞേം!

(കരയ)

(മാരധനാശ)-ചെവട.)

ഒറ്റം: 28. മേടിച്ചുച്ചുവാജനം ഗ്രജത്രക്കുവോർ
എ നംകണ്ടുകൊ-

ണാടി, ചുവിരിച്ചുണ്ടപതിരൈയും

ഗാസിച്ചുകൊണ്ടപ്പിജൻ

കുടിച്ചുനാതുമൊത്തക്കത്തു പലപാ

ത്രത്തിൽ ധക്കേൻാളവും

കുടിക്കണംതിവിസ്തുയം! ശിന്തുവിംഗാ-
ദാടിപ്പറഞ്ഞീടിനാൽ.

പദം 34. (മാനുമതേ എന്നമട്ട്.)

പബ്ലി. അരുളുമെ! മഹിതചരിതി! എത്തവാത്ത

ഈ. പ. അംഭക! കേളുത്യാഥുചും! പരമിതിലും കി-
ലും ചരാൻ, [ഹത്തപരമാരുളുമെ!

എ: 1. അപ്രതിമ! ചേരുതിക്കടം സുത! അരാലിലിരുപ്പു
തൊയും കേണ്ണലോ! പര (മരുള) ഏതു

ഗോത്രയർസമമായ് വിസ്തപരമിക്കുസന്ത്ര

ഗാത്രസാഹസമാതുമേ ഫല; മിങ്ങളുന്നിതുവെ-

ചീത്തനിരലവാതെന്നാഴിച്ചുായവാല്പിതന്ന്
സമലിമാതുമേ (പരമാരുളത)

പദം 35. സുക്കി ചെന്വട.

പത്തി. (വീര! സോദര! സുമതേ! എന്നമട്ട്)

പബ്ലി: ചെഫ്റ്റോയ്യ്‌പാപം തൊറേഞ്ഞാ!

ചെചാതലേ! പാരം (ചെഫ്റ്റോ)

പര: 1. പുതമാനസ! നിശ്ചന്തരമയ്‌തലോടാനംപുണ്യം

ചെഫ്റ്റിലും തൊന്തന്നുകൾ-

മേതുംപാടിക്കുന്നാമേ! (ചെഫ്റ്റി)

സാലാപള്ളി: ചെയ്യുതില്ലപരാധാന്തി മാതാവേ, ചൊരി

ച. താതൻ ഗ്രാമപാതകമെന്നുകെതനിയിൽനിന്നും
[വാങ്ങി

അദ്ദേഹില്ലതാത്താം, മാതാവുമെമാനോ, മറ
(ചെയ്യുതില്ല)

ഇക്ക്:- എന്നോരുള്ളതുമാറ്റുന്ന! തന്ന മാനസം ശശി-
[ഗീതക്കും

ച. 2. വന്നതണ്ണുംപുഴപൊന്തിമേ സുതവത്സലജപ
[മരഹാത്മവം

ഹാത! ഹരി! പുരഞ്ചു! നീ കരയായ്ക്കു ബാല
[നിവന്ന നീ

സ്വന്തമുക്കും സുഖിലപ്പോലുവു പരിപാലില്ല
[നിംക്കിനി (അത്തടി)

ച. 3. എങ്ങനീനിതു ലഭ്യമായും ഒരുത്തമംഗൾ! ചോദ്യ-
[മിത്രന്തിനാരം
മംഗലാംഗി സുഖിലപനിനുടെ തള്ളുതനാതു

[തന്നാഖാം
അംഗങ്ങാരിനതാംഗിയിൽ ദ്രുംമങ്ങവാം-

[കൈബാരംഗംതുരം
അംഗങ്കതിവിള്ളഞ്ചിട്ടനാതുമിങ്ങറിഞ്ഞതുമി-
[ങ്ങനേ (അത്തടി)

കാഴ്ചാദരി. ചെന്നുട,

പഡം. 36. (ഇയ! ഇയ! നാഗാക്കതന! എന്നമട്ട്.

ബാല.- പാ: ഇന്നിയല്ലെല്ലാ തന്മേ ശ്രീഹരേ! എന്തോ
അ. പ വന്നുവിഹനാളിവിൽ ഹിളിച്ചുതന്നീത് -

[മാരഗ്രജൻ (ജനനി)]

ഹരു. പ. ശീവ! ശീവ! മഹാരാജനുഞ്ഞ ചിത്രമിതൈല്ലാം
അ പല്ലു അവിത്തം^{മും} തന്നുവിജും അവശിഷ്ടനീ പ്രഥമ-

[മൊരേരകൻ. (ശിവ.)

ബാലഃ: ഗോദരണ്ടാണ്ഡാങ്ങവൻഡാരം, ദൈപക്ഷണ്ഡേ മേച്ചു-
പരണം. മോഭിച്ചുകൊണ്ടിക്കാനാരം തന്നില്ലെല്ലുക്കു,
സാമംകാതൈനന്നാല്ലുചീരം വാഴാവിതാരെപ്പു-
റ്റാദഭാനിജങ്ങാരാധാരം നിന്ത്യാനാഞ്ചെമന്ന
വിളിക്കിലോ മമ സൗഹ്യാദരൻ

ആളിലുണ്ടോളപ്പലകളേബവൻ.

വിളിച്ചുതന്നുകഴിയ വിശ്വാരദൻ

കമ്പിപ്പുത്തണ്ണി തുപാരസൻ. (ജനനി)

ഹരു:- എന്തിതെന്നാണിവനോതുന്നാ; ഭഗവൻ ഭക്ത-
ചിന്തിത്രമും ഓക്കെവത്തിനു - ഇക്കലിയില്ലും
തന്ത്രിയ ചടിവത്തുമന്നാ, ഭാഗ്യമുമുന്നോതാതാം
ഒന്നും പതാലുനവിട്ടുന്നാ; ഗോവിഡി, നീതാൻ,
സുഖിലധാരം പ്രശ്നസമാധികിയിൽ.

പശീകൃതൻ; ഗതതമാധികിയിൽ

ട്രണാവേണ്ടപ്പരേതക്കലി -

സ്വശങ്കരമില്ലവിവലൻ കലി. (ശിവ; ശിവാ!)

പാത്രവാദം റംഗ്.

(അംഗരീതിവാക്യം.)

ആരിരാഞ്ച. രചന്നട.

ശ്ലോ 29. “കാട്ടിത്തന്നിട്ടോ? നമ്മുള്ളിഹനീ
കാച്ചുംനന്നമണ്ണനേ;”
“കാട്ടിയെച്ചു പിളിച്ചുകാട്ടിവന്നു
വന്നാലു”മെന്നീവിധം;
നീട്ടിക്കണ്ണുനന്നൽകുള്ളിച്ചുവിനേ —
കെട്ടിപ്പുണ്ണൻജുസാ,
എട്ടുകൊണ്ടുനന്നിതാ ദ്രീജവരൻ
കല്യാണമക്കാനനേ.

പാ. 37. (“ശക്തമിതിപ്പൂ കാഞ്ഞ” എന്നമട്)

ശ്രൂതി പാ: വന്നുമുഖം പാവനംമുഖം നീ.

വഞ്ച്ചുന്താൻ വിശദം:

പരണം. വനജേക്ഷണാൻ ഭഗവാൻ
വാനവക്ഷി മദ്ധ്യുന്ത്,
അതുനാമാൻ നിന്നാിലപ്പോ
അതനങ്ങളുപൻ വംശവു. (വന)

ഒവകട. അടംത.

പാദം. 38 (ദ്രീജവര മെഴുലൈ! എന്നമട്)

ബ്രഹ്മ: പാ: ഗ്രാഹവര! കാഞ്ഞ! പെരിയശ്ശിലപ്പോന്നീ! (ശ്രൂതി)
പരണം. ക്രാന്നയോച്ചമരജൻ മല്ലതംതന്നി, ദ്രോവകൻ

തിരുമ്പിച്ചിയച്ചു, കൊൻ തവരുദ്ധവയും

പ്രശ്നം. (ഇരു)

ഇരു. യന്മാം ശീലോ നിബന്ധതനോ ആളുമോന്നു

കു. ഇന്ത്യശ്വർമന്മേതാനും ഗതി, യപ്പാഡം-

ഇന്നനീലിഭ്രംശോ വദ്യനീരൈനും മര. (വ)

പരിമൂലമെന്നുണ്ടും; പരമ 'അഞ്ചലി' ദ്വീപ്;

തെങ്ങതെരെവന്നു നാസാദനിയിൽ തിരുമാലയാ

[എ]

പരമാനന്ദം മുനമിത്തരമന്നാലുതമല്ല. (വന)

ബാല; സപ്ലിന്തരാമരക്കൊന്നീമണ്ണിൽ കിട്ടു;

ചരണം. അണ്ണാൻറു വനമാലക്കണ്ണിയിൽക്കിനാണിൽ

നിണ്ണനംപതിച്ചതും, ഒരു തുകവയന്തു. (ഇ)

വൈദ്യുതനാണണ്ണൻ ചുബ്ബപ്പുട്ടി'അഞ്ചൻ

പ്രൂഷം മണലിൽപതിച്ചിട്ടിട്ടു തുകാലടി

ടടംമാണ്ണത്തില്ലതു മട്ടലർസമംകരണും! (ഇരു)

(സാഹേരി. ചെന്നുട)

പ്രശ്നം. 39. ഇരു. (ആമൻ! സദി! ഡിജയ! എന്നമട്)

ചാലുവി. അനുഗാദമിഞ്ഞേക്കാൻ നിഡാനമിപ്പാദവിയും
ദീനന്മാർക്ക് ചലംഞ്ഞമ്പറമുണ്ടാണോ.

അരു. പ. നുംം പാൾ, മക്സാ, മീനംമുവാം ഭരവകൾ
വിഭാഗാനുപരമിക്കഴിയ്ക്കുന്നുവോ ടി-

ആലജകതിനാ മത്തുപ്പുട്ടേവത്തരം. (ആനന്ദ)

കു: കേളീലോലവാംലക്ഷ്മീലഭാക്ഷമിച്ചിട്ടുരന്നു-
നാമീകയുഗ്മിതിനു യും,

നാളികജനാവിനം മേളിപ്പു തിലകമായ്
അതിത്രാലിഭമിളു സിലമമഹോ! ഭവി
ത്രിരസാ മമ ശിരസാകലയാമൃഹം. (ആനദം)

ഒഴ്വാ. 30. ഇത്യാഥുക്കു പദ്ധത്മരജ്ഞാവിത്രാലിലേ
മാളുംബംതുമ ത്രരൈദ്രഘടകതിമുഖ്യം;
ബാലസ്തു ലോലവള്ളദരയാ നിജസോദരം ത-
മനേപചയയൻസരണിമന്ത്രമാം പ്രത്യേസ്മ.
മല്ലുമാവതി. ചെന്തു.

ഒഴ്വാ: 31. ഉരുബുലസ്സുപനിരീക്ഷ്യ ബാലകമജഹാ!
വിപ്രസ്സസാഭാന്തയീ-

രാഹ്രഡയാച്ചതരം മഹാബുഹത്തുചാ
മാളുംബാന്തരം നിള്ളതഃ;
ബാലസ്ത്രാസ്യദിദ്രക്ഷയാഗഹവതാ
സന്ത്രേഷിതഃപ്രസ്തുംവ
തനാളുംനജിപ്പുക്ഷയാമഹരിപാ
ഭാലംബവാന്നജാംബവാൻ
(ആരിഹവങ്ങനാതിവൻ എനമട്ട്.)

പദം 40. ജാംബവാൻ:-

പണ്ഡവി. വിസ്തുയം! ഹരിയുടെവാസല്ലുമോക്കിലഹോ!

അംഗ്രേഖലിഞ്ഞുപാമേ! അതുംതയാലേ

അ: പ: അസുദഹംനുതിയവിലും ഹരിതാഡനേന

ബന്ധുമായ; താ ശിവിനം കാണു! (വിസ്തുയം)

ചാരം: കൊണ്ടത്തവന്നുതാൻ കൈക്കൊണ്ടാൽ

[ബാലനിതാ]

തെണ്ണിനാമേന വിളിക്കാണ്ടുതിരയൻ!

(വിസ്തൃതം)

- പു: 2 ബാലനിവനൈയച്ചതരാലിംഗനംചെയ്യു-
താഴോലിത്രാനു ചൊൽവാനണ്ടു മറ.
- പു. 3. ചിൽപ്പുത്തു! സ്ഥാം! തവകല്ലുനയിതൊന്നു

[ജീവാ-

ലല്ലുന്താൻ ചെങ്ങുന്നു! ഉല്ലുലാക്ഷി! ഇയ!

(വിസ്തൃതം)

- ഭ്രംബ: 32 അവിൽത്താൻ ചെരുവാനരാത്രി ധരി

ചുഞ്ഞാംബുവാൻ മാന്തരയ-

ക്കൊന്പിൽ പററിയിൽനു മാന്യഴി.

തേതാരോന്നു തിനീടുവേ;

മുവിൽചെന്നമ ബാലന്നുനവിളി-

ചുംക്കാണ്ടു നിനീടീനാൻ

കന്പിപ്പിച്ചുമ കൊന്തു, മാന്യഴി

തേതാതി ചിരി, ചുക്കപി:-

നാട്ടക്കരിഞ്ഞി—ചെന്വട

(“സ്വമോ ദേഹി! ഏനമട്”.)

- പദം 41. ജാംബവാൻ:-

പല്ലവി. മതിഞ്ഞു ബാല! മാന്യഴിതുതേ
ഒധുരാത്രുതേ! മോദമോദോതേ!

- വര: 1. ഭീതിയരുതേതും ഭവദിഷ്ടുകരണ്ണതൊൻ നിന്റു-

സോഡരനം ഹിതകാരിവാനരനാം

[ഇംബുവാൻ. (മതിയോ)

നീലാംബുരി. ചെറുട

ചദം 42. (“താരി! തവകഴിഞ്ഞതൊഴുന്നു” എന്നമട്ട്)

ബാലഃ:- കൈതുരുക്കമേ തവരുക്കുമ്പുമതേ!

പുതനാമെൻഡോഡരങ്ങേക്കണ്ണിതോ നീംയങ്ങളും
(കൈതുരു)

ചരണാം. സഹജനേപലേടവും വിളിച്ചുകാട്ടിയ

അഹമിഹതിരഞ്ഞെ വിഷമിച്ച;

അഹമു!! വദിമത്സഹജനങ്ങൾനൊളിച്ചു?

(കൈതുരു)

ഇംബു: എത്രകൈതുരുക്കം നിന്മവാക്യം

ചദ: 2. പുതു! കേരംക്ക നിന്മന്നേചേട്ടൻ,

പത്രംനാഴിക മുരത്തിലത്രേ

നിൽപ്പു കല്ലിമേച്ച.

(മതിയോ)

ചദ: 3. കാലികളോടൊപ്പംപാത്രതു

കാൽക്കഴിശ്രദ്ധിപ്പിച്ചു ചേട്ടൻ.

ബാലഃ! നിന്നോടിതു ചോയ്വാൻ

ചാലെ വിട്ടിത്തന്നുനന്നു. (മതിയോ)

ഇത്രുംചോലിപ്പിജിംബുവാൻ പുതുക്കിനില്ലേ;

ബാലഃപ്പുട്ടുള്ളശികാധപ്രാനമുണ്ടായും.

അല്ലാക്കേക്കവിട്ടാപ്പുംഗാൻ മറഞ്ഞാൻ;

അല്ലാപ്പുത്തും വിപ്രം വന്നാണെന്നതാൻ.

മേരുനം — അടന്ത.

(“സുഖിനം നിങ്ങളേക്കാഞ്ചുവാൽ” എന്നും)

പദം 43. ഗ്രന്ഥ.

തനയ! ജ്യോഷ്മനേക്കണ്ണിതോ ധന്ത! ചൊന്നാ—

[ലും? (തനയ)

തനിയേ നീ വനമാഞ്ച് നടക്കയാലുഴുന്നോൻ

[തോൻ (തന)

ബാലഃ: അധുനാ ജ്യോഷ്മനിങ്ങിലൈഡം വാസ്തവംതനെ
അവശം പത്രനാഴികയകലത്താണ്പോത്താം—

[വാസം. (അധു)

അത്രുമാനിതിൽനിന്ന് ജാംബവാനോയു കച്ചി
സൗമ്യമീനാമാഴിചൊന്തു സംസ്ക്രതം

[കതിരേച്ചാടി (അധു);

ഗ്രന്ഥഃ: അരുളതഗിതാ! വീണ്ടും നിഭ്രംവളങ്ങാ!
ചിൽപ്പമാനം മായാവിഭ്രമമിതെന്നോതാം!

(തനയ)

ഉർപ്പലവിലൂചന! ത്രഞ്ചല്ലിയനി—

[വന്നേപോത

അല്പനടിക്കന്നെയും ക്ഷിപ്രം നീ കടാക്ഷിക്ക!

(തനയ)

ചുരുതരക്കിലും ജ്യോഷ്മൻ; ക്രരാത്രവിളിക്കിലോ
ചാരതത്തെത്തുരുംമയോനിനോരത്തു വിളിക്കേണി!

(തനയ)

മാറ നാവനമാല്യഹാരണങ്ങളില്ലനെ-
കാരാത്തതനകാണമാരോത്തവിളിക്കുന്നീ!

(തന്ത്ര)

ബോലു:- “ഉരമെങ്കിലുമട്ടത്തവാസഹജ!

ചുട്ടോ: 34. കഷ്ണമെന്ന വെടിയായ്ക്കു നീ
സാരമെൻ്റരമൊഴിഭേദികൾ കൂടു
മെന്നതോക്കിൽവിഷമം മു”
സാരസാപമുഖംതളിന് പല-
ഗീരിവണ്ണംവനോതവ
യീര ചീര മുടനൊരുയന്നിതശ
മീരിവാണി ദ്യുരസ്തം.

അംഗരീമി.

ചുട്ടോ: 35. “ഹന്ത! ഹന്ത! കരയായ്ക്കു മു
കിഞ്ചാര! നിംബൻ ജനനിക്കു-
ത്രുന്തക്കതിയെ നിണക്കുള്ളിത്തു
നിനച്ചുവന്നിതരിക്കത്തു താൻ
സപ്രതിഭിഡ്രിജവരൻ നിണക്കുള്ള
വൈക്കിലും ദ്രുംമനന്നുയാം
ചിന്തചുണ്ടു മഹാരാജക്കതിയിവ
നില്ലയെന്നാതുകമിക്കുന്നീ!!

ചുട്ടോ: 36. ക്ഷീംപ്രം ദിവ്യവച്ചല്ലുകേടുമ വിഷം—
ഭാശ്യത്തിനിഡ്യേഷ്യം-
വിപ്രൻവിനിതു, ബാലനോടി മിഴിനീർ—
തുകിത്തലോടിത്തം

സപ്രത്യാഗമനാന്ന് തൊണ്ടയിട്ടാി —

ക്കൊണ്ടാദ്ധിജൻ വീണ്ടുമ—

അപ്രത്യക്ഷങ്ങളും എഴിനിന —

ചേരുവം ചുകരിത്തിട്ടിനാം:-

* മശാവതാരം.

ചപം 44. (ശ്രീതകമലാകച്ചമണ്ഡലം! ഏനാമട്ട്)

ഹയഗളിലുനവിച്ചക്കണ! ശ്രൂതിരക്ഷണ!

പ്രശ്നയജ്ഞലഭിമഹാഖീന! ഇഗജയ തൃപ്പി! ഹരേ!

കലശാസ്ത്രിന്മാരുമുദ്ധ്യത്തും! ബഹുന്യർ!

കലിതകൾപ്പുശരീരി! ഇയജ്ഞ തൃപ്പി! ഹരേ!

ഒന്നാനു വിധുതവസ്തുന്യർ! പുട്ട കന്യർ!

മഹിതന്മുകരാവതാരം! ഇരജയ തൃപ്പി! ഹരേ!

ഹിരൺകശിച്ചുതന്ത്രാനാ! ഇഗണക്കാരണ!

നമഹംരാ തൃതനതത്രാനാ! ഇയജ തൃപ്പി! ഹരേ!

അതിവല്ലവച്ചിച്ചഭാജണാ!

സുംരംജന!

വാനന്ത്രിതജഗന്മാനാ!

ഇയജ്ഞ തൃപ്പി! ഹരേ!

നിമത്തമ്പാദക്ഷതുകന്യർ!

ന്രാണംസും!

ഭിന്നസ്ത ഭര്തകർംരാ!

ഇയജ്ഞ തൃപ്പി! ഹരേ!

ജനകജാസ്തുര ഘനചവദാ!

രഹ്യനദനാ!

ശ്രൂവ വന്ദനാവിഹനാ!

ഇയജ്ഞ തൃപ്പി! ഹരേ!

ഹലയരകളിന്നജ്ഞദിനാ!

വലപ്പുദനാ!

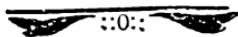
ശിതിരവിവസനവസാനാ!

ഇയജ്ഞ തൃപ്പി! ഹരേ!

ആജസീമന്തിനി ലീനകേതനാ!

ഹത്യൂതനാ!

ഭവനപാലരക്കതാനി! ജയജയ സീഫ്! മാര!
 കലിമലജവനിയിയിവരി! ശ്രദ്ധിവരി!
 ഇഷ്യുതക്കണ്ണിശരിരി! ഇഗൾശി! ഇഷ്യു സീഫ്! മാര!

പരിശുന്നം റാറ്റ

(ആ നട ബാള്ളം.)

എറന്ത്—ചവന്പട

ചോദ: 37. “അന്നാണ്ടിനെന്ന സാക്ഷാത്തിനാലും തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ കണ്ണില്ലോ! തൊന്തോ—
 മനംവെയ്ക്കിപ്പുന്നും ശിവാ! ശിവാ! ഭഗവ-
 ത്രംനത്താണ കണ്ണം!”

എന്നാലുംചൊന്നവിലുാറണി, ചുമചിലെട-
 ത്രണിയേ—ഇക്കിപ്പുമ്പു—
 ചൊന്നതി തും സുശീലാചരണാളിവിനമി—
 ശ്രൂതിനാനന്തരതുകി.

(നമ്മേ ഭ്രംഗരമെഴുവേ എന്നമട്.)

പദം 45. ഗ്രാഹം:-

ചവിത്രദർശനേ! ഒവി! വൈശ്വാസം വണ്ണ
 വൈത്രാനശിലേ! ഭാഗ്രാണ്ഡുരാശേ!
 അവധചാരിണി സാക്ഷാത്തിനും നീതാ

[എ-ഒവി

കമാപ്പങ്കുട്ടം ജാതിഭ്രാഹ്മ സാന്നിതാൻ നിന്ന്

[ഭാസൻ]

കന്തരവെണ്ണിരിൽപ്പെട്ട കന്തകട്ടപ്പോലെ

[മിന്ന-]

മനമ്പം നിന്ന്‌മാഹാത്മാ താൻ നിന്നപ്പാനമാ-

[ഐപ്പേഠം]

പിച്ചയാൾ മഹുനിന്ന് സച്ചരിതമെല്ലാം

കൊച്ചുനൈയച്ചാത്രം മുലമത്തുനുംവെളിവായി!

ബാല: അമേഖ നെയ്യുടമാല്ലാ സമാനിച്ചതെന്ന് -

[ജേപ്പുൻ]

നിന്മലമതുകണ്ണ സമേഖാദിപ്പുമത്തു.

സുശീല ഭാവഞ്ഞക്കായഞ്ഞുമും മക്കനേ നെയ്യുടംകിട്ടി
അക്കേഡേക്കതിയാണായാൽ സുഗമങ്ങളുകായ്വും

കുഴുവേനുതന്ത്രനെ തുക്കരതാംബലപ്പോ

ഉംക്കായ ഗ്രാ നിരച്ചിന്നയ്യുടം ബാലങ്ങനക്കി,
വെളിച്ചതിൽപ്പെട്ട കായ്യാമാളിച്ചനിന്ത്താമോ

[ഓവി

വുജ്ജച്ചരാനയേധ്യപ്പാർ തളച്ചമാക്കാനാമോ

പരമാദ്ധം തവബാക്കും മരമാട്ടിഭാവാനെറ
വരമാഹാത്മംകാണപ്പോ പിരമിങ്ങു

[ജീവിപ്പു നാ

ബാല. ഇന്നീരെന്നാണ്ണന്താനോ ഇന്നനായകൻ

[ആരീതുപ്പുൻ]

എന്നീവകുംബാൻ എനക്കായഞ്ഞു സംശരം.

സുഖി:- ഹരിച്ചും നിന്മാപത്തെല്ലാം ചിരിച്ചുംവിഹ-
രിച്ചുപോൾ
മാരിക്കനാജ്ഞയ്യൻതാൻ അനീഹാരിയെന്നായരി-
ക്കനീ.

മൃതഃ- ഇക്കിക്കാജ്ഞയിക്കാഒവി!ഇക്കിക്കാംഗത്തുതനോടും
കയൽക്കണ്ണ് നാക്കിമണിപ്പുക്കെമായാജ്ഞയിക്കനീ
സപ്പംശായിതാൻതന്നസപ്പിസ്സിതു-
കൊണ്ടുഹോ!
വിപ്രമെഖലേനിന്നചിത്രതുള്ളിയെ-
ചെറുബാഴ്ക!

മൃതഃ- ദിവാളിതിഹരിവിജ്ഞാഖവനനായക!മുജ്ഞി!
ഖവനകല്യാഘതനിനായാദവിക്രോന്മിച്ചരിതം
ഈ ഈ ഈ

മംഗളം

“സ്ഥാപകായചയമ്പു
സർജ്യമ്പസപത്രവിജേണ!
അവതാരവരിഷ്യായ
രാമകൃഷ്ണായതേനമഃ!!”

വ്യാഖ്യാതാവിശ്വസ മംഗളം.

1. എഴുപത്തുക്കത്തിമകരന്നരസപ്രവാഹ-
സൈന്തത്തുകോച്ചിത കവിതപദ്ധപ്പരുയസ്യ!
സല്ലംപലതിരതാൻ കയതേമനംശ്വാൽ
ജീയാ“മഹാകവി”രയംഭവി“കൃഷ്ണമാ”!!
 2. അജുമമംഗളമസാവുപല്ലിന്തനം.
“ആകൃഷ്മംഗള” ഇതിലുമിതഃപ്രഭേദഃ!
യനാട്ടപനനപയതയാവിസരത്തപകാഡോ
ജീയാ“മഹാകവി”രയംഭവി “കൃഷ്ണമാ”!!
 3. യടാബാലഗ്രാഹാഭബാലം “സ കൃഷ്ണ”—
സൗമേധവാത്മദ്വാക്ഷാപികനിഷ്ഠം “കവീന്ത്രഃ”!
അമൃഷ്ടിന്തപബന്നെ ക്രതപൂർവ്വമനം
വിദല്ലാൽത്സദാസിലം കല്പാണവുരം!!
-

വ്യാഖ്യാതാഃ

ക്രമത്തുകന്നിയും ഏവായനാരാഖണക്കാഡ്യു

ശ്രീ ബാലഗ്രോഹാലക്ഷ്മി

അത്രുടക്കമാണ്.

ശ്രൂതിമാർപ്പിക്കാണാശ്വാസ്യാവ്യാനം.

രന്നാം റംഗം.

(പുറപ്പാട്)

ചുദാഹം 1. അതുനാഡം.....പീം = (അതുനാഡമാണ) അതുനാഡത്തിൽ അതുരാടിയ
(സുരഘം) ഭേദബന്ധുഹത്തിന്റെ (കിരിടലം) കരിടങ്ങളിൽ പ
തിച്ചിട്ടുള്ള (നാനാമണി) മാതകം മുതലായ അന്വനക രഹണങ്ങളം
ൽ (ദ്വിതീയത്തിലും) ഇരട്ടിച്ചു കാന്തിയോച്ചക്കുട്ടി (പാദപീം)
പാദപീംഒന്താച്ചക്കുടിയവന്നായി, ദയാലു=കരണാനിധിയായിരി
ക്കുന്ന, അതവന്നായലു=ദേശവദ്രൂപം; സപ്രകിരസാ എവാത്തൻറെ തല
കൊണ്ടുതന്നു' എന്നും അതുജന്താംവഹന്റ്സൻ, വിജ്ഞവിന്റെ ക
ല്ലാനെയെ വഹിക്കുന്നവന്നായിട്ടും, ത്രിഭിവമന്നായലും അതുജന്താം
സപ്രദ്യോക്കംഡിച്ചു.

സാരം:- അതുനാഡത്തിൽ മുഴക്കിയ ഭേദബന്ധുഹത്തിന്റെ കിരിടങ്ങളിലെ
വിവിധരത്നകാന്തികോൺക്രീറ്റ് പാദപീംഒന്തിന്റെ ഫോം ഇരട്ടിച്ചു
ട്ടുള്ളവനം, കൈ ഉണ്ണായിക്കാരിയുടെ മുസുമുണ്ണങ്ങളിൽ മുമ്മ
മായ കരണാന്താച്ചക്കുടിയവന്നമായ ഭേദവദ്രൂപം വിജ്ഞവിന്റെ ക
ല്ലാനുപ്പട്ടി സപ്രദ്യോക്കം ഭരിച്ചുപോന്നു.

പദം 1 ഉഡാരനായ ഭേദവദ്രൂപം അളവററ സുവര്ത്തനാച്ചക്കുട്ടി ഭേദലോക
പണ്ഡിതൻ അഭ്യന്തര വാസം. (ഈ പദത്തിന്റെ ശൈഷം, ഭേദവദ്രൂപം വി
ശൈഷംണം.

അ. പ. പര.....സഹായകരേ ഇന്നുകഴിത്താട്ടക്കുടിയ ഇത്രാണിദേവി-
യോട്ടകുടി പാവ.....രം=പുജ്യ സ്വപ്നാവംകൊണ്ട് അന്തായപ്പറ്റ
യന്നായിട്ടുള്ളിവൻ.

ചര: 1. നിജ.....നാൻ=ദേവാഹാത്മാരായ ദ്രാശത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ
ഒരു ഗ്രംപതിപ്പിള്ളനക്കന്നവൻ. വൃജിനം=പാപം. ഭജബല
ദഹനനിൽ=കളുടുക്കാകന തീരും. ഉത്തംധിക്ക്=പ്രഖ്യാവ
മായ ശത്രുസൗഹത്തിന്റെ ഫോമത്തിനു. അതിലോലാലൻ=അതി
സമർപ്പന.

ചര: 2. ഭീമമഹാസുരമേധസമിരൻ=ദയകരമാരംബ അസുരമാരാക്കണ
മേധാദാരൈ (പറപ്പിക്കുന്നതിൽ) കാരായിട്ടുള്ളിവൻ. വാമനാ
കന സഹോദരനാട്ടകുടി, ധ്യത്സാരൻ=ശക്തൻ. സേരമാനന
നു=ചത്രവക്രൻ, സോമ.സുരൻ=ദേവമാരാകന പത്ര
അദാക സുത്രനായിട്ടുള്ളിവൻ.

ചര: 3. കലിയുദ്ധാക്ഷത്താൽ മലിനമായ ഭ്രമിയുടെ ദയനിയമായ ഭാവം
കണ്ട്, വലരിപു=ദേവപ്രുന്. കലാരംഭിനിധിയെയന്നം=മഹാവി
ജ്ഞാവിനെ, ശരണമായി കയ്തിയുംകൊണ്ട്; പുതസുഖവന മരിച്ച;
എന്ന പല്ലവിയോടന്നു.

—————:0:0:0:—————

രണ്ടാം റംഗം.

കലിക്കാലഘൂം.

ദ്രോ: 2 പ്രത്രുഹം=എപ്പോഴിം. കാദനം=ദിഷ്ടാവസ്ഥ.

പ: 2. പല്ലു: പാഴാൽ=അന്തേതുകളിലും നിർജ്ജരകശലനിധാനം! =ദേ
വമാത്രത ക്ഷേമത്തിനു ഇരിപ്പടമായുള്ളിട്ടാവേ! പാതിപ്രത്രു
യ മംകൊണ്ട് ഇത്രുണ്ടം തനുലം ദേവമാർക്കം ക്ഷേമം ഉണ്ടാക്കുന്നു.
എന്ന കവിപ്പാദയം.

- ച: 1. മന്ത്രപൊഴിഞ്ഞെലറൻ, അതിവേലം=എറവും. മഞ്ഞളക്കമം ലം=മുന്നാഹാഞ്ചുായ താമാസ്യപോലെ. അതുലംനിജുവം=സാമർമില്ലാത്ത നിജുവം. കണ്ണത=വാട്ടം
- ച: 2. മഞ്ഞകിനിയിലെ ശൈഖലവും, നിംബൻ നിജുപടമായ ത്രാദശില വും, ഇവ രണ്ടും മാത്രമാണ്, ഈ ദേവതയ്ക്കു (എനിക്ക) ഭിഃവനിവാരണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ. എന്ന താല്പര്യം.
- പദ: 3. പള്ള: നാകലോക്കേര! നാമി=ദേവതയ്ക്കു! പ്രാണനാമ!
- ച: 2. കമ്മക്കതി=കമ്മത്തിൽ നില്ലുംത, ധന്തസക്തി ഭൂതഭായവയെ സമർമ്മിക്കാനാണ് യുക്തി; എന്നാൽ: കലികാലയുക്തി ആയവയെ നിരാകരിപ്പാനാണ്. എന്നാണും. കബഡിഷാഷ്ടി=ഭവ്യാക്ക് കാട്ടുലപുത്രി=ഭനാചാരം.
- ച: 3. പ്രഥാരാന്തത്തിൽ ഭവാന്തരം സപ്ത്യാദാഹണത്തിനുംശാഷം. ഏന്തമും. വാസനവിട്ട പത്രംഒരു ഒരു ത്രാദശം. നിഞ്ഞും നിഞ്ഞും സംശയം സൂര്യതാശവഹിനമാംവള്ളും വാസംചെച്ചുനാ. ഹാ! (കൂദാശം)! ശാഷം വല്ലിച്ചു. ഏന്നനപയാ. അനീക്കണ്ണഭാരാംഭന്നരം സപ്ത്യാദാഹണത്തിനുംശാഷം കലിയുഗാംഭേത്രാടക്കട്ടി പരിമലഹിന മായ പത്രംപോലെ ഭ്രഹ്മംമുഴുവനം പാഞ്ചക്ഷാമംബള്ളും സ്ഥിതിചെച്ചുനാ. എന്ന താല്പര്യം.
-

ചുന്നം റപ്പറം.

തക്കപരശാന്തി.

- ചുന്നം: 3 അമ അവനെ: കമാധാം=അനന്തരം ഭ്രമിയുടെ (മേൽ സുചിപ്പിച്ച) ‘രാചന യാവസ്ഥയിൽ; ചുന്നം എന്നാം=ഭിഃവിതയായിരിക്കുന്ന ഇവഴു (ഒച്ചിദേവിഥയ) ക്കുറിച്ചും. സുരഭിന അപിദ്രാനെ അന്നംശാചമാനന്നതി=ഇത്രും വിവഘനായി അന്നംശാചിച്ചുംബോധിരിക്കു,— അനി നാരഭ: അനി ദരിനാമഹാനേനഃ=അനി

നാരങ്ങ് ഹരിനാമ സക്കിൽനെള്ളുകൊണ്ട് (ലോകത്തെ) അരുന്ദ ഓയൻ, അരുന്ദപിപ്പിച്ചുംകൊണ്ട് ഇറ്റേറിംഡഗാലെ=അരമരാവ തിയെ പ്രാവിച്ച.

സാ:- അനന്തരം കല്പിഃഭാഷണാധിതയായ ഭക്തിയൈക്കിഴു്, സഹിത പിക്കന ഒച്ചിദേവിയും ഇറ്റനം അനശ്ശോച്ചിച്ചുംകൊണ്ടിരി കൈ; ഹരിനാമക്കിൽനെംപാടി ലോകത്തെ അരുന്ദപിപ്പിച്ചുംകൊണ്ട്; മുഖം നാദേമഹാഷി ഇറ്റുസന്നിധിയിലേക്കുഴുന്നുണ്ടി.

പദം. 4. ക്ഷീരികർ 1. വേദരാകനു ഘൂവിലെ ദാനാനായുള്ളിംബാവു! വേ ദാനാരം ഏസത്തം. ദാബക്കിംബാലുത്തിടമ്പായോനെ!—മുത്തിമത്തൊ യ ദേവകി ടാലുക്കു!

ക്ഷീരി 2. അർച്ചിജ്ഞി! പ്രാപരഞ്ചാവസ്ഥനും അന്തര്യുടെ അഭവത്താരത്തിലെ വിസ്തൃത്യാവഹമായ ഭിംപ്രലിഡയെ, ഇജ്പലുമാനമായ ഭിപ്പപുകാ ശംപോദൈ സൗഖ്യപ്പൂജ്ഞമാക്കന്ന ചാറിത്രം അർമ്മതാവാവക്കു; കലി കാലത്തിലെ കേതനാഡുടെ അബ്ലൂറതുല്യമായ ധാപത്തു നീക്കംചെയ്യും, അതുസ്പതാതുവന്തെ പ്രകാശപിപ്പിപ്പാൻ പഞ്ചാംഗ മായിരിക്കനു.

ക്ഷീരി 2. ഭദ്രവാനേ! അന്താ, പിന്നിട് (ഫീംസ്റ്റേമെ.മാ.യ) മഹാപാപ സംബന്ധം സംഹരിക്കുമാൻ അറി ബുദ്ധാദേശനായവതാിച്ചതിൽ വിശ്വനാ, കലിഞ്ചരമിൽത്താനു, ബ്രഹ്മജനാനാനം വശിപ്പി പ്പാൻ താജുഖ്യം അറി ഒക്കരനായും അഭവത്താരം കൈക്കൊണ്ട്. (അറി ഒക്കരം രിവകല ഏന്നു് പ്രസിദ്ധി. ഏകില്ല കവിത്രിച്ച ത്രികളിൽ അഭേദജ്ഞലഭ്യം ഇവിടെ വേജ്ഞാവനിശ്ചേരം ചെയ്യ താണു്.)

ക്ഷീരി 4. ത്രാനായവഗ്രൂവിൻജ്ഞതാനു—അതുമാഞ്ചാമാണു്; ഈ നാനാ ഇഗ്രേറാനി സിസ്യുഡ്രാണി=ഈ പ്രാപണവത്തിലെ നാനാത്പരമാ കന കടക്കാടപ്പാനുള്ളി കാപ്പുത്. ഈ കാപ്പുത് സംബന്ധിക്കുന്നതിനും അനുകൂലമായക്കുന്ന കാറാൻ അന്തര്യുടെ കൂപാദ്യോരണി മാത്രമാണു്.

ക്ഷീരി: 5. എത്രവാ.....തനായും=സപർജ്ജവും ഭ്രമിയും ഏന്തുവേണു സപ്പും മുക്കനായ അറിക്കുംപരബ്രഹ്മാജ്ഞാനു് ധരിക്കുവിൻ.

ഇടപ്പോകം 4. മധുപ്രേക്ഷിസ്സോബതു: അപിയവളിഗാത സ്ഥിവിഭരരു: = എ റിനാമ സക്കിൽനന്നുള്ളേക്കൊണ്ടു, വെള്ളത ശലിരക്കാനിഃശ്വര തുക്കേക്കൊണ്ടു, അധികാർഡാസപർത്തിയും. പ്രീവിയം=രണ്ടുപ കാരം, വിധുപ്രാഞ്ചിംവം=ഹരിസന്നിധാനം ചാദ്രാദയമന്നാ വിഭവതം. വിഖ്യാപാണിമുനിം=ഉള്ളവാക്കന നാരദമഹാഷിരയ, പ്രസം അഭിരഹ്മം=സംസംഗമം സംഗ്രഹിച്ചിട്ട്, ആമിതി: നത്ര വാ: സ്മൃതിവച്ചുകാംതഃ സന്ദാഹിഷ്ടനായിരിക്കന മഹാദ്രുവൻ ദ്രുക്തമായ ഘൃഷിക്കുന്നതാട്ടുടിയവനായിട്ട്, പ്രണമ്പാദവാച തം=നമസ്കരിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു.

സാരം:- വിധു, ഹരിയെന്നാം ചാദ്രാനന്നാം അ ത്മം. ഹരിനാമസക്കിൽ നാക്കൊണ്ട് ഹരിസന്നിധാനാത്തയും; വെള്ളത ശലിരക്കാനി-കൈണട ചാദ്രാദയത്തെയും ക്രോസമയം സപർത്തിയും ഇങ്ങിനെ റണ്ടുവിധം വിധുപ്രാഞ്ചിംവം ഉള്ളവാക്കന നാരദമഹാഷിരയ; സ ഉന്നതാപദ്ധത്താട്ടു, സംശ്ലേശത്താട്ടു ദ്രുക്തമായ ഭാമാഞ്ചലത്താട്ടു ശ്രൂടി, ശ്രൂടം അട്ടത്തുചേരു അഭിവാദ്യം ചെയ്തുപറഞ്ഞു.

പദം 5. പാ: അല്ലേയു നാരദമഹാഷി! അംശം ഇം യാദപ്പീഖമായ വരു അത്രുത്താത്തതനു.

അം. പാ. ഭന്നവൽക്കരാനായ അംശങ്ങൾക പദപ്പത്രം വന്നിക്കുന്നു!

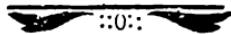
ചാ: 1. എഹ സവംജനനായുള്ളിംവെ! സക്കടവനാഴലിക്കും സമയം, ഇം വിശ്വാലിലാക്കും, അംശങ്ങൾ സദയമായ സന്നിധാനം; അകക്കാവി റു പലവഴിക്കും അചൂതിഗ്രിമമായ സുവം ക്ഷണമന്നാക്കും. അതാ സുവം വരവില്ലത്തു അത്രുത്താ-അതുവതു സവംജനതയിൽനിന്നും ഉണ്ടായതാണു എന്നു രാല്ലും.

ചാ: 2. അംഗം=ഭക്ഷണം. ഏററു മനമലിന്തു തന മെലിഞ്ഞു ഭ്രമിയു ദേ തച്ചുലാവസ്ഥയിലുള്ളി സഹതാപംക്കാശണന്നത്മം.

പദം. 6. ചാ: 2. സുഖിലു ഏന്നുവും സെശണിലുംകൊണ്ട് ഏററുവും ഒപ്പ ശ്രദ്ധയിപ്പിക്കുന്നു. ആ സ്മൃതിന്തന്ത്രിനു ഭേ മാക്കൽ നേത്ര്യായി ക്ഷണിയും ഉണ്ടാകുന്നു! അംശംടക തോഴി തി ശ്രദ്ധയും പ്രേമലക്ഷ നാഡായ ഭക്തിമാത്രമാണു.

- ച: 3. അതുകൂടാനുഭവമായ കാലം വൈദ്യുതിയും ഇപ്പറയിക്കണമായി അന്തിയനിന്നുംവാക്കന ഭാരിക്കുവും വന്നുവന്നു സാരം.
- ച: 4. ഭൂമിയിൽ ഫേലായ ശ്രീരാമചൂജ്ഞിദ പന്നായവത്രിച്ചു്, ഭാവാന്നറ ദിവ്യലീലയും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. (ഈ കാമ ശ്രീരാമചൂജ്ഞിദവും നേരം തിങ്കാവായ്ക്കിയുമാണെല്ലാ) ഏന്നു സാരം.
- ഒഴു: 5. അമ സവർഹിക്കുന്ന നാരഭേഡം അന്താരാം സവർക്കും വിത്താംരിയായ നാരദമഹാക്ഷി, അന്നായിരിരാഖുരാധിനായക്കും അതാപരാസ്യം=എത്തപംജന ഇം വാക്കുകൊണ്ടിരുന്നു അതശ്രദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടു്, തിരോഹിതേസതി=മരണത്തിനുംശരം: സഹരിഃശ്രൂ ദേശവദ്രും പ്രസിദ്ധുമായ പവിത്രയാ സ്വർഗ്ഗിക്കാക്കമായാ=പ്രസിദ്ധുമായും പവിത്രം അതയ സ്വർഗ്ഗിലുക്കുമാണെ, രേചീംസാന്തപയ്യാക്കാസ=ഇന്ത്രാ-സിരൈ അതശ്രദ്ധിപ്പിച്ചു്.

സാരം. ഭൂമിയിൽ ബാധിച്ച കല്പീഭാഷണങ്ങളുടെ പന്നാവൈപ്പുനി ചിന്താമനാനായ ഇത്രേ ന; വരാൻഃപാക്കനു റാമചൂജ്ഞിവത്വാർ സ്വചനകുണ്ടം പാവനമായ സ്വർഗ്ഗിക്കാക്കമുണ്ടം അഞ്ചലപ്പിച്ചിട്ടു നാരദമഹാക്ഷി മരണത്തിരും; ഇന്ത്രൻ അതു നാരദവാക്കുകളായ്ക്കു, രചനിക്കിവിശയങ്ങൾ വിവരണാവം നിക്കി അതശ്രദ്ധിപ്പിച്ചു്.

നാല്പാടം റഹ്മാ

അരഭയരൂപാത്മനഃ.

ഒഴുകം: 6. കാമാരംഭം. ത്രാസിപ്പുട്ടു്=സൈന്യംഷ്ടാത്താട്ടംകുടി. (ഒണ്ണും സ്വീക്ഷിംം.

പദം. 7. പ: കാദ്യവത്സാലയത്രിക്കു്=ദിവക്കലിക്കു്. മായാവരണം=മായയാൽ മരക്കുപ്പുട്ടുകൈക്കാവു!

ശം: പ: സ്വരണാശീലനം=യുഃനപരൻ ഭക്തൻി അശ്വൈ കാത്താനിക്കു വീം

ട'യാലെ അന്വദായമായ അടകലാശിന്മാർ, വിഭാഗിക്കണ. (ഈ) ഇവലോക്യവാസത്തിൽ അവന്ന് നാട്ടബാധിയാടിപാഴിൽ. ച അവത്തി പദ ചിറിപ്പുരാമനു താല്പര്യം.

- ചാ: 1. തൊനിക്കാപ്രവാഹം. ഇനിമാണഭിത്തിനിരുപ്പന്നമാണതുപത്തി ല്ലെ സംസാരമാക്കുന്ന ചുമനിൻ ആദിം. അത് = എത്ര പ്രവാഹം ത കുത്ത് വിട്ടു.
- ചാ: 2. ദിവന്ന് പോലും അരങ്ങേ അനന്തരവാക്കതിയാണാരും. പരമാ ത്രംപ്രമ സ്ഥാപനമ' = പരമാത്മപ്രമ, വേതുവായിട്ട് സ്ഥാപപ രയായിരിക്കുന്ന രമ്യോച്ചക്രമിയവൻ. (സത്രപ്രമം നിമിത്തം അനന്തരക്കയായി വിക്കുന്ന രമാദേവിയോച്ച മുടിയവൻ. ഏനു സാരം) പരമാനന്ദാംഭായും = പരമാനന്ദക്കുടലെ! അങ്ങേ തിര മാലക്കളിയിൽ ഏനിങ്ക് ഒരു നീംഖ്തിഞ്ഞിയുടെ നില വരുവതി നാ കനിഃഡാരേ! — അജഞ്ജനിത്രുൻ (ഇനന്മാണ്ണഞ്ഞില്ലാതെ വൻ) സലിലവിന്മുഖം = എവരുള്ളുള്ളി.
- ദ്രോ: 7. മുത്തുളക്കാരുടുമാണു തന്ത്രചന്ത്രപ്രസ്താവന്മും ധൃതി തന്ത്രവസ്ത്രം. ജാലിവാസസ്ത്രം ധൃതി തന്ത്രവസ്ത്രം. (അ ത്രമംപ്രശ്നം.)
- പദം: 8. ഉന്നിക്കുട ഉന്ന് കാണ്ട് യുക്താശപാലെ കല്പ കാംബവച്ചു്, ഞാൻ കളിപ്പാൻ വിച്ചനാശകം പാലെ യുക്തമായ അക്കഷം അതാതി ദം ചേത്ത് പേരുകൾ ഏഴുതാൻ ഞാൻ പറിച്ചുവരും. അങ്ങി നേരു ഞാനിക്കും അശ്വയുടെ പേരെഴുതുന്നത് നോക്കി; ഏനെ അനന്തരവിക്കുണ്ടെന്നു സാരം.
- പദം: 9. ഏഴതുപോരി, വുരിക്കത്തിൽക്കുടി ക്രമ്മിലേക്കു വിഴുന്ന കുടനിര ശ്രീകം ഇടക്കിടക്കു ഇടക്കേരതനാശപാലു തട്ടിനിക്കിയുംകൊണ്ട്; ഞാൻ നോക്കുന്നതിനിടക്ക്, അതുവേശം ഏന്നുറ പേരേഴുതി! (എന്ന ബാലസപഭാവം സപഭാവുകതിക്കൊണ്ടു വിവരിക്കുന്ന.)
- പദം: 10. അന്നു കുന്നിച്ചു കടപ്പാൻ ചങ്ങംതിമാൻ.

പദം: 11. പ: അക്കടു=ഉള്ളിൽ. അംഗലാർ=ദാരിദ്ര്യഃവദും വൈയസ്തു
ഭഃവദും കൊണ്ട്. ഇങ്ങ്=ഞാൻ. എന്താനറിഞ്ഞാതുനാ? =
നന്നം അറിയാതെ പറയുന്ന എന്ന താല്പര്യം.

അ: പ: ഇത് കട്ടിയുടെ കിരീമലു; ഭഃവത്തിനു യോഗ്യതയെന്ന
എന്തെന്നായ്:- കട്ടികൾ, പഴമെന്നും, അമ്മിാന്ത എന്നും അ
വരുടെ ഏഴ്പ്പറപ്പുട ആവശ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതു സാധാരണ
യാണെല്ലോ.

ച: 1. പരശ്രമാപേക്ഷയാലു=അന്നുരക്കട ദയവയ മാത്രം ആരുഡിച്ച
കാലെഴീവനും ചരിപ്പു=അതാതവാം ഉപജീവനും കഴിക്കുന്നു.
ഈപ്പാളിജനം=പിച്ചകാൻപേരലു എന്നും ഇങ്ങിനിപ്പു. വാരു
ഭനിലതാനു=വലിയപ്രളവികൾ അവന്മായെതനു ധരിപ്പേ
രി=ഗഹിച്ചിരിക്കുന്ന ഇത് കട്ടിയെ, സൂരിപ്പേരും=വിചാരിക്ക
നേരാടം പത്രം ഇത് നെറിപ്പിയു=കാഴ്ചനു ഇത് സന്താപാശിയി
ൽ എറിവേനു! =ഞാൻ ചുട്ടുനിനിപ്പേക്കുനു!.

ബാ: ച: 2. ഭിത്തിരഞ്ഞം=ഭയമുണ്ടാക്കുന്നു.

സു: ച: 2. അനാധാൻ=നിന്മലൻ (നന്നംഅറിയാതെ മുഖാൻ എന്നാശാരം)
ഈജ്ഞനം=ഞാൻ ഘനകാര്യഞ്ഞരാഗേ! =കൊഴിത്ത കൂപകിരിപ്പു
മായുള്ളിട്ടാവെ! അന്നയി! =മകനേ! “വന്മാലഗേരാപാല”നായ അ
വൻ നിനു അവനുംചെയ്യു=കിംത്തുകൊള്ളി എന്ന താല്പര്യം.

ദ്രോ: 8. സാംഖ്യാദി, “പ്രസ്താവയുവബാലക്കപ്പിയ! ഹരെ! =പ്രസ്താവബാ
ലക്കും യുവബാലക്കും വിതകാരിയായുള്ളിട്ടാവെ. ഹരെ! അ
ങ്ങ്, ആപത്തിതം മത്സ്യതം പാഹി=ആപത്തിക പെട്ടിക്ക
നു എൻ്റെ കണ്ണിനെ രക്ഷിക്കേണമെ” ഇതി അനുമുഖി, വര
ദേജഗത്സപാമിനിവസംസമർപ്പി=എന്ന് കണ്ണിൽ വംത്തുകൊ
ണ്ട് വരപ്പുണ്ടായ ലോകനാമക്കര കണ്ണിനെ സമർപ്പിച്ചിട്ട്;
ഒക്കു.....കൃതാം?പയാം സുതംപായയിത്പാ=പിച്ചകിടിയ നി
ന്ത്രണാശമായ അറിവെച്ചുനാക്കിയ കണ്ണി, മകനു കടപ്പിച്ചി
ട്ട്, റാല്ലാ.....നേനു:പ്രമുഖിതംതംവില്ലാലയ, പ്രാഹിംണാൽ=

గఁయాలింగాలికిల్లో కొణట సత్తుష్టగంకి అనవచు పళ్ళి
త్తికట్టిలేకయిశ్చ.

సారం: బూలునూరాయ ఆస్తుండోం ర్మివగుం అంబీష్టుప్రభుగాయ డగుం
గెన, తాగుతాగుం ఘత్తుంగాజుం క్లాసీప్ వాత్తుకొణట ఏప్లిష్చి
క్స్; లూగుంకిక్కియ అందియుడ కొణటి కాకిప్పిశ్చ; అఱ విషాణి
తగెన ఛుంబగాలికిల్లారు వీణిం సత్తుష్టగంకి అనవచు పూం
గూలుకయిశ్చ.

—:0:—

అరచెత్తుంరంఠం.

భైషణామగం.

శ్రేడా: 9. అంధయం=పెదిషెనిషెనుగువుకస్. గేషంస్పుష్టిం.

శ్రేడా: 10. కాబాచితుసస్యుంససెయ్యు=కిఱగారు సస్యుంవసరం. వగు
ణతచుగంతంగిత్తుం=కాక్టితుకిప్పుకగు అఱ క్టియె; అండ
పణ్ణతి: తిత్తుండగిగం త్తువామాపడలిమూలచప్రుగెన ఏగు
పోలె; వీషణగీ, త్తుతికట్టరకితెత: గంత్తుయణీజగనీత
స్తుతుయాతి=గుణకియుంకొణట్, క్లాసీకాంంరణుత్తుయ గంపునై
త్తుం. త్తుకిముండపోలె అంలదికొణట్, లోకణులై విగ
ప్రుకుగువుత్తాయి, వక్కువాతీ, ప్రుపుత్తుగువుగుంరసత్తామ్రా, ప్రుతా
మ్రు=వుత్తుగెత్తుప్పుక్కుట్టుక్కియవుత్తాయి, త్తుగుణుత్తుద వసుగుకత
గుంరు మెలువాలిశ్చ్, చెచువిశ్వువుత్తాయి, కాత్తుఁ ఉతుంవింమం
యలిత్తువుత్తాయి, ప్రుముకషీ-గుముకయయారాకషసీ', = ప్రుముకషీ
ఏగు ఔపుంయ రాకషసి, తాగుంతుకుషచింతాంప్రుతగుత=పెక్క
గు' ల్లోహనిగుమాయ అఱిలుంచగుచచ్చుకయాయి.

సారం: ఇంక్కశ్రేడాకితిత న్ను చిప్పిశ్చ డెప్రుకురం వివరికుగు.

కిఱగారు సస్యుంసమయం బూలును పళ్ళిత్తికట్టిత నిగుం మద
కుం, అఱ కాక్టితుకి విజగును'; మెంప.స్థుమం బూలుచప్రుగెన

പ്രോംബല കണ്ണ്, ലോകങ്ങളെ വിറപ്പിക്കമാറും ഇടിമുഴക്കംപോലെ കണ്ണ് കരാരമായി അലവിയുംകൊണ്ട്. വളരെതന്നെ പല്ലു എൻ പുത്രന്മാർക്കിട്ടും ഏകാണ്ട്, മുഹമ്മദ്‌കുർക്കാനിട്ടുള്ളതിനാൽ അവ യേറ്റ വസാരക്കത്തോൽ പുരഞ്ഞ്, അനീരം ചെമിച്ചു, ഒരു മാവ് കയ്യിൽ ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂമാക്ഷി എന്ന രാക്ഷസി കൂരമായ അതു ലോചനാച്ചായായി.

പദം: 12. പ: അരംയ!-കത്തുകം എന്ന നമ്മം. സൗഖ്യനാം=നല്ലനാം. ഇത് ഒക്കനു നന്ന്.

അ: ച: പകലിവീചപകലും രാവും. സദാ=എപ്പോഴും എത്രതിരഞ്ഞു!. മെ=എനിക്ക് ഇത് നാശിത്തമാംസം=ഈ മനസ്സുക്കട്ടിയുടെ മാംസം സുക്രമാമ! =സെശക്കുള്ളപ്പെട്ട മ. അക്കല ചെന്നുകൂലിലു; ഇവനെ വിധി=ഒഭവം. നമ്മക്ക് (ഈപ്പോൾക്കുന്നു) ഒരുക്കയായ്ക്കന്നത്. എന്നെവരും! വിധികളിൽത്തമാകയാൽ, നിർജ്ജോക്ഷിയെക്കിലും ഹിംസിക്കുന്നതിനു വിശരായമില്ലെന്ന് സാരം.

ച: 1. ഇവനേട വയമത്-ഇവബന്ധമാല്ലുകയെന്നത് അതുതത്തുള്ളനുനം=തിച്ചയായും പാടില്ല. (എന്നതനാൽ) നമ്മക്ക്=മുൻവസ്പദാവ മുള്ളി രാക്ഷസിയായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് ശ്രീ. അന്നനും കുരുക്കവരുണ്ടും-ഉടൻ വില്ലുംതെ തിക്കണ്ണ കയ്ക്കാണ ദീനാനിഃപ്പാകനം. (അതിനാൽ) ഈ വനെ ഇപ്പോൾതന്നെ കുറത്തനുകരാം=ഒക്കെവരുംപെട്ടതും. ഇങ്ങവലനായാൽ=പ്രായപൂർത്തിവന്നാൽ. പിന്നെതിനാം. (അതു ലോചിച്ചു.)

ച: 2. അബ്ദുക്കിൽ- ബഹുസൂദരൻ-അതിസുഭരം ഇവനെ. യമുനയ അനെ വല്ലുഭാഷാം=യുവാവായാൽ ഭേദംവാക്കിവെക്കാം. (വളരുത്ത്-പുത്രനെ ഭേദംവാക്കുന്നതുചിത്തമോ? എന്ന സേരുമഹില ത്രംക്ക് ഉള്ളാൻം) മദ്ദുക്കണ്ണതി-സൂദരിയായ രതിദേവി, മാധവസുത്രനെ-പ്രാദുമ്മനെ മെല്ലുവളര്ത്തി; (എന്തിനും?) രതി സുവം അതിനെ!-സംഭാഗസ്വാത്തിനും, ഭർത്തുസ്വാത്തിനുംവ

ണി മാത്രം തർക്കവി, ചെറപ്പുംഭത്തു് യക്കനേപ്പാരലു തു അക്കിളിമുള്ളതി; ഇവാവായപ്പോൾ ആളുമുന്നുനു തന്നാവായ, റിക്കൻിച്ച ദമ ഘുണാപ്പണിലും.

ചം. 3. ഈ ബന്ധ വിശദ വശത്തു ബത്തൊൻ - സ്വാധീനക്കാൻ ഇത് (ഈ ക്രാതുപ) വേഗം=ഇള ഭയക്കരമായ രാക്ഷസിനുപം മാറ്റണം എന്നതും. (ശാതിനാൽ) ഉടനാ ഒ ചങ്ങളു് മോഹിനിവേഷം= (ഒപ്പുനു് മായെപ്പാണു് ഇം ത്രപം മാറ്റി, മോഹിനിവേഷം, ഏക്കാമുന്ന താല്ലു ശ്വം, മോഹിനിവേഷത്തിനാൻറെ മലം തുള്ളാ എത്രപത്രിയെ പായുന്നു) മാംസംതാഴന്തിനുംപുണ്ണലിശലരു ഇങ്ങനെക്കുന്ന മാംസമാണു് മത്സ്യാത്ത ചുണ്ണലിശലാക്കിക്കുന്നതു്? അതു്പാലേ മോഹിനി വേഷത്തിനു കുട്ടാണി ശ്വം ആജു, പാട്ടിച്ചാണുമരു താല്ലു ശ്വം.

അതുവാദിരംഗം.

അതുവാദിരംഗം.

എഴു: 13. സംഗിംഡാച വീ=ആരുംക്കുണ്ണി. നില്ക്കുന്നിജാതുക്കീം നിന്മുന്നാവാ നാ സതി=നിഃശ്വാസമാകാവുന്നും സ്വപ്നപ്രവരത്തു മാച്ചുവെഷ നുബളിയിട്ട്, നിസ്തുലപകലാധിനി, മാഞ്ചുതിനുംരാനന്നാസതി=അംബപമാസുംനിയേയി, മാഞ്ചാംബകാണ്ട മജ്ജാഹം:മായ മുഖ തോട്ട മുടിയ ബളായിട്ട്, സായം സമാഹാതം സുരിലാതായു, ബിംബം. = സാസ്യംസമയം, അടക്കത്തു്വായനു മാലഗ്രാഹംലു മേംബു പറഞ്ഞു.

സാരം:- അതു രാക്ഷസി അനന്തരാതെ നിന്മാനിലക്കുതന്നു. തന്റെ ഭയ കുറവേഷം ദാരംബകാണ്ട്, മോഹിനിവേഷം കൈക്കൊണ്ട്, സ സ്വയക്ക നടന്നുവതനു ബാലങ്ങാടു മരഞ്ഞുതപ്പുള്ളു, പറഞ്ഞു.

പദം: 13. ഒരി 1. അതുമോഹിനിവേഷയാണിനി അതു (സായം) സസ്യ

പോരലെ. (മായമാം) കുത്തിമപ്പക്കിട്ടാക്കന്ന പൊൻചായംക്കരണ്, സ്പീ.യമാസ കൈയം തന്നിൽ=സ്പന്നംഗരിരഞ്ഞിൽ ഒരേഒരുണ്ടാക്കി. ഭസ്മഹമാവു മല്ലുംഹൃദയനെന്നയാണ്, രക്ഷാനീയമായ സംസ്കാരവേഷങ്ങളിൽ മാറ്റന്നത്. അതുതിനും വേറൊരുജ്ജായനെന്നി നേരാ അശുപക്ഷജീപ്പാത്രത്തുംപാലെ, അബദ്ധം നിന്നനിലയിൽ തന്നു കുത്തിമപ്പടിട്ടുകൊണ്ട് ദേഹമാറ്റി എന്ന് സംസ്കാരം ഉപരം സമാർമ്മിക്കുന്നു. ഒരുക്ക “ആർമ്മകളാം” ഭൂതലും രഘുജാഴ്ചം സംസ്കാരം മായക്കമാക്കുന്ന പരിധിയാണ്.—

ഡാറി: 2. താർമ്മകളി=ചൊത്താമാരമാട്ടുപാലുംപാലു, മൊല്ലു, കാർമ്മകിഞ്ചിനാക്കബാർമ്മടി= കാരിക്കാർമ്മപാലിാിക്കുന്ന റല്ലടിയും ചികിത്സാണ്;

ഡാറി: 3. ചാമുല്യങ്ങളാഥുവും=ഇളക്കിക്കുണ്ടിരിക്കുന്ന കാടക്കും ധൂമവിരിയും തുകി, അംഗവിക്രയാണവിപ്പുംമുഖിച്ചു, നാണാക്കപ്പൻ കൈക്കയാട്ടം കൊണ്ടിണ്ടും നടന്നംമാണ്ടു നന്നയുലിച്ചും;

ററി: 4. ഫേലവാംഗം=മട്ടാളംമായ റേഖിരംക്കുണ്ട്, അതുലാപിച്ചാറി= പ്രഭത്താർഥം.

പാഠം: 14. ..പ; കാന്നുന്നു=കാട്ടിൽ.

അഃ പ; ഇംഎ വേദാ ഉണ്ട്=എന്നിക്ക് റൂശന്നട്ടുണ്ട്. താവ കരിതരമില്ല= നിന്നുക്ക് കരിവുംവും വരാന്നീല്ല. നിൻ ചിന്തിതമരിഉം=നി നേരാ ആത്മാവാ ഞാൻ സാധിപ്പിച്ചാം.

പാഠം: 15. പ; വിട്ടുപാന്ന്, എൻ=എൻറ കാടക്കമിതിയിൽ=ഈ കാട്ടിനു കുത്തു എൻ ജ്ഞേഷ്യം ഇം കാട്ടിൽ കുടിനിന്ന് പേടകിനിക്കാൻ പാട്ടിൽ ഉണ്ട്. ചാട്ടഭാഷിനി! =മട്ടാഹരമാംവും, പരിയുന്നവ കൈ!, അംഗിവരയുന്നവിം എന്ന റൂംല്ലും.

പ; 14. പ; 1. ചിത്രമേ! = അത്രഭി. ചാത്രഭി! =സത്സപ്താവന്നരജു ഭേദിബേ! റമിച്ചീടം=പോകുന്നതല്ല. ചുതുപ്പും നിലയിൽ നി നീക്ക് എന്നുംകുട്ടി എത്ര എുവമായി ചാഴാം? ഞാൻ നിന്നുക്ക് റത്തപമല്ല; റോറമിച്ച മിത്രപരമാണ് പ്രഭത്തു് നേതുരമ

ഞീയും നിന്റുതും=ക്ലൗഡിനും മരാഹാമായ നിശ്ചാര ഫോറ്റോ തൊൻ വിച്ചെമാരി വിച്ചുന്നതല്ലെന്നും മലിൽ.

പി: 16. എനിക്ക് അംഗങ്ങളിൽത്തിനാൽ ഇന്നും ഞാൻ നിശ്ചാര മരാഹാവു നാല്ലു! മുൻപുശ്രിയായുണ്ടുംവെ! കുട്ടി രണ്ടാക്കാതെ നി വല്ലഭി കിലു, പോകി..

മോഹിനി: ധൂത്തനായ ബാല. ഞാൻപുത്രാക്കി എന്ന ഫോഡിപ്പുട്ട റാക്സ സിയാണ്. എൻറെ അംഗവിന്റെ പെട്ടുപാധാൽ; വജ്രി=വഞ്ചാശും പാനിയായ ഇന്ത്ര സ്കോപ്പും, മടങ്കി വീട്ടിലാല്ലെന്ന തല്ല. അതി തുപ്പുമായ നിശ്ചാര കമ വിംസ പാദയണ്ടതില്ല ലേണ. എന്ന മലിൽ.

എഴു: 14. ഇതി അതുപകടത്തോളി ചണ്ണാക്കതിം=ഇന്തിനെ പെട്ടുന്ന പ്രകാരിപ്പിക്കാപ്പുട്ട ഭ്യക്കാതുപാഞ്ചാടക്കുടിയവഴിം, വിശുദ്ധത്താഖിം മാറാടമാസാം താം ധൂത്രാക്കിം=വാപിളിന് അഞ്ചു ആമായ അടാടരാസങ്കരാടക്കുടിയവഴിമായ അരു രംക്ഷണിംയ; വനാബന്ത ശാഖപുട്ടിക: ദാഞ്ചലിംയമാ=കാട്ടിശ്ശാട ഭിഞ്ചാവഴു മുയൽക്കട്ടി പുലിയയ്യാതൊരുപ്രകാരം തമാ അബസൗഢിം ഭയ ചകിതസ്ഥാൻ ഭിംയിരാദേ =അരപ്പാരം കൊടിച്ചു ഇവൻ പേടിച്ചു വിരച്ചുങ്കൊണ്ട് വാവിട്ടുകാണ്ടു.

സാരം: മേൽപ്പറാത്തപ്രകാരം പെട്ടുന്ന പ്രത്യേകം മാറി പുംബാക്കതി യാം ചു, വാപിളിന് മാറാടമാസങ്കരാടക്കുടിയ അബസൗഢിക്കണ്ടി, വന മദ്ധ്യ റാറിൽ പുലിയയ്യാം മുയൽക്കട്ടിപ്പോലെ പേടിച്ചു വിരച്ചുങ്കൊണ്ടു അവൻ വാവിട്ടുകാണ്ടു.

പാദ: 17. അരുയും! സോദരി! തൊന്ത്രേംചായുണ്ടു്:- (അംഗ സാക്ഷാത്കരിക്കാനും ഉദ്ദേശിച്ചു് കാട്ടിൽ പാർക്കന വനമാല, ഗാപ്പാവാൾ പ്രേപ്പനാബന്നനും ഉചജണിച്ചു യാപിപ്പിച്ചുപ്പാം തൊന്ത്രേം രക്ഷിതാബാധി പ്രേപ്പനാബന്ന വിശ്വിക്കണു്.)

അം: പി: അംഗ പ്രേപ്പനും ഏന്നെന്ന കാത്തുകൊരിംബാൻ നിന്നെന്ന കാവലാക്കി നിന്തിയിപിക്കയാണല്ലോ. ഹാ! ഹാ!=കൃഷ്ണ! കൃഷ്ണ! രാക്ഷശി. വയന്നിതാ! എന്ന ഹസ്തനിദ്ദിശം.

ഒഴ്വേ 15. ഹനതിരക്കഷണംപുംബു്=കാളിംരാക്കഷസി; ഗണഗിത്രം ഭ്രവശ്രം നം ധാവന്തം തംഖാലം=ഭ്രയക്കട്ടിരെയുംപുംബലവിളിം; പുംബന്ന അതുകട്ടിരെയും, അഭിധിഖാന്ത്രം, അഭിതി: ധാവം ധാവം അറബി പദം നട്ട് മുംബു്=നോരചാടിക്കാണ്ടു്, പുംബം പുംബന്ന് പുംബന്ത് ശ്രദ്ധക്കട അഭിജ്ഞംകൊന്തിരിക്കും; അമൃതാഖാലുംഖാവിഹാി: അതുവിശ്രദ്ധതാന്തം, ഖാലഹരിപ്പും-അഭന്നതം ഷ്ടുതാഖാന്താ, സായ ഭാവാൻ അറബിക്കാലഹരിയുംകുട്ടിയുംനായിട്ടു്, അവും ചതു പത്തു പ്രദാനാചതുരംചതുരം ദിശും പ്രേഷയുമാണം. അക്കഷ സംശ്ലിംഘം ഭൂമികാരിക്കുന്നതിൽ സമർമ്മനായ ചതുരത (താൻറു അരുളുഡത്തു) ഉടൻ അപ്പിച്ചുംചു.

സ്ഥാം: അതു രാക്കഷസി, കാണഞ്ഞാകൊന്തു് ഭ്രയക്കടിരെയുംപുംബലു ടാക്കന്ന അതുകട്ടിജ്ഞട നോര, ശ്രദ്ധക്കട അഭവിജ്ഞംകൊന്തു് പുംബന്തു് കേന്തിരിക്കും; താസമം ഷ്ടുതാഖാരിയായ ഭാവാൻ അറബിക്കാലഹരിയുംകുട്ടിയുംനായിട്ടു്; രാക്കഷസംശ്ലിംഘം കുന്നതിൽ സമർമ്മനായ ചതുരാജുഡത്തു (അഭവനു രക്ഷിപ്പാൻ തജബപ്പും), ഉടനു അപ്പിച്ചുംചു.

പദം: 13. പ: നാമാം നാശാശനാർ താൻ താനാംഭര ഭാൻ ഭാനി തു് തനു ഭ്രംഗാംനു പെട്ടുനുചു് തൊൻ വേന്നുൻ. (അഭരണം) ഭ്രാവശംഭര തിരമനസ്സലിഡിക്കുന്ന കരംമാക്കണ്ടു്, ദ്രും താ തണി അബാഹാസികരതിൽ-രക്ഷതി:യാനിയു ഒരു രാക്കഷസിജ്ഞടക്കായിപ്പുട്ടിരിക്കുന്ന.

ചി: 1. അഭവനു രക്ഷിപ്പാനു് സപ്രാഭിജ്ഞടക്കല്ലുനു. അതു രാക്കഷസി എത്താനു്? ഭ്രവശ്രം ചോരാ എന്നിരെന്തിന് സംരംഭിക്കുന്ന ത്മം. (എരന്തനുാൽ) ഓലാരവിലയും പിന്നൊന്നു്=ഭയങ്കരമായ ഒപ്പു മഹും വികിനം ദണിനു് മാത്രം പോരുന്ന എന്നിങ്ങ്. ഭ്രവശ്രം കരതം തിരെ പാരണക്കശ്രൂടി പോര. (അതു നിലയിൽ ഭ്രവശ്രം വിംസു രക്ഷപുന്നതിലുള്ള അഭിതചികൊണ്ടല്ലെല്ലു. ഭവവ തജബനായ അതുക്കാണ്ടിലുള്ള വാസ്തവ്യത്തിനുകും മുലം ഭര

വാൻ നേരിട്ട് തന്നെ കല്പിച്ചയച്ച ഏന്നതാണ്, ഈ റിമില
കാഞ്ഞതിൽ റംഭിനാനായ താൻതന്നെ ഘുരപ്പുടാനിടവന്നതെന്ന
നൽഭതം.)

എഴു: 16. ജുക്കാഡായുധം=ചങ്കം, കുറ്റികൾത്തുംമൊരുള്ളിലെയക്ഷണം മട്ടത്ത്;
അരജ്ജസാ കന്ന ഒപലിച്ച്=പെട്ടെന്നാണപ്പോളി; നിംബടിമേനിൽ
ലംപ്രായം=ആ രാക്ഷസിയുടെടടി ദിവത്തിൽ വീണ ഇംഗ്ലീഷ്
പാറരായ പാലെ വെള്ളിരാക്കി, തുറ്റിക്ക്=പച്ച വാളിക്കാഡോബ
തണ്ടത്ത്; തന്മടക്കിയിൽവെച്ച്, അതുത്തുതം തന്ത്രജ്ഞം നുണ്ണി
ക്കൊണ്ടു അതുത്തുടെ നമായ അവബന്ധം ഇംഗ്ലീഷാംത്, ഘുനന്ന്
ആ ദയാസദ്ധുമായ ചങ്കം കട്ടിയാടിനെ പറഞ്ഞു.

എഴു: 17. (സംഖ്യവത്തിലെ ദിവ്യാഹം സ്വർം ഗഹിച്ച് അത്തുട്ടതപ്പുടാത്തവ
ഈം സാധാരണംമാക്കി ധനിപ്പിച്ച, അവബന്ധം ആഹാസിപ്പിച്ചയ
ക്കുന്ന ഇനി മെൽ നിംബന്തുക്കാരാപത്തുമില്ല. (ഭാവബന്ധം കൂപ
യാകുന്ന ദിവത്താൽ; ദിവത്തുല്യം തേരിക്കുമ്പെയ്ക്കായ ഏരുന്നതുകാ
ണ്ടുകൂടം താല്പര്യം.) തോൻ നിംബന്ന ഉചിയുന്നു. തോന്നാരെന്നും.
നിന്മണ്ണംരംഗം ചങ്ങാതി. ഇവിടെ വന്നത് നിംബന്റെ അരിപ്പം
തിപ്പാൻ വേണ്ടി മാത്രം സസ്യാജപ്പാലുപം=സസ്യാനാമം
ചവാല്ലുന്ന ശജ്ജം.

രംഗംരംഗം.

പത്രുാത്താപ്പം.

എഴു: 18. അത്യം സ്വർജ്ജം. ഘുത്തം.

പദം: സ്വ: 19. പ: ഉണ്ണി! നിംബന്തുക്കിംബാനിയാനുകുമാരിപ്പാനുണ്ട്. (അതാ
യത്) നി ഇന്നലജ്ജം നിന്മണ്ണനെ കണ്ടി.തോ?

അം: പ: ആക്ഷം ഇംവസ്ത്രം (അംഗമഹത്വപൂഖ്യ) കരണകരാം. അ
നെന്നറിനാവത്തിനെ (രാക്ഷസിപിയനം. ഏന്നത്മം) അംഗമഹം
നാലിപ്പിച്ചില്ലയോ?

പദം: ബാ. 20. കഷ്ടം! ഞാൻ ഇതെവരെ ജ്ഞാപ്തം തിരേ കാണില്ല.
കമിപ്പത്വത്വത്വം എന്തിനൊരുപറയുന്നു?

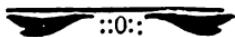
പദം: സു: 19. ഹാ! കഷ്ടം! നി ആചേശാന്തം=മോഹനമായ തിങ്ങമനി
കാണാതെത്തെന്തെ? ആ നാമന്തം=സദാമിപ്രാണാപായവുംനിക്കി
പരിപാലിച്ചിര.

പദം: ബാ: 20. പരിചിൽ കാണാമെന്ന് ഒന്ന് നി (ഉരിയാടിയോ)
പറയേണ്ടോ? ഞാൻ ചാടിച്ചുനാ വല്ലതും ചോദിച്ചാൽ, ജ്ഞാപ്തന്തു
യുക്തമായ മറപടിപറയും. (അല്ലാതെ-കാണാറില്ലെന്നത്മം)

പദം: 21. സു: ച: 1. അംഗരാണം=ആരുധ്യമില്ലാതെവൻ.
എൻ്റെ തെററിനെ അംബയുടെ മണംഗര കുപക്ഷിണിടം പോര
ക്കാതെ;-(ഇവനിൽ) ഇം മുഖ്യമാവനില്ലും അലിവ് മാത്ര
എന്ന താല്പര്യം.

പദം: 20. ച: 2. ബാ: തെല്ലും (ചാണവല്ലും) സംശയമില്ല. നികാമം=എ
ററവും ദാണിതും=ഇംഡം. ഞാടിയാൽ=എഴുപ്പും. തലമം=അര
വൻ്റെ ഇരിപ്പടം കണ്ണടപിടിക്കമെന്നത്മം. സുക്ഷമം=നല്ലങ്കൾ
മത്തോട് ശുചംവസ്ത്രം.

പദം: 21. ച: 2. സു: അനന്തം=എപ്പോഴിം. ഇവർക്കിനി അതിമോഹം
അധികം പറയാനിരുപ്പുന്നത്മം. സുരിപ്പാൻ=ചിനിപ്പും.

എട്ടിം റംഗം.

ഭഗവത്പ്രത്യക്ഷം

ദ്രോ: 19. അമസ: സുരിലാം എവം ആരുദ്ധരാണു=അനന്തരം അവൻ സു
രിലയെ ഇപ്രകാരം ആരുപസിപ്പിച്ചിട്ട്, തയാ എവഴും, ഉപ

గ්‍රීතා=අභ්‍යවහිතයෙන පසු බ්ලේක්සික්සේපුට්‍රතාය අභ්‍යනුප රාංචුරාරේ: තරං ගුඩිලුදායන් යුදායන්=අභ්‍යනුපරහාය නොවාගේ තිශ්‍රමන් මග්‍යුවිය ගිරෙනා යුදාගිඹුංකොණක්, පාංජාලාවා ප්‍රායෝගිතය=අනුමුත්‍ය පැහැදිලික් පුරුපුට්‍ර. ටරෙඛු= ගෙෂුම්‍යායි, පැව්‍යාසභ්‍යත්සීපෙහෙල=නුරුද්‍යාන්තං ගොලීක් ගා කායාණුකොළ (කායාණුප්‍රාලේ=අන්ගා) ම ඡිගාහිරාමා යි, ගොඥෙඛු=පැහැදිලීක් අතුරුයමායි, පත්‍රකාකරාපුට්‍ර සෙනුවාලිතමං-තාමරප්‍රාදු යුද සෙනුක්ංකොණක් පරිමු තෙතාත් ආක්‍රිතයතායිගිකෙන (පත්‍රලක්ෂියුද කරාදුෂුසං කොණක් දුඉඩිතමරමගා) ජාගාතාරුජු=ප්‍රාතාගතමාය කාත්‍රිත ප්‍රාත්ංගුතුව්‍යාචචාර - ප්‍රාතකාලගැනීම් ලාතා ඩිංගුපුරියුහු ඩිචාරමගා) යොදුක්‍රිති ගිණා.

සාරං: අභ්‍යන් අභ්‍යන් ය මූලිකෙන අතුරුපාසිප්‍රිජික්, පසෙන අභ්‍යන් තෙන බ්ලේක්සිප්‍රිජිච්චියා ගෙවාගේ ම ඡිගාහිරාපු මග්‍යුවිය ගිරෙනා යුදාගිඹුංකොණක් පැහැදිලිත්තිලෙසි ඇර පුට්‍ර. ගෙෂුම්‍යාණු කායාණුකොණක් ගොලීකෙනගුතා. අභ්‍යන් කායාණුප්‍රාලේංජාලීකෙනගුතා, පැහැදිලීක්සාපුරුයුත්තුවා අභ්‍යන් ය තෙජස්සුශිගිනීප්‍රාදුවා තෙමරප්‍රාදු පාතුගා පරිමු තෙතා ඇක්‍රියාතුම් ගෙවයි. පක්ෂය පත්‍රකාප කරාදුෂුසෙනාක ගොලීතමායික්කුහුතුමාය ජාගාතාරුජු තෙතා ලාතා ප්‍රාතාගතමායික් ගොණක් සෙනුවිජු. (ප්‍රිජුගුපකාලකාරං.)

පඩ. 22. ප: මයුරං කාගෙන=ම ඡිගාහිරාමාය කාත්. මූතාග් (මායුණු. ඩිචාරිකෙනා.)

ඇං: ප: අතුදුවාපං ඔබඳාක්ති එ ඉඩුහෙශුණුප්‍රාදුක්‍රිය (හුතිය) කායිලු දූතලායාව දුඩායායිගැඹුශිකෙන. (මාත්‍රකර්ම=පැහැදිලී)

ඩ: 1. ප්‍රාතාගාම්ගියෙනුහාය සිවිකර්ම මාත්‍රමලු:- මයුරංයං, මා- යුජායං: ගුන් ඉපලක්ෂණ: මායි. පරෙනු බව ගෙනුයුතු. කාලො ඩිතමායි, කායෝ ඇං, ඇතුළු, තැඹිතුළු ගිණු සෙනුවිගෙ

ക്കുളം, അധികം കുതുകംചൊരിയു. (ചോനിയുന്ന) തോന്നന്
ചേട്ടുനെ ഏങ്കുൽിരിയു, (തിരുയ്യുന്ന്.) ഇങ്ക് = ഏനിക്ക്, ദാലി
കൾ—പത്ര കൾ; അഞ്ചമാനാനക്കുലികൾ=ഉശമത്തിനു സഹായി
കൾ. (ആലിമേശക്കനാവനാക്കയുൽ, ജ്യോഷൻ ഇ.വിടത്തുനു ഉ-
ണ്ണുനു എൻ്റെ ഉശമത്തു കാലികൾ പ്രഖ്യാപി പിൻതാ
ക്കുളം. ഷുന്ന സാരം.)

പാ: 2. (മണിമേലി) റത്നകിർണ്ണത്തിലെ മയിൽപ്പിലിയുടെ (മാൺപും)
ഡംബിയും അഞ്ച് കാലിമറവിൽ ഇം മതിംഡാലി - കളിക്കാനം
കളിക്കാനംതക്ക ചതുരനായ ജ്യോഷൻഉം. (എന്ന സുചിപ്പിക്ക
നു) ഉടക്കനുക്കുന്നു (നുക്കനുക്കുന്നു) തിരായാം അറിയാം-അ-
നേപ്പിച്ചായാം അഭയും! കഷ്ടം! ഫോഷ്ടപും! ഇതു് മദ്ദസാദാ
നല്ല, തോൻ (ഇവ) ഇവിടെ കാണതു്, പോരായും!-മിച്ചയാണു്.
ഇതു് മയിലാണു്

ചാ: 3. അക്കിവള്ളും=വണ്ണിക്കിരിം. നീ.ക്കിംവള്ളും=പരക്കമാം. ഭൂദാനസം
കാട്ടി;=രക്ഷാത്മണംനീ.ക്കി. അതുംവള്ളും=ആക്കന്തതിവള്ളും. അവളു
ം എന്നെ വിളിക്കുന്ന (അതിനും) അക്കലെ അണ്ണയാ=മും
ചെല്ലും. സക്കലതുനായാം-എല്ലാറിനും തുനായായ, അംഗാനായ
സോദാനല്ല; ഇതക്കായഘുവല്ലു (ചലിപ്പത്) അനാഞ്ചുനതാണു്
ജ്യോഷൻ രക്കനിട്ടി എന്നമാടിവിളിക്കുന്നതായി തോന്നിയതു്
പുനിറഞ്ഞ കായാവിന്ന്ചില്ല, (കാറിക്ക ഉലയുന്നതുകാണതിൽ
നിന്നുണ്ടായ ഭേദമാണുണ്ടായ താല്പര്യം),

ദ്രോ: 20. സകപംഡാവം = എല്ലാവിധ മഴനാവികാരങ്ങളും. നിസ്തുലം =
സംരൂമില്ലാതവള്ളും. വുമായാട്ട-ഭൂവദംതാട്ടക്കുടി. അതു സഹജ
നെ-ജ്യോഷനവിളിച്ചചേച്ചാണു്.

പദം. 23. അഃ പഃ: എങ്കും താങ്ങലായിനിനു=എൻ്റെ ഏതാപത്തിലു,
സഹായിയായിരുന്നു. തന്മാരി.രം. ഉചിട്ടുനു-ബാലബ്രപ്പുചുനു.

ചാ: 1. പ്രാണാപായംതിരുളിളിക്കുനു!-പ്രാണാരക്ഷശചയ്യുവനു!

ചാ: 2. അമുയും നിന്നുന്നകാണായു് നന്നാഴിക്കരത്തുകി-പരിഞ്ഞല്ലു
ച്ചിട്ടുണ്ണുനു സാരം. പെണ്ണ നിംബുനു നന്നാഴിളം ചൊല്ലി (അതാ

യന്ത്), ഒച്ചിപിനുമുകു-മരനാജനമായ പീലാട്ടിൻടവും. മുള്ളിത്തച്ചിവളിൻ റാഡിവും-മരണാസണ്ടേക്ക്.യറിയ മുഖവും. വിലാസവും-വിനോദിച്ചു ചെങ്കും.

പാ: 3. കനകക്കണ്ണലി - കക്കണ്ണം മുതലായ സ്വപ്നംഭാണ്ണങ്ങൾ. ഏന കളായ-ഇടതു ന്ന് വയായ, എനക്കളായതചിക്കളിംകൂർ മേഖലയി നേരിയും കായാന്നു വിന്നേരിയും, രേഖകൾ. (ഒരു പദാർത്ഥം കാണിപ്പാൻ ബഹുവചനവിച്ചേണ.)

പാദ 1. മുകളം-ഭാവാന്നു തിരുമാനി. നൃഗി-വിചാരിച്ച, വെള്ളിച്ചു - അംഗ്രീച്ചും; അഹമഹ!-ക്കും!! പല ബഴി തിരഞ്ഞെല്ലിയും, അവൻ തക്കന്നിപ്പായി ഏനന്മം.

പാദ: 2. തന്തക്ക്ലീംമണ്ണി-അംഗാം കുമ്മുകാപി പാവല്ലും, കൊണ്ടക്കണ്ണു, വിഭവത്തുനിജോഷാംമുട്ടുംഭാക്കം - ദ്വാനിമാതാട യെന്നും ഭാജിക്ക മാർ. മുട്ടിലും തന്തക്കുട്ടം വുണ്ണം റോൾംമുഖങ്ങി. വിഹിതപാഠ തോഷം-സ്കേതാഷകാമാകമരം, ഫേബ്രൂറി മുതലായ വാദ്ധം റാഡി, തശ്രതശ്രദ്ധങ്ങി. ദിവി-അത്മാംതനിയ. സുരതതി-ഭാവ റാണം ഘുഞ്ചിവര്ഷം തുടങ്ങി.

പാദം: 3 ഹാ! അത്യാച്ചും! സവലി-പൈരട്ടന് നിരംവുള്ളക്കണ്ണം തട്ടി- ദാരമാണും ഉണ്ടായി. തദപൊംഗംവിടൻ-അംഗാംനു (മുകു പ്പോയ) കുഴ്ചി, വികാസിച്ചു. കലിതാവലിംഗം-വണ്ണിംനു തശക്കാ രജന്തക്കുട്ടംവുണ്ണം.

പാദഃ: 4 പാധാമാജലപലിച്ചുള്ളവിൽ-ഭഗവാംനു രേജല്ലു് പ്രകാശിച്ചു. സമയം. നിന്തിഹം=അത്യായാറവുണ്ണം. ജിത്വമേറം=അരജനാനമില്ലാ തനവുണ്ണം.

പാദഃ: 5 ശ്രീ പിഞ്ചേരംമശലി-പീലിക്കിൻ്റു ധരിച്ചു വന്ന്. താപിനുണ്ടാണില മനിത്ര പൻ-പച്ചിലയുംചേയും ഇത്രനിലത്തിനും കാനതികല ന്നവൻ. മഹിസുരിവഴിഞ്ഞു-രേജഃപ്രവാഹം ഉണ്ടായി.

പാദ, 24. പ: അംഗരജ!-അംഗരജ! നാജനിയചവിത!-അംഗിനാജിക്കാരനാ സംസ്പഭാവമുള്ളും വന്നേ!

അം: പാ: ചുംബനംക്കാരണഭാഗം—ചുംബനംക്കാണ്ടിരംനാ എഡ
ചുപ്പ് എന്ന സാരം.

പദം 1: തഃ മരപ്പേതൻ ചൊരിയുംപോലെ, നിറ്റവം അക്കഷരാത്രക്കഥയ
ഒപ്പും ഉള്ളടണ്ണം(കൗശലിട്ട് വാര ക്രസിലൂച് പരിയാനു മനാത്മം) കമ്പനിരായ നിന്തൽക്കുന്നാഡം (കുവിറഞ്ഞടക്കം) നിന്താനുകാണനം.
(അതിനാൽ കാണഞ്ഞതായി തേരുന്നുണ്ട്) നീ കാണഞ്ഞത്തിന്റെ
ഇങ്ങ്—എന്നിക്ക അംഗത ദാദാ—ശാന്തമാത്രം ഭജുവാ എന്നാത്മം.

പദം 25; അ. പ. അമ്മയുടെയും ഭ്രജുംനീറയും ദയ ഏണ്ണണിയും മേര
പോലെ; തഹിൽ സംതുമില്ലാതെ അക്കനു നിഷ്ടുന്ന! ഭ്രജുനാ
അമ്മയുണ്ടാണു എത്രക്കുയാ അഭ്യക്തം ദയയുണ്ടാക്കാത്മം. അക്ക
നുക്ക—നിർബ്ബന്ധം.

ച: 1. ഉള്ളിത്രം കൈ പിംഡം വരയാൻ എന്നാഖക്ക് പാടവം (സംമത്ര്യം)
ഉണ്ടായില്ല. (അമ്മ വണ്ണിച്ചുതിലും എത്രക്കുയാ അഭ്യക്തം മേരട)
ഇള്ളിത്രയീട്ടാണ് താനിക്ക കാഴ്ചയിൽ അനുഭവപ്പെട്ടത്.)

പദം 2: ച. 2. മെല്ലിപ്പം മുള്ളുമാര്—യാജികമാര്. പള്ളിൽ, തിങ്ക
ഡ പ്രതിശ്വിംബിപ്പാൻ വെള്ളത്രപക്ഷംപോലെ; നമ്മുടെ ഇം
സംഘടനാതിനു അമ്മയുടെ ക്രായന്നും തുന്നായാണ് കാരണം.
അതുകൂടുതലും മുള്ളുമാരുംനാ എന്ന സാരം.

പദം 85 ച. 2. നിംനാ തിരഞ്ഞെ കണ്ണപിടിക്കാൻ ഞാൻ ഏതും യപ്പോം
പാടിപ്പട്ട! വലു മുക്കിലും മറഞ്ഞിരുന്ന്, എംനാ ബുദ്ധിമുട്ടി
ക്കാൻ നിംനാക്ക് അതു ശാരും വരാമോ? എന്ന താല്പര്യം.

പദം 24: ച. 3. തിന്തും കുറിഞ്ഞും (വെള്ളി) വെള്ളിച്ചുവും ലേഡംകുടാനേ
ഞാൻ രണ്ടിലും (മുന്തും) കളിക്കുന്നുണ്ട്. (ഞാൻ പരപ്പാരി ത
നാബന്നന് പ്രാംപ്രാ) ഞാൻ എവിടെ മനഞ്ഞുണ്ട്? മരഞ്ഞാ
പ്ലേസ് മലിനം. ഇന്ത്യിതാ—അംബീച്ചവരം.

(ചുരു: 21. അത്മം സ്വപ്നം)

പദം 25: ബാ. പ. നിംനു കളിക്കിപ്പോരി അതി രസാവഹമംയും
തോ? അതു മുക്കി (കാടക്കച്ചൽ) ഇതാ! അതു കാഞ്ഞു! (നീ അറി

യുംനു നിഃവിരുദ്ധ മുഹമ്മദിലോ ഇംഗ്ലീഷ് പറാഡിസ്സു) എന്നു
സാരം.

ഒ. പ. തവനവം ഇച്ചരിക്കം മധുരൈ-നിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പുതിയ നോ,
പോക്ക് മധുരംതന്നെയാണ് (ഇതിൽ) മഹ ജീവിതം നിന്നു
തേവെടുത്തുന്നുവേണ്ടിയാണ് എന്നു സാരം. എൻകുട്ടിക്കതിക്കേണ്ടതുക്കമായ ഒരു മുഴുളി നിന്റെതു
തന്നെയാണ് എന്നു സാരം.

ബാ. ച. 1 ശോഭനമായ നിന്റെ മുഴുളി കുട്ടി, മാഡയതം-കാര്ത്തികിമാസ
മാരെ! പരമാണവായതിന്റെ ശാന്തതിയാണു ഇംഗ്ലീഷ് വേദന
വിൽ തന്നെയും. അല്ലെങ്കിൽ ഇതു സ്വയം പാട്ടന്ത്രജ്ഞനു എ
നിക്ക മഹാസ്ഥിലായെന്നു സാരം. അംഗവിധം ഇംഗ്ലീഷ് കാട്ടിൽ എ
നാല്ലും ഒരുപ്പംനേ! ഒപ്പിപ്പുംനും-അജസ്സുപത്രപന്നായുണ്ടിയാ
വെ. വിളിപ്പേരുന്നു. കൂടിപ്പുംനും-അജപ്പാൻ വേഗം മാത്രം താ
ൻ നിന്നെന്നു വിളിച്ചു. കുറ്റുന്ന് ഏന്നുവോലെ നീ ഇതു് (ഇം
ഗ്ലീഷ്) അതി രസമോട്ടം വിളിച്ചു കളിക്കേ-കളിക്കുക. കളിലി
ൽ പാട ഒരുപ്പിടിക്കുവോലെ കാട്ടിൽ നീയും ഒരുപ്പിടിക്കുടി. വി
ളിച്ചുപൂർണ്ണ കണ്ണലിനിനു പാട്ടു പുറപ്പെടുവോലെ നീയും പുറ
തേശ്വര വേഗം. കളിലിൽ പാട്ടും കാട്ടിൽ ദ്രോജ്ഞനും തന്റെ വിളി
യുംട യുക്തിപോലെയാണ് പുരുഷന്ത്രക്ക് വഹിക്ക മുന്നാതിർത്താ.

ഒ. ച. 2. പണ്ട് അനീക്രൂണ്ണൻ കുട്ടിക്കാളംകുട്ടിക്കുടി കാട്ടിൽ വേച്ച പല വി
നേഡങ്ങളും നടത്തിട്ടുണ്ട് അതിനുന്നതുവും അധികം മോട്ടി
യുണ്ട്. അതു രസധാടിക്കും രസവിലാസത്തിനു; നാം ഇന്നു അതു
മേഖനാടി=മതിയാക്കയി പ്ലൗം. (കാടക്കാളിന്റെ പ്രസ്താ
വത്തിനു യദ്ദേശ്യം “കുറ്റുപന്നാനാണ്,” എന്നു പറഞ്ഞ
തിയനിനു അവനു. തന്നിലുണ്ടായിട്ടുള്ള അനീക്രൂണ്ണപുതിതി മാഞ്ച
വെക്കാൻ സമാധാനം പറക്കയാണ്) ദിവി=അതുകാണത്തിൽ. ഉപു
ജാലന്നടവിൽ=നക്ഷത്രങ്കുട്ടത്തിനുടക്ക. മാലാശൻിലിലത്രവും=
ബാലചന്ദ്രന്റെ വിളിയാട്ടത്തിനു സമം. അവൻ; (എക്കിലും)

— 10 —

മെന്താംരം

ବାର୍ତ୍ତାକ୍ଷରିତିବଳ

ദ്രോ. 22. മുത്തപിതൃസ്താലും തെന്നായ്ക്ക് = മുത്തനാമരംഗം പിതൃസ്താലും തെന്നിനാ. സല്ലിംഗരത്തിനു നൽകവാൻ കാഴ്ച വൈഖരാഡിവണ്ടി തുറഞ്ഞുമാനു. അഭ്യർത്ഥിച്ചിരു = അഭ്യേപക്ഷിച്ചു. ഇതും = ഇന്തിനേ. അതുമും എല്ലാശ്വരം.

പരം 27. മൊ.അ.പ. ചേരുമ്പുറം മരതവന്നിലുന്നതാഴുംആശം=കെടി
വിപ്പേട്ട് വാദ്യ്യുടും മല്ലുന്ത ആശം ഇന്ന് ഞ സ്ഥാ. തന്റെ
സ്ഥനംല പറഞ്ഞാൽ കി മാനും ദ്രോ ചീഡം.

ஏ. 1. என்னையே சொர்க்குத் திலை (காலனா) : என்ற காலா தெரு
கிடி இளையிலிக்காம். அது உதவு தொங் வழித்து கிழ் வெஷ்
த் தெருக்களுடைய போன்று—என்ன தாழ்வுண்டும்

உத் 23. அ.ப. ஏன்ற அங்கூரை இளம் அறத்தை அடிகள் குடி கொல் இப்புதை நிலைகளிடையில்:

ஏ. 1. வேறுமேதிரல்=கால்களின்றி நிலையில் தெரியும் நிலையாக கொடுக்கப்படுவது என்று அறியப்படுகிறது. இதேபோல் மூலமாக சூரியன் வேறுமேதிரல் என்று அறியப்படுகிறது.

வ.2. கிடைங்கிடும் நேரம் ஸப்ருபான். கிளாலாக்குவங்கிலூவிதமாயி
(அதைக் கொடுமையாக வெளிக்கொ அதைக் கொ எடுக்க ஸார்.) ஸா
ஸ்கூல்பிக்கிரகாளி கிடைவுக்கொண்டு வாணுவிசையூ அதிலீடுக்கு
கிடைக்க ஒழுக்கும் தீவிரமாக கொடுமையாக கொடுமையாக
கொடுமையாக கொடுமையாக கொடுமையாக கொடுமையாக கொடுமையாக

പ്രത്യാംശം

എത്തപ്പഭാഗം

- ശ്രോ. 20. പൊൻ്റനാളിക്കെത്തു വണ്ണിപ്പാടിവിൽ=പൊൻ്റതാമാരെയ വണ്ണുംപാലെ ഭാവിച്ചിട്ട്. ചഞ്ചികാമരങ്ങാസൻ=നിലാവു പോലെ പുണ്ണിപി പൊഴിയുന്നവൻ.
- പദം 26. ദേവാൻ പ. വിചുലപുഞ്ജുകാൺഡിലി! =തുരലാം പുഞ്ജാസ്പഭാവ നായുള്ളിംവെ! അ.പ. പരിസരത്തിൽ=ചുറ്റും. വികസിതസര സി=താമരകൾ വിടന്ന് പൊയ്യുയിൽ.
- അ.പ ബാലൻ: മമസാസ വിഷ്ടിംഡ്യാം=എൻറീ സകല കളികളിം നിക്കൽ; പൊയ്യുയിൽ കളിക്കേണ്ടതു് വണ്ണുകളാണെന്നത്മം.
- ച. 1. ഒ.പാദപം മാംതോറം ചുറ്റാം. അതപും=വെയിൽ ഇല്ല. പുല്ലി റപാംതോൽ പാദപക്ഷം=താഡാപോലെയുള്ളിപാദം ഇടരന്നതു.
- പ. 1 ബാ:നിൻപാദമല്ലാതെ. മേചിവന (ശരണം) അതശ്രയമില്ല.
- ച. 2 ഭ: എൻറീ കല്ലുനിന നീ (ഡോമേനി)=നീ ചഞ്ചേംതെന്നു-ചഞ്ചേന പ്ലോലെ അപ്പാദകൾ ഏന്നത്മം. അനേകാധി=പലവിധം ദിവം.
- ച. 3. ഭ: ശുത്രശ്രൂ ഗിയിൽ=മാവിൻതൊപ്പിൽ. മാവശ്രൂംഎത്ര? =യാ രാളിഡശനു ധലിതം.
- ഇടച്ചേരുകും 24. ഉരക്കല്ലുനിനാൽ=ഭിപ്പുദശ്ചിയാൽ. തദ്ദിമതം=അവവൻറീ അത്രമം. അമ്മയുടെ പ്രാത്മന: (പാലയ! കചേലപാലക!-ഈ തൃഖിയും) കണ്ണാൻ:
- പദം 30. ഒ.പ. ഉത്തമാരതമം=അതിഭുഷ്മായ നിന്റീ ഇട്ടേണം. തോൻ സത്രമായും അറിഞ്ഞാൻ (എന്തെന്നാൽ). മഡഡാരവിദവി ലോചന!-താമരഭളംപോലെ മനോഹരമായക്ക്ലോട്ടുക്കിയവനേ!
- അ.പ. ത്രാലും-പവിത്രമായ, നിൻ മുത്തപിത്രഭും-നിന്റീ മുത്തവി നീറ പിത്രഗ്രാലുമാണ് ഈന്ന, അയയ്തിനു വല്ലതും കൊട്ടപ്പും നിന്നുക്കുറുലുലുയുണ്ടപ്പീ? പാവനഗ്രാണ്ടേനീ!-പരിത്രാലുസ ത്രാന്നങ്ങളേക്കാണ്ട് ശോഭനമായുംപ്രിയാവെ?

ദ്രോ. 25. ഹാഃ പ്രസൂമരച്ചുപാച്ചുണ്ട്. മഹാശ്വത്താജനം ഇതിലെയംതുക്കി ദ്വാരംതോ—ഗൈവാൻ റൂപനസപ്രഭാവമായ വാസ്തവിഷ്ടാർ നിരഞ്ഞ മഹാസും അപ്രകാരമുള്ള നെയ്യുട്ടവും എന്നീ രണ്ടും പൊട്ട നാ കൊടുത്തു്, ഡിനംനിജം അവരും മുഖം ശ്വാക്ഷരിഡിഃ പരിലാളിയാൽ സൗംസ്കാരികാഭ്യാസം, -ബാലനായ അനാജനന മധുരവാക്കക്കുള്ളെങ്കാണ്ടു് എററവും ലാളിക്കനാനായിട്ടു്, സഞ്ചുഷ്ണയൻ=അനാജനന വന്നായിട്ടു്. സപ്രവിലോകനംപമിസഹചരാതത്പരൻ സർ=തന്റെ നോക്കിനെ വഴിയിൽ അവന്നാത്രണായായി വെക്കന്നവനായിട്ടു്, നാംനാമജാ: അന്തരിരോഭവത്ത്=ഗൈവാൻ അവിടെ മരഞ്ഞ.

സാരം:—അളിവററ ദയക്കാണ്ടു നിരഞ്ഞ മഹാസും നെയ്യുട്ടവും എന്നീ രണ്ടും വേഗംകൊടുത്തു്, ആ ബാലനായ അനാജനന മധുരവാക്കക്കുള്ളാൽ ലാളിച്ചുംകൊണ്ടു്, പാരംശാലക്ഷയക്ക.എയായി വഴിയിൽ അന്തരിക്കാക്ഷഭന്ന അവന്ന ത്രണായായി അയച്ചുംകൊണ്ടു ഗൈവാൻ അവിടെ മരഞ്ഞ.

പരിശോധനാ റംഗം

വിസ്തൃതചൈരണ്ണമിത്രം

ദ്രോ. 26: ദ്വാരിതാസ്യതക്ക്=മഹാപാപത്തിരിത്തിനും. ഒരു അരതനാൻ=അതുമിത്രൻ. കുനിക്കിനും അതിതുന്നഫോലെ മഹാ പാപത്തിനും നാം ചെയ്യുന്നവൻ. സുഗ്രീലാസുതന്നുംബാലഗോപാലൻ.

പദം 31. പ: ആ തെണ്ണിച്ചുമക്കനാ? = പിച്ചുക്കാരത്തിയുടെ മക്കനാ? അ.പ: കുരെ നിന്നാൽ മതി! മതി!! എന്ന രണ്ടു നിംബംചെ.ഓ. താണ. ജാതിയെ തോട്ടാൽ ഫോഷ്മെ മലം എന്നത്മം.

ച. 1: കയ്യിൽ എന്നെന്നാളുണ്ടു്. മോഹോ? തീരോ? രണ്ടുപക്ഷമില്ല. മരറാനാവാൻ താമില്ല. ശാസ്ത്രം നിന്നെന്ന പ്രകൃതിയാണെങ്കിൽ നട്ടു! = വേഗം പോയ്യോ! അതിരിടിടെ എന്നെന്ന നേരെ ശ്വാശുവിരേണ്ട—എന്ന മലിതാ.

പദം 32. പ: അശേമ! ഇവനു എന്താണ് അപരാധം പിണ്ണംതു? = തേരും പററിപ്പോയതു?

അ.പ: അപാരമാലക്കുറാട്, =മാസ ക്രി.ഇ.747 പലവകയും-പല സം
യന്ത്രങ്ങളും. തവക്കരതാരായ-നിബന്ധം കൈകൊണ്ടതനെ! യാ
ണിനിന്നുപാൽത്തന്നിനുണ്ടായി. അതിരുപ്പും ഈ മാട്ടു-നി
സ്ഥാനമായ ഈ കൂഴി, പുരം. അതാണില്ല-ശനംഗഹം.

എഴു. 27. തഥാ, കേരളപദാഖ്യാപാസക്ഷിഡോഹികൾ—ഈപ്പും തുടർന്ന് പാഠാത്ത ഉപാസിക്കുന്ന വന്നായ വാല്പരാം, ഗ്രഹിണിവക്കാത്താ തിരഞ്ഞെടുത്തു—പതിയുടെ മുഖ്യത്തിനി നൂ പുറത്തു ചാട്ടുന്ന കർമ്മങ്ങൾക്കുന്നുള്ളായ വാഷകക്കളാലും, ദയ ദാദ്യാക്കിചേരുന്നുംരിതുരാഥാബന്നാഃ അപി—താംഗയിടി അഭ്യ ക്ഷാക്ഷരങ്ങളാക്കുടിയ കുട്ടിയുടെ കരാച്ചലുക്കളാലും, ദയയും നാവധാന—ശുട്ടിക്ക്രഷ്ണപുട്ട യുംനത്തിബന്ന് ഏകാഗ്രതാംധ്യാക്കുടി യബന്നായി^१, അപിചുരോജ്ഞണ റിഖ്യുവാസലതയാചസാം ഷ്ടിതല്ലും—ഈതുമാത്രമല്ല; കോപംകൊണ്ടും റിഖ്യുവാസലും കൊണ്ടും ഇതികാഞ്ഞുതാഴുധനായിട്ടു്. സത്പരംധാവയസൻ ഏ വംംവാച—പെട്ടെന്ന ഓടിവന്നാംകൊണ്ടു് ഇന്തിനെ പറഞ്ഞു. സാരം;—പതിയുടെ കറിനബാക്കക്കളാലും കുട്ടിയുടെ ഭയനീയമായ കര ചുലിനാലും ഏകാഗ്രയുംനത്തിൽനിന്നു തെട്ടി; ആ ഭയവാക്കു കതൻ, വാല്പരാം കോപംകൊണ്ടും റിഖ്യുവാസലുംകൊണ്ടും എ തു ചെങ്ങുണ്ടെന്നു വിവാമിപ്പില്ലാതെ; പെട്ടെന്ന ചാടിവന്ന ഇ ന്തിനെ പറഞ്ഞു.

വന്നതിൽ നാം സന്തോഷിക്കണം. ആയതിനു എന്തായാലും, സ്വാദിക്കം ശുചം. ചെറിയൊരിയാജനം-മാഹാത്മയിൽ ഈ ചെറംപാത്രം. (ഇതിൽ എന്തായാലും) പരമാത്മായിട്ട് ആയ തു് എനിക്ക കനാതരം അനുതാബന്ധം സാരം.

ചേദം 28. പതിയെ, തങ്ങാ-കോപദേതാച്ചക്രടി ശാസിച്ചുകൊണ്ടു് ശുടി ചെയ്യും-പതിയോച്ചക്രടി അനുംകൊണ്ടുള്ളുചെന്ന്. പക്കൻാ ഉവംകുടിക്കണം=പക്കംതോടും വർഖിച്ചുകൊണ്ടു, ആ അതിവി സൃംഗം ധൂനേതക്കച്ചടിവന്ന കട്ടിയോച്ചപറഞ്ഞു എന്ന താല്പര്യം.

ചേദം 34. മഹിതചരിതി!-മാഹാത്മ്യമരിയ ചരിതി! മുത്തവാത്തയിട്ടു് ഈ കൊള്ളിപ്പെട്ടുകൂടം. അഭിക്ഷിക്കുന്നതിലും! അപുതിമി!-സാരും. ദോത ത്യന്നിസമം=പവർത്തനിലെ വെള്ളിച്ചാട്ടത്തിനു തുല്യം. വിസൂതപരം-വ്യാപനശില്പം. റഹിരാധാസംമാത്രംമലം. അതുനിന്നിട്ടുവാവാൻ; (സാധിക്കുമെങ്കിൽ) വേലിംഗ്യാരതിക്കുവർഖിച്ച നീ രലവാന്തു്, ഒഴിച്ചുചുത്താസമ്മദ്ദുന്നമലപ്പുപ്പുമാത്രമാണ് ആംന ആക്കിവെക്കാൻ പറവുന്ന പാത്രം മനനതാല്പര്യം.

ചേദം 35. ധൂതമാനസി!-പരിഞ്ഞലുമായ മനസ്സുച്ചക്രടിയോവെ! നിന്നെൻ്റെ മെഴുപ്പേലുടുണ്ടും ചെങ്ഗിപ്പുണ്ടും തൊൻ നിന്നെൻ്റെ പ്രകാശന തനിന്നാക്രടി യോഹ്രതയില്ലാതെ പാവിയാബന്ധം സാരം.

താതൻമുരുക്കാം നീട്ടു വ്യത്യാസമില്ല മുതു ഏന്ന സംശയം. (എന്നാൽ) അക്കും അംഗും അംഗും ഭേദമില്ലാതെവുണ്ടും എ നികുണ്ണാണ് എന്നാണെന്ന്.

ചേദം 24. തവമാനസംശരിതക്കും=നിന്നെൻ്റെ മനസ്സു് ചത്രനേപ്പുാലെ കൂഴി തന്ത്താണ്. സൂതവസലപത്രമഹോസ്തവം=ധൂതവാസല്ലത്തിൽ നിന്നാണാകാവുന്ന മഹോസ്തവം. എനിക്ക വലിയ തണ്ണേപ്പുാക്കുകുടംവെള്ളുഡണായി. അംഗ! പ്രിയവസ്തു! അംഗജാറിനതാംഗി യിൽ=സവർമംവളാദേവിയിൽ. ദയം അഭിംഗ്രഹം=ഉരുപ്പുാക്കുകും വെള്ളം, ലംഘനമില്ലാതെവെള്ളം. തുംബക്കതി-ഉയൻ്റ് ക്ഷേത്രി. ഈ നെയ്യുചത്തിൽനിന്നു നമ്മക മനസ്സിലായി എന്നാണെന്ന്.

പദ, 36. അവിത്തമുംവല്ലും. അപീപ്രശ്നാജ്ഞപലാ, കൂടിശ്വരൻ = വജറിൽ നിരുദ്ധപാലപ്രക്രിയ പ്രഭക്കാണ്ടജ്ഞപലമായ ദർക്കാന്തിയോ കുടിയ ബൻ. മഹാശാഖരൻ-എൻറെ ഭ്രാംജനർ. അതിക്രൂപാ രശൻ-അതി ക്രപാഡാക്കന്ന രസങ്ങളാട്ടക്രൂപായവൻ; വിശ്വിക്കന്ന പക്ഷം. താഴുക്കാടവിക്രിച്ചു, വിശാരദൻ-സമന്മൻ. (കഴക്കു) യിലു, കഴിയിലു, സമർപ്പന് എന്നും) കുടിപ്പുള്ളി കേര ചിതിതം-കേരാതാതട അഭിഭൂം. ദത്തമാധിത്ത്-ആധി തേര നാഡിച്ചു, ഭാഗംസമാധിയിൽ സൗതീലധാര വണിക്കുതന്നു- സപാധിനമാക്കപ്പെട്ടവൻ. അഞ്ചുപമ-സംശയമില്ലാതവല്ലും. ക്രാഡി-ഭ്രമിയിൽ. വലൻ കലി (ദോഷം), ഭാരംവെച്ചവക്കാക്കാൻ ഇല്ല. അഞ്ചുവൈരുടെ പുംബക്കതന്നു ബാധകമായിരുന്നു സാരം.

പരാബിംബം

അരംഗരീതിവാക്യം

- ദ്രോ. 29. കണ്ഠുനാനിട്ടിനാക്കക്കരുളിത്രവിശന-നിട്ടി കുദ്ദുമാടിച്ചു അതായും കാടുന്ന അതു കട്ടിയെ-ബാലജഗാപാലനെ. രേഖം സ്റ്റേഷം.
- പദ, 37. പാവനമും!-പരിത്രാശംതാൻ. വാനവക്കമുന്നുന്നു-കണ്ണകിട്ടാ തനവൻ. വന്നേജക്കണൻ-താമാക്കലുന്നുൻ, ഭഗവാൻ. വിംഗം=പുഷ്ടാ.
- പദം 37. ഇരുഞ്ഞെവരും, ഏതെന്നാണു ഇ? അതു പാദം. രിവന്റാങ്കടി അതുഞ്ഞയ്ക്കതമായ പാദം ഇന്ന നിന്മക്ക (നിങ്ക് പ്രയാസം) ലഭിക്കാ യാൽ; നി എന്നിക്ക വദനനിയന്നാണ് എന്ന സാരം. നാസാദാ-നാസികാദ്യാരം.
- പദം 38. മദ്ദലർശമം-ചൊതാമരപ്പുചോലെ.
- പദം 39. നിദാനം-കാരണം. പാദചിമാം-കാൽ അടക്കാത്മി. അതുവാശി സ്ഥാനം-അതുഞ്ഞയാശമാനാ. പാരം, അരങ്ങൾ; മിന്നാമുഖാംഭാ വദിം-ദ്വാരാങ്ങാഭിമഹാപുത്രശലക്ഷണമായ സംഭദ്ധികാരാ വാക്സിം. അതന്നപ്രഭ-അന്നപ്പുമായ കാൺി. നാളീചജനാവ്-മ്പു

മരാദബൻ. മഹാരിസാക്കലയും മി—എൻറീ റോംപ്പും കുണ്ട് യാറി കുന്ന എന്ന സാരം.

ച്ചോ. 30. അമദ്വാലക്ഷതിന്മുള്ളുവരു—ശാന്തിരാം ഉറച്ച ക്ഷതിക്കാണ്ട് മൊഹിതനായ വാല്പും; ഇതുമെങ്കിൽപ്പോതുമരജാവിത്രഭേദം, മാർപ്പഡാതിസതി;—ഈവെള്ളം ഭഗവാൻറെ കാൽവെള്ളുംകുണ്ട് പാരിത്രഭാക്യ മാർത്തിന്തിക്കിടന്നതണ്ടം കുണ്ടിരിക്കു. ബാലന്തു—ബാലന്താക്കട്ട. ലോലപ്രദയന്തിന്—(ഭഗവാന്റെ കാണന്ന തിൽ) സത്രാലംബുഖിയായിട്ട്, തംനിജസേഘരം. അരുന്ദപ്രക്ഷയ ന്നും—ആരു; തന്റെ ജ്ഞാപ്പുനേ അരുന്ദപ്രക്ഷിക്കുന്നവനായിട്ട്, അരു ഗ്രതമാംസരണിയാപ്രതം നൃ—ശാന്തേകം വഴികളിടുന്നതിൽ മരണംനീഡേക്കു പുരപ്പട്ട്. അതുമുള്ളും.

ച്ചോ. 31. അഹാ! സവിഹു:ഉത്സുലഃ:തു—ആരുമും. ആരു മുതന്നാമൻ (ക്ഷതിനുംപുള്ളയിൽനിന്നു) ഉണ്ണന്നവനായിട്ടാക്കട്ട, ബാലകം അതിനിക്കുംസാന്നിധി:സന്ന്—ബാലന്താക്കാണാതെ സംഭാരതചി തന്നായിട്ട്, ബഹുമുച്ചാം ചുതരം (താ)ആരുമും. മാർപ്പാനരം നിർത്തം: അതിനിലാകാരത്തെടുക്കുടി തിണ്ണം അവുനു വിളിച്ചിട്ട് മരണാതബച്ചിക്കു പുരപ്പട്ട്. അമഗർബ�പാദാലംബവാൻ ജാംബവ വാൻ—അന്നന്തരം ഭഗവത്പാദാശ്രീതന്നായ ജാംബവവാൻ, അപു ബാലന്പുംപ്രക്ഷയാഭവേതാ സദേഹുകിത്തന്നും,—ഈ കട്ടിയുടെ കാഴ്ചക്കവേണ്ടി ഭഗവാനാൽ അയ്യശപ്പുട്ടവനായിട്ട്, തന്മാർപ്പം അന്നജിസ്ഥാക്ഷയാപുപ്പല്ലാവപ്പെഞ്ചവാൻറെ വഴിയിൽ; അന്നഗ്രഹ തിലുള്ള ആരുഗ്രാമത്താട കുട്ടി തുള്ളിച്ചുടാടി നടന്നു.

സാരം:—അതുപ്രാംമണന്ന് ക്ഷതിനുംപുള്ളയിൽനിന്നുണ്ണാം, ബാല നെ കാണാതെതിൽ, സംഭാരതചിതന്നന്നായിട്ട്, അതി ഭൂഖണ്ടതാ ടുക്കുടി ഉച്ചത്തിൽ കുട്ടിക്കുടു വിളിച്ചു മരണാരു വഴിക്കുതിരിച്ചു. അന്നന്തരം ഭഗവത്പാദാശ്രീതന്നായ ജാംബവവാൻ, അവുനു കണ്ട് അന്നഗ്രഹിക്കാൻ തക്കവെള്ളം ഭഗവാൻ അയ്യശയാൽ ആരു വഴിയിൽ തുള്ളിച്ചുടാടി നടന്നു.

പാഠം 40. ആരുസ്ത്രതയാലെ അൻഡമും ദ്രോഹംകുണ്ട് അവിന്നതുംപായി.

അനുഭവംകുറിയ വിലം=എൻറ അവധിക്കാരം മുഴുവൻ. എനിക്കു
ഡൈനോ ഭൂമായ്=ഭരവാൻറ തല്ലേക്കുണ്ട് നശിച്ചു. (അതി
നെന്റു കാംക്ഷിക്കുന്നി) ആ തശ്ചു് ഇന്നം നിബന്ധിച്ചുണ്ട് (ഈ
തിൽ സ്വന്നതകം പുരാനകമ സു ചിപ്പിച്ചിരിക്കും.)

ദ്രോ. 32. അത്മം സ്വജ്ഞം.

പദ, 41. ഒ ദിപ്പം കാം=നിംബാ ഇ ചും സാധിപ്പി.അനാവൻ.

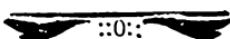
ദ്രോ. 33. ആ ദേഹികാമ്പാനാ= ആ വാദ്യും ഏട വിളി. പ്രഖ്യാംഗം=
കരണാൻ. മു ചുംപുവ്,-ആലുഡോട്ടുടംപാണം.

പദ, 42. നിംബം=എറാ ചും. മാധ്യാവിലും=മാധ്യാവിലാസം.

ദ്രോ. 34. സാരഃ സാപമദ്വാ=ചൊരാമരക്കു തല്ലുമായ മുഖം.

ദ്രോ. 35. കിഞ്ഞാരൻ-ബാലൻ.

ദ്രോ. 36. കഷിപ്രം-പെട്ടു. ദിപ്പുവച്ചു്—ഓഹാരിവിവാക്ക്. വിഷാദം
ശ്വഞ്ഞനിശ്ചയച്ചൻ-ദിപ്പുങ്കോണ്ടം. ആ ശ്വഞ്ഞംകൊണ്ടം തങ്ങാടം
വിട്ടവൻ. സപ്രത്യാംം=വീണ്ടും ആരുഹിതനാടു മുടം വരുന്നും.
അപ്രത്യക്ഷമുകന്നു—കാണാൻ സാധിക്കാത്തതരത്തിലുള്ള കിഡവാൻ.

::::

പതിരുന്നാംരംഗം.

ആ നദി മാറ്റം

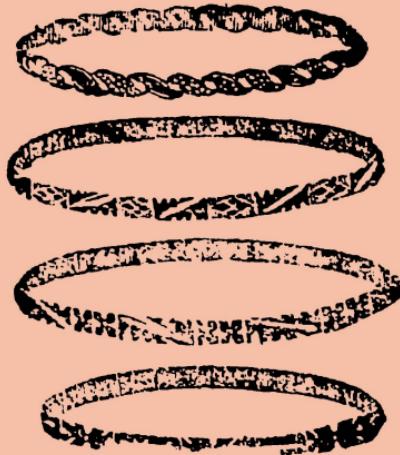
ദ്രോ. 37. സാക്ഷാത് ഇഗദയിപതി—സാക്ഷാത് ലോകനാമൻ. കിഡവാ
ക്കണ.—കിറവാൻറ പ്രത്യക്ഷമായ കാഴ്ച. വിപ്രാഗ്രാമി—മ്പാ
മണാഗ്രേഹം.

പദ, 43. ഭവത്രാജാശിലൈ—സംസംരഥഃവണ്ടിശനി ഗ രക്ഷിക്ക ശീലമാ
യിക്കുക്കുംബ!

2. മ്പുഹച്ചഞ്ചു ദിക്ഷിക്കുന്ന ധമാത്മ മ്പുഹസ്സും നിന്നിൽക്കുന്ന
ധാനിരിക്കുന്നതു്. തൊട്ടുനാ പാപിയായജാതി മ്പുഹസ്സാൻ
മാത്രം. നിന്നും ഭാസംന്നര നിലക്കുള്ളവൻ. അനാർജ്ജം—അനു

ലും (വിലമതിക്കപ്പടാത്തത്) വെളിച്ചതിൽ പെട്ട കായ്യം ഒരു ചുവക്കാനാവില്ല. (ദിംബാനം ആളുള്ള ചുവക്കാനായപ്പോൾ തലച്ചു-കെട്ടിയിട്ട്.) മറപ്പും സാല്പ്പുമല്ല; അനന്ന് ലക്ഷ്യം എന്നും മുംബും പാലെ നില നിറക്കുള്ളിവന്ന്. നിന്നും ആത്മപരമ പ്രാർത്ഥന, നേനിച്ച ചിരിച്ചക്കളിച്ച സഞ്ചരിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശ്രദ്ധയും തന്നൊയ്യാണ് സംക്ഷാരം ഗ്രഹിച്ചത്. സപ്തില്ല— നേയ്യും. പിതൃക്കരി—പിതൃതപ്പണം. ഇച്ചരിതും-ഇഴ ക.മ. ഭവ നകല്പാണ് തനിനായ്—ലോകത്തിന്റെ അല്ല ദയത്തിനായേം വിശകണം ഏന്നാറില്ലോ.

മനോഹരങ്ങളായ

സപ്രിംഗ് ട്രണണങ്ങൾ

ഫേസി ഡി ലാറിവാക്സ്

തലപ്പേര്.

വാദവിന്റെ!

അവകാശവിന്റെ.

മാനുസന്ധാനംക്കുള്ളഭ്യാരവസരം. ഈതാ ഫോ
വിസ്‌റ്റേഷൻ സമീപം തെങ്ങളുടെ ഷാസ്ത്രിയ കല്പനി
ആരും, പതികാതകത്രും അതു നർസീയ കനകാഭരണങ്ങൾ
വില്ലിനക്കു തെള്ളാരാക്കിപ്പിച്ചുനോ. കുത്രുസമയം! അതു
ബാധനിങ്കു !! കുടാതെ ഗുലു വൈളളിത്തുംബോളർ, ഭ്യൂ
റൈ മെഡിൽസ്, കീഫോട്ട്, സ്പൂൺ മുതലായ പലതരം
നിങ്കുപമോഹസാധനങ്ങളും തെള്ളാർ.

എസ്റ്റാതരം ഫേസിക്കല്പകളും വില്ലിനക്കണ്ട്,

പ്രോഞ്ചലുറാർ, ചുപ. കെ. അരുചാരി,
തലപ്പേര്.

കട്ടുത്ത് കനിയുർ സാമിത്യസമംഘം
പോസ്റ്റ് തലഫോറി.

മഹാകവി കട്ടുത്തിനിന്റെയും പുത്രികളും
കവന്നുനമ്പേരും പ്രതിഭാസം പുശിലികൾക്കു
മത്ത് കനിയുർ സാമിത്യസമംഘത്തിനു കേര
വരിസംഖ്യ ഉറപ്പിക 3 - 0 - 0 (രൂപാദപ്പിക മാ
സമംഘംവക 1-ാംവഷ്ടിവല 12ന്റെ
ഒരും കട്ടുത്തിനിന്റെ കാഴ്ചിക്കമ്പനം, ഇന്ത്യൻ
ഇതരഗുനമാദിം വില്ലുനക്ക തയ്യാറാണ്).

പ്രസാധകൻ

കട്ടുത്ത് കനിയുർ സാമിത്യസംഘം
പോസ്റ്റ് തലഫോറി.

ഇതാ നല്ലാധവസരം.

ഫോറോന്റുട്ടക്കേണ്ടി വിഷയത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ
മിതമായപ്പാണ്ജീ, ആ കഷ്ടനിശ്ചയവേല, താ
കൊണ്ടു പഴിക്കാക്കൊണ്ടു പ്രൂഢിയിൽ വൈദിക്യം
നൂലിച്ച എ. വി. കാര്ത്തികാനന്ദനാഥൻ, ട്രിഡാം
ട്രിബുനാഹർ ആ ബഹുക്കാരിട ഏതു സ്ഥാപത്രതം അംഗ
ക്രമാംഗി ചെല്ലുകയും ഇഷ്ടാദ്ധ്യാദിത്തിഖിരി ചെ
ട്ടാതു മുളിപ്പുട്ടതു കയ്യും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ആവശ്യാദ്ധ്യാട്ടക്കേണ്ടം വിലാസം

എ. വി. കാര്ത്തികാനന്ദനാ

ട്രിഡാം ഫോറോന്റു

പോസ്റ്റ് ന